

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVII.

CHICAGO, ILL., 15. LISTOPADU 1915.

ČÍSLO 11

J. J. Hájek:

PAMÁTCE JINDŘICHA FUEGNERA.

Na platné služby snadno zapomenout
dovede jenom bídny, nízký chám,
a Tys nás učil příkladem i slovem
povznášet mysl k oněm výšinám,

kde azur čistý nad hlavou se klene,
kde ideálů vznešených jest svět,
z kad jako kdysi na poušť padla manna
se v srdce snáší šlechtnosti vznět.

• Padesát let, co odešel jsi od nás
a mnohou změnu přinesl nám čas —
padne ta země, ve které Ty dřímáš,
krkaveům lačným v posled na pospas?

Či přijde na ně nové Solferino
a vánek volnosti tam zavane,
a sevrou ho ty naše české hory,
že už tam v našich Čechách zůstane?

Jen budeme-li silni, Tys jak býval,
jen k Tvému hrobu duch až zaletí,
jen když se, otče milý, rozvzpomenem
nadšení Tvého a Tvých — obětí!

O zůstane, jen budou-li ti naši,
až tato válka v posled dozuří,
stát pevně jako Ty jsi vždycky stával
na svatých práv svých pevném cimbuří.

I za Tebe tam těžké byly doby
a nohou železnou nás drtil Bach,
však důvěra Tvá byla neochvějná
a duch Tvůj smělý neznal žádný strach.

Tys naučil se znáti lid náš český
a znáti ho značilo mít ho rád;
a že by křivda někdy zvítězila,
tomu jsi nemohl své víry dát.

Kde o prospěch šlo, osobní a vlasti,
tam Ty jsi vůbec neznal rozcestí —
a spravedlivé požadavky naše
si mrakem dýmu cestu proklestí.

Dr. J. Rudíš-Jičínský:

PO DÍLE VYKONANÉM.

Nastaly chvíle loučení!! V místnosti "Brigalnic" zvané rozloučili jsme se dosti pěkně s českou družinou, s níž mnohé světlé chvílenky jsme zažili obyčejně, když "opět jednou" došlo "pěnivě". A tentokrát bylo tu opět, ale pak nadešla chvíle poslední. — Mluví se a povídá a člověku je při tom divně; neboť u takých příležitostí i mnohá pravda se vynese a i té se pak tleská . . . vědomě i mimoděk.

Věděli jsme, že tyto chvíle se dostaví, vykonali jsme vše co třeba, aby vzpomínka na nás, práci naši byla trvalou, ale vzdor tomu tísnilo nás eos a v hrudi bouřilo. Po zkušenostech zažitých, kdy téměř půl roku čekati jsme museli na gázi naši, nebylo vyhnutí, mimo to smlouva naše vypršela, čítaje počet dnů možné karantény v Řecku, zbytečného čekání, aneb chcete-li jeden měsíc trpce zasloužených prázdnin a my konečně měli se k odjezdu! A směle mohli jsme odejít, neboť celá řada nových misí z Ruska, Francie i Anglie došla, aby ty staré vystřídaly. Nejprve co bylo třeba zařídili jsme na poště i na dráze, jakož i v Soluni u "Beogradské Zadrugy", aby totiž vše co by došlo po odjezdu našem posláno bylo na místní "Česko-Slovanský spolek" čili jeho tajemníka br. Jar. Voštu, censora na poště ve Skoplji a materiál, zboží a šatstvo na týž spolek, jenž za dozoru Červeného Kříže správně a jistě rozdělí, jakž sami napřed jsme určili a vykonávali, vyšetřice v čas na místě, že bedny chigaské a jiné na příklad dosud ani do Patrasu, Pirea přístavu ba ani do Soluně nestihly . . . Škoda! Naší vinou není a na schůzi spolku našeho ve Skoplji, již naposled jsem předsedal, stalo se předmětem rozhovoru, jako komuniké bratří

našich ze Švýcar, již žádají za jmenování důvěrníka a konečně stav věci v Čupriji, kde naši zdají se míti mnoho slov na jazyku i na papíře, ale ve skutečnosti na čin žádný prozatím se nezmohli. Nám ve Skoplje vytýkali sice optimism, ale sami navzájem nemohli se shodnouti při pověstné již svornosti české ani na tom, mají-li či nemají se pokusiti konečně o pravidelnou organizaci, aby snad někde tam "na-hoře" se nenarazilo, aneb doma v Čechách po případě na majetku neprohloupilo! Z toho také as jen důvodu žádali nás, aby v české Americe se působilo prý tím směrem, aby na Balkán vyslán byl zvláštní delegát, jenž pomohl by, jako známý, pilný a vynikající činovník, pracovati, aniž by v případě jeho bylo třeba nějakých obav vůbec. Tedy my vše a oni?! A všem nám přec stejně mělo by jít o českou věc, stejně a společně, zejména tam kde na krvi sami obětí nepřinášejíce jsme rádi, že jsme z Rakouska a v Srbsku pěkně jako "za humny", co zatím tam doma mnohý z našich strádá, bratr krvácí, matka lká a otec klně chvíli, kdy národ náš se dostal v porobu těch, již dnes jeho dětem přisívají hvězdičky a třepení z falešného zlata za "chrabrost" proti svým — — — Neradi bychom křivdili, ale uvědomivše sobě, čeho schopni byli naši ve Francii, na Rusi a konečně i co u nás v Americe se koná, jen tak mimovolně vytrysklo z péra! Na schůzi rozloučení bylo upřímné a zejména tklivá slova díků Srbina, inspektora z ministeria osvěty M. Orliče působila na nás a na všechny přítomné měrou přímo úžasnou! Srbové nejen mluvit, ale jednati dovedou! Za Čechy promluvil br. K. Kotek i br. Vošta, co

zatím my z předsednictví se poděkovavše, přijali veškeré projevy a uznání jménem celé družiny naší . . .

Byla neděle, dne 12. srpna. V nemocnici naši vše číst'ounké, uspořádané a urovnané, že byla jedna radost takto ji předat! Celá čtyry oddělení byla zcela prázdná již a druhá hostila jen 53 pacientů, z nichž prodloužením dne propustili jsme dalších dvacet jako uzdravených domů. A mezi těmi byl jeden z "fronty". Byl Chorvát, ten žel domů nemohl jako zajatec, ale vzdor tomu se těšil . . . Operovali jsme jej u nás na zvětšené žlázy tuberkulosní na krku. "Bůh provázej každý krok váš, starali a pečovali jste o nás dobře a vidíte tohle si nechám na památku —" a po slovech těch vytáhl z kapsy malý, pomačkaný, jemný lísteček na němž bylo v řeči francouzské po srbsku, po česku i po polsku pár slov upřímných, ač stručných, aby se naši z rakouské armády předávali, pomáhající tak věci slovanské!"

"Byli jsme na druhé straně u Bělehradu. U naší baterie měli jsme rozkaz sestřeliti francouzské aeroplány denně k nám zaletující. Byl jasný, krásný den, slunko pražilo a my, nemajíce jiného na práci, koupali se klidně v Sávě, nikým z druhé strany nejsouce znepokojováni. Právě jeden si zase vyletěl a jakoby na posměch kroužil nad námi! Střílet jsme nemohli, nebylo z čeho. V tom vedle našich pušek na břehu zanechaných dopadl malý bělounek balíček. Ku podivu ani dost málo jsme se nelekli. Byl jsem první z vody, rozbalil a rozdělil i četli jsme . . . Jak nám bylo, chápali jsme, že mluví k nám bratři, chápali a již jsme se rozhodli. Za tři dni na to z hlídky jsme se již nevrátili. Bratři Srbové vše nás přijali. Byli jsme dva Chorváté a jeden Čech. Po lístečku jsme si nechali druhé rozhodivše — mně poslali až sem k Vám s tím mojim krkem a zde poznal jsem odkud lístečky přišly, poznal vás i práci vaši a ještě jednou bůh žehnej vám i všem vašim. Srečen put!" — — — Odešel a s ním druží vyléčení, co zatím u nás sešla se malá družina místních Čechů, přátelé naši hudebníci a my za zvuku naší "My country" kázali jsme sníti hvězdnatý prapor náš, jakž po celou dobu našeho pobytu zde vlál na žerdi v dobách dobrých i zlých . . .

Bylo u nás žilo a živo tu neděli. Hosté přicházeli jeden za druhým, aby se s námi rozloučili, kdežto u večer pořádán byl na počest naší banket v hotelu "Sloboda", jehož "gazda" náležel k přátelům našim nejlepším. A na sta měli jsme přátel i mnoho těch, kdož záviděli nám! Na banketu objevili jsme se poprvé od našeho povýšení a významání v uniformách srbských sanitetního odboru a těšíce se pozorností přítomných autorit odborných i vojenských, přijali jsme s pychou nemalou uznání práce a obětě přinesené hlavně našimi dvěma členy: zesnulým kolegou Dr. Károu a paní Gučové. Nebylo vše na darmo a humanitě zasloužené služby nezůstaly bez ohlasu lidu, jemuž jsme přišli pomoci, seč síly naše a celé družiny, jež u příležitosti této v celku svém opět jednou byla pohromadě. Vrátili se již naši i z Černé Hory a tak byli jsme zase všichni pospolu. Dr. Petr Nikolič banket řídil a chéf sanitetního odboru Dr. Milan Žerajič měl jednu z nejlepších řečí toho večera, vedle oné podplukovníka Dr. Nikoliče, Dr. Šuškaloviče a jiných. Byli jsme, jakoby v kroužku svých i slíbili pozdraviti jménem vděčného lidu srbského našeho Frothinghama i všechny ty naše tam doma, již vždy pomohli a jistě i na dále pomohou, kdyby potřeba kázala . . . Ráno položili jsme na rov Dr. Káry kytici nezabudek a v té chvíli vzpomínali jsme té milé jeho tváře, toho jasného jeho oka! Jak by asi zářilo, kdyby bylo se dočkalo této chvíle . . . Pozdě! Rozešli jsme se, potřásl rukou všem a venku zatím snesl se drobný deštík nad krajinou, kdežto lehký váněk dojista zanesl všech nás poslední pozdrav tam k nedalekému hřbitovu těch obětí války a epidemie, k těm stům a stům hrobů českých

zajatečů i k rovu našemu zde i tam v dál do Dževdželije! Zamyslili jsme se a v mysli své sprádali: co a jak bude v tom přímo záhadném klidu na frontě, co přinesou dny příští a jak jest asi tam doma . . . "Srečen put, nezapomeneme vás a vy nezapomeňte nás!" hovoří bratři srbsí a sestry mnohé. Za okamžik již ujíždíme do nemocnice, abychom odpočali si tu naposled. Tož tedy naposled — — —

Zavazadla jsou připravena. Nemocnice v celém svém zařízení, se všemi našimi nástroji, moderními aparáty a pomůckami i zásobami materiálu lékařského a zdravotního, zásobami šatstva, prádla atd. odevzdána vojenské správě. Tajemník náš pořídil soupis a akt poslední vykonán — dílo naše doznalo zakončení — — Po pokojích našich to vypadá jako po vyhoření. Ohlížím se kol jen, aby se nic nezapomnělo, když v tom vehází as dvanáctičlenná deputace českých zajatečů. Časné jitro a do vlaku času ještě dost. "Přivstali jsme si, jdeme do práce i prosili jsme vedoucího, abychom vás mohli ještě jednou pozdravit i rozloučiti se s vámi: našimi dobrodinci i ochránci! Tolik dobra jste učinili našim raněným, nemocným i nám všem, že díky naše srdečné ani nestačí. Vidíte, nás téměř všechny jste ozdravili a o druhé, když za epidemie i jinak bylo zle jste pilně pečovali. Jak se vám jen odvděčíme jak —" a mluvčí přátel našich pro slze nemohl dále, co zatím druhové jeho rovněž hledali kapesníky a dobrá duše, sluha náš vzlykaje volá: "Jo — jo hoši, tak juž nám nebude — Kdo se o nás bude starat jako naši páni a tihle pan doktor. Jo — jo co bylo — Je to jejich?" Utírá si slze i šušká dále jen, aby se nezapomnělo. Učinili jsme scéně té dojemné konec ujištěním, že postarali jsme se o vše potřebné a na zimu, že jich nezapomeneme, ba budeme pracovati i na dále doma mezi svými, majíce i tentokrátě pomoci našeho vyslance obě. Vopičky v Bukurešti zajištěnu pro zajatce vůbec a naše zvláště — — — Potřásl jsem si rukou se všemi. Upozornili jsme vedoucího, že naši jsou a aby dle toho se s nimi i na dále zacházelo, kdežto v pádu potřeby vzalo se pro ně i jiné zajatce, zvláště Slovanů, vše nutné ze zásob našich složených ve skladu místního Červeného Kříže. Ozvalo se hvizdnutí v dáli z Niše příjíždějícího vlaku. Dali jsme znamení k odchodu! Na nádvoří naší nemocnice bylo živo: ošetřovatelé, Srbové, hlídky, sluhové, inu celý personál a jiní čekali nás až vyjdeme, kdežto několik rekonvalescentů, hlavně Čechů, přiběhalo i o berlich. Zašel jsem si ještě do jednotlivých oddělení a rozloučil se s těmi, již měli nás nejradši! Péro vypovídá službu, ač v hrudi pocit hřejivý . . .

Pondělí, 13. září o páté hodině ranní. Byli jsme připraveni a o šesté měli jsme být na nádraží. Sotva, že jsme doběhli. Vlak stál již připraven a dosti lidí nás čekalo ač poprchávalo a bylo jaksi siehravo. V čele důstojníků a jiných vynikajících osobností byl tu zástupce města a náš starý přítel, sanitetní plukovník Dr. M. Žerajič. Poboskal nás i zašeptal: "Bude se mi po vás stýskat. Vy a vaše misije nejvíce jste pracovali, na vás bylo spolehnouti. Mnoho jste si nás zavázali a jen prosím vás nezapomeňte nás a našich potřeb, nejsme s nepřáteli našimi hotovi a kdo ví co se chystá — obětovali jste více jiných, snad dobře, že jdete nyní — Pozdravte tam u vás ty vaše i naše a pište!" Vyměnili jsme navzájem navštívenky i přijali z rukou tři sirot z ústavu námi protežovaného krásné kytice pro naše členky, z nichž jednu musili jsme v poslední chvíli nechat zpět "pro porušení kázně", kdežto br. Klepal "pojede prý na Rus". Staniční chéf vykázal nám místa, podepsali jsme ještě několik úředních listin a vlak se hnul . . . "Dobro došli! Srečen put a do vidění! Živili brati Češi! S bogom —" a tak šlo to dále, ano uklouzlo i nám samotným na rtu: "Do vidění a na shledanou!" Poslední ruky stisk našemu plukovníku, třetí zvonění, zahlaholí trubka průvodčího vlaku a ten unáší nás ze Skoplje — — —

Tak ocitáme se konečně na cestě k domovu. Jedeme touze cestou, kterou téměř před rokem jsme přijeli. Tehdy a dnes! Jako prožitý sen zdá se nám, co zraky naše bloudí krajinou z okna vlaku vyhledávající. Za nedlouho jsme v Dževdželij, rozloučíme se i zde s mnohými známými a přátely na nádraží a na nedalekém hřbitůvku s druhým naším rovem a již v příští chvíli jsme přes hranice Srbie, abychom v Soluni sedli na řeckou loď "Esperia" a v Pireu po delším čekání ve stínu mohutného a památného Akropole na moderní prý a velkou odebrali se loď "Constantine" — A vlnky moře již šeleští! Větrík vře nám vstříe a my dychtivě čekáme až objeví se toužebným zrakům našim: socha Svobody — — —

Potud my! Stačí uvést jen ještě co napsal ve Skoplji vycházející vlivný list "Srbský Jug", ze dne 1. září (13.

boru zdravotního nových oblastí a vardarské divize, veliký počet přátel a příznivců, jež misije ona měla, vedle mnoha vynikajících osobností, zástupce města a náčelníka i jiných z kruhů vojenských, lékařských a občanských. Chéf a členky družiny podarování jsou bohatými kyticemi svěžích květů slovanských barev. Česko Americká misije za celou dobu své činnosti a působnosti ve Skoplji vykázala jen nejlepší úspěch a výsledky nad jiné znamenité. A co dobře prokázala nám Srbům a našim, nejen raněným a chorým péčí jejich svěřeným, ale občanstvu veškerému a zejména naši chudině. Necht' št'astnou mají cestu, blahé vzpomínky na dílo vykonané! Všichni ti, kteří měli styky s členy oné misije zachovají si hřejivě i nejlepší "uzpomeny" na ty dobré a šlechetné duše rodné, jež si Srbsku mnoho zavázaly a ta mnohým díkem jim je povinná!"

TŘI EPIŠTOLY K STUDENTŮM.*)

Napsal profesor Fr. Wieland z lékařské koleje, Hahnemannovy v Chicagu.

Na žádost vaší o příspěvek chci psát o předmětu, který již delší čas tíží mysl mou, o který se nemámlo zajímám. Tím je vliv společenského zla na životy studentů. Pravdou je, že když hoši projdou kolej aniž by si zvykli na pochybné choutky, že jsou bezpeční. Dávno, velmi dávno poznal jsem, že dozor má své meze a poznal jsem také bezúčelnost přemýšlení o věcech, kterým se nedá odpomoci. Ač jsem vždy vážně bral nebezpečí ohrožující mladíky, nikdy jsem neuznával, že možno něčeho docílit nářkem sebe hluchnějším. Žádné zlo nebylo dosud napraveno litováním toho, že existuje.

Studenti musí být přesvědčení. Možná-li jim ukázati, že mají chránit a udržovat své energie z osobních výhod, jistě že si toho povšimnou. Když se jim bude pouze namlouvat, že společenská zla jsou škodná a hříšná, nebude to mít mnoho účinku, neboť náhledy o tom co je společenským zlem se různí. Vždy jsem si myslel, že možná-li dost zstrašit mladíky, že je spíše udržíme čistými, neb málo je těch, kdo si chtějí zadlužit budoucnost. Proto v tomto dopisu budu jednat o tom, co mám za společenské zlo se stanoviska lékařského.

Překvapí vás snad, že vedle alkoholu a nemravnosti v smyslu v jakém je slovo to všeobecně bráno, za zlo považují užívání tabáku. Musím ukázati na možné následky všech těchto na rostoucího jinoha, dospívajícího mladíka, a pak necht' si učiní čtenáři z toho vlastní závěrek. Mějte při tom stále na paměti, že mluvím k rostoucím hochům a že to, co neublíží dospělému může být škodlivě nedospělému. Neodsuzují užívání tabáku, jen si myslím, že v ekonomii jinoha nemá místa. Hlavní činnou součástíkou tabáku je nikotin. Tento alkaloid má tu vlastnost, že je tekutým a že teplo naň působí, a snadno se vtřebá. Ač alkaloidy různí se od sebe značně ve svém působení počátečním, v druhotném mají stejný účinek a tím je přiváděná ochablost. Hoch, jenž mnoho kouří, třese se a je nevrlym a nepokojným když nekouří, neboť alkaloidy ničí červené buňky v krvi. Tři léky mají stejné účinky: kokain, kafein a nikotin. Hoch, jenž musí kouřit, jenž si zvykl na dýmku neb cigaretu, je obětí nikotinu tak jako ten, kdo musí mít kafein neb kokain.

Nehledím na cigaretu s takovou ošklivostí a hrůzou jako mnozí. Dle mého úsudku, je-li jich užíváno střídavě, nemají horšího účinku než užívání tabáku v jiné formě. Hoši již se stali naruživými kuřáky cigarett byli původně fyzicky i duševně slabší a k svým slabostem přidali ne-

*) Tyto epištoly byly uveřejněny v časopisu Rainbow, vydávaném studentským bratrstvem Delta Tau Delta a byly pak vydány ve zvláštním pamfletu.

Hrob bra. dra. J. M. Káry.

po našem): "Chéf Česko-Americké misije pan Dr. J. Rudiš-Jičínský odevzdal tisíc dinárů fondu sirot a pozůstalých po zhybnutých i zemřelých důstojnících, když před tím již značný obnos jeden tisíc tři sta dinárů na sirotky po vojácích byl za celou misiji daroval a k uctění památky zesnulých dvou členů svých nemenší obnos k témuž účeli přiložil. Srbský Červený Kříž zde dostal mimo to již dříve a z téhož pramene dinárů 1,500 — a množství zásob i materiálu. Šlechetnému dárci i rodným bratrům a sestřím jeho družiny srdečně děkujeme i blahopřejeme jmenem sirot, jimž dary ty náleží. — Dnes za časného jitra soluňským vlakem odjeli členové výše vzpomnutí a mezi námi téměř rok působivší Česko-Americké Misije. Na nádraží doprovodili je p. Dr. Milan Žerajič, sanitetský plukovník, chéf vojenského od-

schopnost ovládnání sebe. Do 21 roku, ba až do 25 hoši rostou a proto nemají práva překážeti fysickému processu, neb jsou zodpovědní za budoucí pokolení. Když plně dospějí nemám pro ně rady, neb není pochyby, že muži mohou bez-trestně dělat to, co hoši nesmí. Proto mou radou rostoucím je, aby nechali tabáku na pokoji až růst jejich bude plný. Musí-li jinoch kouřit, dýmka, doutník neb cigareta nejméně škodí po jídle a obyčejně pak kouření chutná, je jakýmsi požitkem. Co je pravdou o tabáku, je pravdivější ještě o alkoholu. Jak jsem pravil, každé podráždění má za následek sklíčenost, pokleslost. My lékaři to víme, a když musíme nemocným v kritické době dáti stimulanty, nejvíce bojíme se snížení životnosti, která se dostavuje za několik hodin po tom. Víte tak dobře jako já, že obchodník nezaměstná žádného mladíka z něhož by bylo cítit pivo. A to je pravda i u těch obchodníků, kteří sami pijí. Během pracovních hodin se nepije. Žádný nemocný by nešel k lékaři neb ranhojiči o němž by věděl, že je na polo opilý.

Nemám nic proti tomu když dospělý muž pije víno při obědě, ale jsem rozhodně proti tomu, aby jinoch požíval nějakých dráždivých, at' kdykoliv. Má před sebou ještě mnoho roků.

Bolení hlavy ráno po požití kořalky večera předeházejícího přichází nepřímo. Protože alkohol zastavuje vyměšování, začíná vřebování vlastních výměšků a všechny tyto výrobky jsou povahy ptomainové, a jsou prudce otravné. Až dospějete 21 a 25 let, a vaše vyměšování bude dobré, když práce vaše bude povahy napomáhající rychlejšímu oběhu krve, musíte-li pít, nejste-li zodpovědní nikomu jinému a dovedete-li obmezit svou chuť, pak pít vám ublíží málo. Ale žádný hoch neb muž, jenž musí při práci sedět, nemá pít nic jiného než vodu. Nervy podrážděné, tupá mysl a ospalost po poledni jsou špatnými odměnami pro chvilkové vzrušení. Jsem pro atletiku protože hoši při cvičení musí svou soustavu a tělo čistým udržovat. Který cvičitel dovolí svým žákům kouřit cigarety když chce aby vynikli? On spoléhá pouze na stimulaci potravou a odpočinkem.

Neberte toto za nějaké kázání, rozumějte mi dobře. Mám doma, tak jako je u jiných Němců, vždy něco silnějšího k pití. Nenabízím však nápoje rostoucím hochům, aniž komu jinému během pracovních hodin. Nápoje, i jsou-li kdy přípustny, měly by být požívány v době odpočinku a nikdy v době nutnosti neb kdy potřebí jasného, bystrého myšlení. Když pan Taft po svém navržení za presidenta prohlásil, že se nedotkne vína po dobu úřadování svého, nečinil tak, aby získal hlasy prohibicionistů. Myslel jen na sebe a svou zodpovědnost národní. Věděl, že bude-li presidentem, že bude musit pracovat pro americký lid, a věděl, že má přísného zaměstnavatele.

Co mám říci v dopisu jako tento o nemravnosti?

Velmi málo. Často si myslím, že znám hochy lépe než kdokoliv jiný na světě. Znáám jejich pokušení a jejich slabosti. Víím, že všechno mluvení by nic nepomohlo když jim nepodáte něco, co je víc než pouhá mravnost, příčinu proč se musí dobře chovat. Nikdy nežil mladík, který by měl pro sebe nějakou lásku, když stížen byl společenskou nemocí. Žádný mladý muž nečekal svatební den s chladnou myslí, byl-li někdy stížen nemocí utrženou v styku nečistém. Účinek je dalekosáhlý — možnost nesnáze jde daleko do budoucnosti a při tom musí být brány v úvahu nemoci žen a choroby dítek. Nemohu pochopit jak hoši mohou hledět na venerickou nemoc lehkomyšlně. Kdybychom mohli přimět tyto nemyslné hochy by hleděli ku předu — kdybychom je mohli přimět k tomu by těla svá měli aspoň částečně za posvátná, za těla jen z části jim patřící, kdybychom jim mohli vysvětlit, že mezi muži nemocemi takovými stíženými 70 procent do jisté míry je neschopno, možná že bychom je mohli udržet mravně čistými. Přál bych si, abych mohl vzít

každého dospívajícího mladíka do našeho oddělení v okresní nemocnici. Pak bych nepotřeboval mluvit. Dva moji známí, na obou z nich spočívala velká zodpovědnost, jsou mrtví. Byli oba jedináčky, jeden millionáři, a na něm zvlášť spočívala budoucnost velkých obchodních zájmů. Oba byli obětmi nemoci utržené zde v Chicagu během sjezdu studentského. Neměli práva vydati se v nebezpečí a konečně obětovati své životy, neb ty životy nebyly úplně jejich. Smutného vrehole dosáhli v 22. roku; zarmoutili rodiče nejvíce tím, že o nemoci jejich nesměli ani nejbližším přátelům ničeho říci. V 22 letech život má být nejružovější. A pak, jiný mladík, jemuž jsem sdělil povahu jeho nemoci, odešel z úřadovny a hned se zabil — obět mnoha učení, jak noviny sdělovaly. Na štěstí nesdělily, že jeho studie byly věnovány okrsku červených světél. Tento hoch udělal hloupost neb mohl být jistě vyléčen, zvlášť nyní, kdy věda lékařská dostoupila i v těchto nemocích stupně spolehlivého. Mohl být ještě nejméně 50 roků užitečným občanem.

V těchto třech případech nemůžeme se sprostít zodpovědnosti. Tato tragédie náleží nám, protože co se týká mladíka, at' již v kterémkoliv spolku, týká se každého člena. Co ohrožuje a ničí mladíka některého, je nebezpečím pro každého mladíka. Dvacetiletý mladík měl by být pln naděje, ctížádosti a bujnosti. Měl by být jako elektrická baterie, hotov vždy pracovati jakmile má úkol před sebou. V nemoci at' jakékoliv není žádné slávy. Jen na pevné a plně zdraví můžeme být hrdi. Proto pravím k vám studentům mějte těla svá za chrámy a držte je čistými, neb ze zla, o němž jsem psal, žádné dobro nemůže přijíti.

II. EPIŠTOLA.

Jelikož moje první epiškola došla místa i v jiných časopisech, zdá se mi, že předmět, o kterém jsem pojednával, byl nejen místný, časový, ale že i zájem vzbudil. Když se píše o takovémto předmětu, zdá se, že tak činně pro vyvolání sensace, i když se pisatel přidržuje chladných skutečností. Je velmi těžko uvést pouze data vhodná pro časopis druhu tohoto. A přece nebylo pojednání důležitějšího pro jinochy, jak je toto.

Po několika roků měl jsem přednášky o tomto předmětu v budovách malých parků v Chicagu. Slova doprovázel jsem obrazy, aby mně bylo snáze porozuměno. Sta mladých mužů a jinochů, navštěvujících tělocvičny v parkách, mne vyslechlo. Nač jsem při nich hlavně bil, bylo, že nemoci společenské možno vyléčiti, když postižený obrátí se včas o pomoc k svědomitému lékaři, a když řídí se přesně jeho radou. Po jedné přednášce přišel ke mně jeden kněz, vysoce vzdělaný Škot, jenž si obral za povolání pracovati mezi hochy a pravil: "Doktore, myslím, že chybujete, když v přednášce poukazujete na to, že vyléčení takových nemocí jest možné. Měl byste mluvit tak, abyste jim nahnal strachu, aby se báli samého pokušení." Zdá se mi, že plánem některých prvních křesťanských bojovníků bylo křtiti poražené nepřátele násilím. Vehnali je do vody, prohlásili, že je zbavují prvotního hříchu a že jsou křesťany, ať si tak přejí neb ne. Ten kněz je as toho druhu lidí. Jeho důvody jsou: Udrž jinochy mravnými, dbej, aby nepřišli na scestí, i když bys musel porušit několik jiných příkázání. Účel světí prostředky.

Stále si myslím, že jednám správně. I syphilis, jež po mnoho set roků byla metlou lidstva, pozvolna ustupuje. Dnes je jí méně případů než bývalo, a náказа zdá se být mírnější. Nemoc tato, jako neštovice neb žlutá zimnice, bude zapuzena, ale je k tomu potřebí intelligentního spolupůsobení onemocnělého s lékařem, jenž ho léčí. Nepřeji si však, by mi bylo špatně rozuměno. Připustme, že nemoc tato za dnešních dnů stává se nemocí minulosti, ale nesmí se zapomínat, že nemoc tato je velice nakažlivou.

Je tak stará jako dějiny lidstva, a bible, a jiné knihy, vypráví o jejím řádění. Práví se, že ve Spoj. Státech jest 2,000,000 nemocí touto stížených. Těžko však zjistiti určitý počet.

V našem oddělení v okresní nemocnici bylo jednu dobu osm žen, jež měly se matkami státi, stížených touto nemocí. Zdědí-li se nemoc ta, není naděje na vyléčení. Jedno poschodí je určeno pro nemluvnata tohoto druhu a ošetřovatelky musí míti gumové rukavice při obsluhování jich. Je velice lehké dostatí nákazu a proto vždy varují před pitím ze společné nádoby, před líbáním na rty, před kouřením z dýmky druhu jiného. Nákaza je okamžitá a léčení její je marné. Když ten, jehož chování je mravné, dbá tělesné čistoty, nepříjde tak snadno do nesnáze. Ale každý měl by být nitrně opatrný.

Místo pouhého mluvení rozhodl jsem se uvést několik případů z mých zápisků, neb myslím, že čtenáři snáze pochopí. Před několika roky přijel do Chicaga Angličan z dobré rodiny, byl vzdělaný, měl si za ženu vzít dceru z jedné nejpřednější rodiny v městě. Otec dívky věda, že domov dcery bude na druhé straně oceánu, mnoho set mil od příbuzných, přál si všemožným způsobem zabezpečiti její blaho. Měl s tím pánem dlouhou rozmluvu a konečně ho požádal, aby se podrobil prohlídce rodinného lékaře, aby se zjistilo, zda nemoc, již si byl před několika roky utržil v Indii, byla úplně vyléčena. Mladý muž ten byl si jist, že je zdrav a čist, ale mylil se, a se svatby sešlo. Otec jednal, jak otec jednat má. On věděl, že nemocná žena zřídka kdy může udržet si lásku muže, že lépe je předejít operaci, než aby se jí později musela podrobit. Nechtěl mít choré vnuky, i když krev jejich měla mít v sobě stín modře v následek spojení s Angličanem-šlechticem. Otcové dívek začínají být opatrní a dívky samy též. Řečtina a latina nejsou těmi jedinými předměty, jimž se studenti dnes učí.

Jedno odpoledne přišli ke mně dva mladíci. Byli si tak podobní, jak jen mohli být. Oba měřili šest střevečů, vážili kol 180 liber a byli as 20 roků starí. Jeden byl knihvedoucím, druhý studoval lékařství. Oba byli venericky nemocní. Prohlédl jsem jednoho a když jsem mu sdělil příčinu, zahleděl se na mne tak smutně, jako k smrti odsouzený. Pak se k zemi skácel v bezvědomí. Když přišel k sobě, naříkal, že budoucnost jeho je zničena. Nevím, co měl k očekávání, byl však úplně zdrcen poznáním své nemoci. Zabil se. Druhý mladík měl nemoc stejného druhu. Váhal jsem, po zkušenosti s jeho přítelem, říci mu pravdu přímo, neb, když se takový mladík skácel k zemi v úřadovně v bezvědomí, není v tom pro lékaře žádný užitek—nábytek trpí. Vzdor tomu jsem mu řekl pravdu, a on na to prohlásil: "Učiním všemožné, bych ze sebe nemoc tu dostal." Od té doby se nezanedbával a je jedním z nejzdravěji vyhlížejících mladých mužů. Vzdal se prostopášného života, dopřával si více odpočinku, vybíral si v potravě, přestal pít lihoviny a když jsem ho posledně viděl, jeho kůže byla jako nemluvněte; dříve bývala podobna perskému koberci. Zde byli dva mladí mužové, tělesně stejně si podobní, ale různící se od sebe povahou. Jeden neviděl světlou stránku budoucnosti tak hrozně tragické. Druhý vzal to jako filosof a počítal se svým stavem, třeba byl vážným. První šel se světa a smrt jeho způsobila bolest mnohým. Druhý jest užitečným občanem—a byt' nebyl úplně zdrav—má odvahu čelit následkům, byt' sebe trpkým. Z toho vysvitá, že i u takových nemocí nemalým činitelem je duch. Nejsem křesťanským vědatorem, ale přiučil jsem se z optimismu této náboženské sekty mnohému. Vedle doufání v takovýchto nemocích musí sobě na pomoc přibrati některá velmi přísná pravidla a velmi opatrné a důkladné léčení.

A pak, mám ještě jeden případ, onen Billa. Nebylo to

jeho jméno, ale název ten se hodí dobře za alias, a jako název kryje mnohé osobnosti. Měl zrzavé vlasy. Zmiňuji se o tom jen proto, že vždy jsem byl náhledu, že pohlavní otázka u zrzavých mladíků je těžší než u jiných. Bylo mu 16 roků, když jednoho večera ve společnosti několika starších kamarádů vyšel si na flám. V několika dnech dostal se trest. Bill pracoval u jedné velké zasilatelské společnosti a vydělával pouze sedm dollarů týdně. Jak se mu první flám—první a poslední—vyplatil, zjeví se nám nejlépe z toho, že týdně stálo ho léčení 4 až 5 dollarů za poslední čtyři roky. Bydlel s rodiči a tajil před nimi nemoc svou. Chtěl být rychle vyléčen a to je nemožno, jak vám každý poctivý lékař dosvědčí. Následek byl hrozný. Dnes je sešlý na těle tak, že byste neřekli, že je mu teprv 20 roků, mladý stařeček. Nemohl v době odpočinku od práce, v poledne, s jinými hochy hrát míč, nemohl navštěvovat cvičení, plovárny po večerech, stala se z něho beznadějná troska. Jedna noc připravila ho o život. Je to případ neobyčejný? Ne! Devadesát pět procent nemocí tohoto druhu je spojeno s hlubokou nákazou a většina jich má za následek neplodnost. Duševně dospěl stupně, na kterém každý stává se nepřítelem všeho. Ale i v jeho případě je naděje, příroda bývá někdy konservativní a chrání samu sebe.

A mám tu případ Arthura. Ten je již mrtev několik roků. Byl to hezký hoch, 14 roků starý, když byl v nemocnici. Byl to neobyčejný u nás zjev. Většina nemocných v oddělení mém jsou muži, tuláci. Ten hoch tam mezi nimi neměl být, ale v naší obrovské okresní nemocnici není místa jiného než mezi dospělými pro toho, kdo dostoupil věku 7 roků. Přistoupil jsem k němu a oslovil ho takto: "Hello, jinochu, vsadím se, že vím, jak se jmenuješ." V ústavu, kde v jednom oddělení je sta postelí, kde všichni jsou odkázáni na dobročinnost, kde vše musí být vykonáváno obmezeně, kdy skutečná práce musí být konána nováčky, na jejichž diplomech neuschl ještě inkoust, kde všichni nemocní více méně jsou považováni za předmět, látku učební, nikdo se nedostane do úzkého osobního styku s lékařem. Oči Arthura zvlhly po mých slovech, byly to slzy díky za to, že byl povšimnut. Jak mu as muselo být ve společnosti tolika nemocných tuláků, místo aby mohl hrát míčem na čerstvém vzduchu, v jasu slunečním. Toto pomyšlení muselo na jeho nervy působit. Byl tak mladý a vypadal jako lusk, připadal mi jako Delt, o němž jsem četl v Indianské povídce—zdál se mi být snímek jeho.

Tento hoch 14letý, jenž se byl nerozvil ještě, ubíral se jednou do školy. Jedna ženština, stojící u okna na záp. Madison ul., zakývala na něho a on domnívaje se, že chce, aby jí něco přinesl, v naději, že si vydělá pěták nebo desák, šel k ní. Toho dopoledne do školy více nešel. Ženština nevrazila do něho nůž—to by byla bývala pro něho moc milosrdná smrt. Ona ho pouze nakazila. Jeho matka byla příliš chudou, hrdou na syna, hrdou, že ho může posílat do školy, když tolik jeho soudruhů musí do práce. Když onemocněl, musela ho dát do okresní nemocnice, aby neměla s léčením vydání. Jednoho rána zemřel—byl příliš mlád, aby mohl vydržeti napnutí nemoci. Zažil jsem velikou zkušenost v minulých 15 letech, ale věřte mi, že při úmrtí tohoto hochy všechno ve mně vřelo. Byla to ta nejkrutější vražda. Kdyby byl s poloopilými, nerozumnými studenty šel na flám, byl by do jisté míry zodpovědným. On však byl čistý, upřímný, nevinný tak—jak jen kdo může být. Byl i hrdinou, po dobu nemoci si nezastěžoval. A přec mnozí z vás, s dobrým vychováním z domova, s plným vědomím nebezpečí, kterému se vystavujete, jdete zřejmě a slepě do hry, v níž ještě nikdo nevyhrál.

Byl Arthurův případ neobyčejný? Sotva. Nedávno municipální soud poslal ke mně dva hochy, jednoho 7letého a jednoho 12letého, oba nemocné vinou 15leté dívky, abyeh je ošetřil. Mluvil jsem s tou ženštinou ze záp. Madison ul., neb chodila se léčit stále do dispenserye. Řekl jsem jí své mínění o ní a ona mi odsekla: "O, co já dbám, je to má msta za to, že jsem já byla do nemoci připravena." Tak vidíte, co vám může přinést touha po dobrodružství. Trochu piva — trochu hudby mechanického piana, návštěva okrsku červených světél — a máte na celý život čeho litovat. Víím, co si říkáte, vyvázli jste levně neb úplně — já že se jen chlubím, využítkovávám příležitosti, abyeh postrašil studenty a měl je k slušnému žití. Domníváte se, že vám starší musí kázat a to vždy o tom, co znají nejlépe. Rozmyslete si to však vy hrdinové kopané, kteří lehce vítězíte. Sdělal jsem s vámi pouze několik případů, jež ošetřuji, abyeh si vydělal na denní chléb.

Jsou tyto dvě rozpravy — epístoly — vhodné do časopisu studentů? Proč ne? Student, vzdálen domova, nemá, kdo by ho napomenul. Neví nic o takové nemoci, nechce ani vědět, ale je to pravda. Čeká na něho svět, v němž je budoucnost jeho, a ten zvítězí, jak ani jinak nemůže být. Vliv mravních naučení, doma získaných, slábne a mizí, začne je považovat za jakýs druh zvyklostí — jako je na příklad cídění bot na neděli. Tu najednou slyší, že vycídné boty se nehodí pro studenta, že jen v dlouhých přestávkách je má trochu jen očistit. Proto možná jsou i mravní naučení z módy — možná že žádných se mu ani před tím nedostalo, protože citlivá matka neb otec neměli dost odvahy dotknouti se takových choulostivých předmětů.

Časopis váš Rainbow nemělo by účelnosti, kdyby byl jen pro klepy osobní. Ale dle mého, časopis váš má být víc, má vzdělávat také. Jsme-li za studenty zodpovědnými, nemá se nic nechat neodkrytého, co by je učinilo boje schopnějšími, co by jim pomohlo k vítězství. Jestli pojednání toto přivede aspoň jednoho z vás k přemýšlení, bude to pro mne omluvou za přestoupení zvyků, obyčejů.

III. EPIŠTOLA.

Vaše sdělení, že první dvě pojednání moje došla takového přijetí, že byla otištěna v tolika časopisech studentských, mne mile překvapilo. Očekával jsem, že smělost má, s jakou jsem psal o společenském zlu, bude posuzována přísně. Otištění článků je znamením dobrým a přáním, že dochází uznání snaha prospěti mladíkům radou v choulostivých otázkách a že uznání dochází skutečnou, že to, co je ku prospěchu mladíka, má vždy být otevřeno rozpravě.

Budu-li opakovat některé věci, o nichž jsem se zmínil v předcházejících kapitolách, budiž mi oduštěno, neboť o tom, co píš, to, čemu učím, je nekonečně opakování malého na pohled účinku, a jestli osobní "já" opakuje se moc často, budiž pamatováno, že mnohého je často docíleno, kterého nemohli jsme se zbavit jinou cestou.

Je snadno mluvit o společenském zlu a nezdáti se být sensačním, a přec předmět ten je jedním, o kterém by muži a jinoši měli mluvit vážně. Než dospěje mladík 25 roků stáří, rozluštil mnohé pohlavní otázky pro sebe. Musí-li rozluštění některé zaplatiti svou zkušeností, přijde to drazě, tak drazě, že si nepřeje, by jeho bratři nebo synové, podobně trpěli. A přec mnozí otcové a starší bratři jsou nakloněni k tomu nepoučiti mladíka a to v nejednom případě z pouhého studu (ostýchavosti). Proto znovu používám vašeho pozvání k dalšímu pojednání. Chei předložit vám skutečnosti a pojednati o předmětu čistým, klidným způsobem. Chei varovati naše jinochy před nebezpečími, kterým jest jim čelit. Nechej, aby pojednání o těchto věcech se vyhýbali, protože jsou špatné a nesprávné. Nevěřím v takový druh rozumování.

Mravní stránka společenské otázky nezamlouvá se všem mladíkům. Shledal jsem, že budu-li moci hochy zastrašit popisem následků volného života, že budu je moci ovládat mnohem lehčeji, než když jim budu vykládat, že špatné a nesprávné jsou. Na prvním místě, když se přijde k pohlavním záležitostem, setkáme se se špatnou pamětí věcí, které jsou mravně špatné. Hoši obyčejně vrhají se do těchto věcí z rozjívěnosti spíše než z výbuchu mladických vášní. Je nezdrží pojednání o mravnosti. Budu tedy zas pojednávat o fysické stránce a nechám etiku těm, kdož se ní zabývají.

Je škodou velikou, že otázka pohlavní zdravotvdy nemůže být vyřízena tím, když se dá na papír. Ještě větší pak je škodou, že nebude vyřizována nikdy jinou cestou. Dle mého úsudku není pohlavní zdravotvdy pro hochy jiné, než je zdravotní zdržlivost. Když se pokusíme o jiný plán, v němž není zdržlivost, můžeme zrovna tak mluvit o hygieně, kořalky neb pilulek morfinových. Pohlavní výstřednosti průměrného jinocha jsou ovládány tím samým duchem, s jakým holduje pití kořalky. Činí jednoduše to, co činí jiní. Jeden z nejmrvnějších a nejlepších hochů, kterého jsem znal, jenž byl hrd na svou neposkvrněnou minulost, po svém uvedení do bratrstva šel na flám s davem. Myslel, že jako nováček nesmí odepřít. Byla to jeho první zkušenost a dráhá pro zdraví. Jeden spolek odejmul členu odznak a tím zbavil ho členství za to, že svedl mladšího studenta k flámu. To bylo správné. Kdo nemá smysl zodpovědnosti k druhému, nemá být ve spolku. Spolek má být praktickým učitelem zodpovědnosti jednoho člena k druhým a naopak.

Přišel jsem v mé dlouhé působnosti mezi hochy k závěrku, o němž se domnívám, že je správný. V každém tisíci studentů je jen několik paníků. Ale i počet úplně nemravných je skutečně malý. Nemám nikoho za nemravného jen proto, že navštívil nevěstinec. U mně padá na váhu zvyk. Často беру v pochybnost jsoucnost skutečné mravnosti. Zdá se být více otázkou náklonnosti, okolí a příležitosti. Nikdo ve skutečnosti nemůže říci, co by dělal za každé okolnosti, dokud nebyl zkušén. Člověk výstředně čistý, nemusí mít náklonnosti k zvrhlosti. Za to zasluhuje si však málo chvály.

Do této rozpravy chei zahrnout jen hochy se silnými, mužnými vlastnostmi, ale dosud majícími rozum. Je pravdou, že na mladíky mravokárná kázání málo působí, že hlavně musíme se spoléhat na strach před následky a ohledy na osobní blaho. Tento náhled zarazí pravověrné, ale, víím, co mluvím. Měl jsem se studenty mnoho zkušeností a byli mezi nimi nadějní kazatelé, bohoslovci. Jeden bohoslovec byl nedávno u mně, abyeh ho léčil. Tázal jsem se ho, pod kterou theologickou hlavu počítá tuto nemoc. Odvětil: "Však víte, že všichni to dělají." Řekl jsem, že to nevím, a tu se mne tázal na zkušenost, bál se svěřit mi léčení své. Budme opatrní, než přijdeme k závěrkům nějakým.

Při zdravotvde pohlavní nutno počítati s dvěma třídami mužů — s těmi, kteří jsou úzkostlivě opatrní, kteří buď jsou zdržlivými aneb těmi, kteří se poddají za okolností, které se jim zdají být nepřekonatelnými a mezi těmi, kteří byli nemocni a diví se, jsou-li zdraví neb budou-li kdy zdraví. Nemyslete si však, že ten, kdo padne, je vždy slabochem. Často jest až obdivuhodně silným. Mám na mysli jednadvačetiletého mladíka, jenž hleděl na život velmi vážně a jenž bojoval s vášněmi svými statečně. Jednou mne zavolał o půlnoci, sdělil mi, že dospěl hranic odporu, že nespál již tři noci a je nervosní troskou. Tázal se, zda by v tak pozdní hodinu mohl ke mně přijít, zda bych nepromluvil s ním. Pozval jsem ho k sobě, ale řekl jsem mu, by šel ke mně pěšky. Bydlel ve vzdáleném předměstí a musel jíti šest hodin. Když ke mně přišel, zasluhoval-li si kdo soustrast, byl to on. Skutečná tělesná únava pomohla v tomto případě, a když ulehl, spal nepřetržitě dvanáct hodin. Byl ođ té doby vítězem.

Kam byste zařadili takového člověka, jenž je duševně i tělesně silný, ale jenž musí čelit silnějšímu pokušení, s něhož není? Schvaluji tělesná cvičení ve školách. Duch závodivosti je bystrý a každý ví, že musí být v nejlepším zdraví, chcete-li zvítězit. Nemůže být zdravý, flámuje-li, vede-li život nepořádný, prostopášný. Tělesně se unavit je silný činitel v luštění naší otázky. Hoch, jenž je čilý, jenž je zaměstnan, má málo času na myšlení na pohlavní věci. Ale nepracující a leniví jsou podrobeni nemalému a nejednomu pokušení, a těm jest se věru těžko bránit. Já mám soucit jen s hochem, jenž má řešit důležitou otázku, a jenž nevidí příčinu, proč tak má činit.

Mluvte si o oddělení zla, obmezením ho na jisté okrsky. To nic nepomůže. To nikoho neobmezí leda toho, jenž je stížen ochrnutím noh a nemůže tam dojít, neb nemůže se tam nechat dovézt. Pak, mnozí z těch nemocných, neb z těch, kteří nejsou příliš mravní, nenavštěvují okrsky červených světél, aniž dají se zlákatí nevěstkami pouličními. Oni mají za oběti dívky vlastního společenského stupně, ony zaměstnané v obchodech a úřadovnách. Známladiky chlípne, kteří nepotřebují chodit do domů špatné pověsti. Oddělení nevěstek dotkne se jen těch, kteří tam chodí ze zvyku, a tu oddělení sotva bude mít vliv na nepravdivé návštěvníky, leda na ty, kteří po hře kopané, neb po nějaké jiné oslavě jdou tam hromadně.

Co jest tedy cílem a účelem rozpravy jako je tato? Co se tím dokáže? V čem záleží rozbor? Jak můžeme hochům vštípit vědomí nebezpečí jim hrozícího? Jest pouze jedno rozluštění, jen jedna odpověď na tuto otázku. Žádné kázání, žádné mravokárství, aniž dovolávání se lepších vlastností hochových — ho neobrání. Musíme jim předložit skutečnosti. Musíme jim říci, že taková nemoc čeká každého, kdo se jí vystaví. Musí se mu říci, že není žádné tak zvané "soukromé radosti", že ta, která mu poslouží, souloží třeba s jinými také soukromě. Z těch, kdo onemocněli, 69,5 procent nedočkali se radostí rodinných. Bezpočetné nevěsty po dvou letech manželství musí k operaci jen proto, že jejich mužičkové bývali "veselými" hochy — kteří ne snad ze zvrhlosti, ale z rozjivenosti, při flámu uhnali si nemoc, kterou ony, nevinné, od něho dostaly. Takovým je dobře říci, že v okresní nemocnici je jedno celé oddělení pro nemluvnata, která se narodila s bolavými očima a s jinou nemocí. Vysvětlíte jim vážnost nemoci, sebe lehčího druhu a to tak, aby se nemocí té báli jako moru. Když bych byl zdravotním komisařem zavedl bych do každé školy přednášky pro hochy od 12 roků vzhůru, přednášky o následcích samoprzně, a pro ty starší o dalším nebezpečí hrozícím jim z choulostivých pohlavních styků. Když chcete jednat s hochy, musíte jim dodat zboží. Mravokárná poučení nejsou nic platná.

Často mám pacienty, kteří přijdou a řeknou: Doktore, myslím, že jsem se namohl. Učili jsme se, že i jakost milosrdenství se nenamůže. Proč by se měli lidé namoci? Není namožení. Zde je zase důležitá otázka. Každý chce být hodný a dbáti o sebe dokud je nemocný. Jakmile je mu lépe, začne na dobrou předsevzetí zapomínat, nedbá čistoty, a když znovu onemocní, nazve to namožením. Nikdo, kdo byl nemocným, neměl by se ženit, dokud odměsky nebyly řádně prozkoumány drobnohledem. Nemoc tato nevyvíjí se rychle, známky její nedostávají se v zápětí, ale není ji snadno vyléčiti; zárodky, když jednou se ujaly, porušily všechnu krev a vnikly do tkániva. Moderní léčení snadno vnější známky zapudí, ale uvnitř nemoc pracuje pozvolna dál, ale jistě. Mnozí nemocní se domnívají, že jakmile se zbaví zevnějších známek, že mají již vyhráno, ale jaký to omyl. Přípravka dra. Ehrlicha, známá pod jménem číslíce 606, byla prohlašována za neomylný lék, ale jak čerstva byla rozhlášena za dobrodiní pro trpící, tak rychle zase zanikla u řád-

ných lékařů ji zkusivších — dryáčníci humbugují nemocné dále. Pochybuji, že lékem tím jeden nemocný byl vyléčen, jedině co udělal bylo, že zarazil vnější příznaky, ale když se do systému vžene tolik arseniku, není divu, že postup nemoci se zarazí na čas — více při tom pomáhá víra nemocného v lék a uzdravení. Nikdo však, jenž cenného toho léku použil, nesmí si myslet, že je úplně vyléčen, ten měl by čas od času dáti si krev prozkoumati ve spolehlivé laboratoři. Wasermanův lék není také úplně spolehlivým.

Nenapadlo vás ještě, že když děláme plány a pracujeme pro dobro jinocha, že jsme sobečtí? Co dívka nemá místa v ekonomii společenské? Neznamena to, že každý nemocný mladík zničí jednu dívku? Nemáme k ní žádné zodpovědnosti, žádné povinnosti? Není pravdou, že v Chicagu ztratí se rok co rok 5,000 dívek? A my, kteří cítíme zodpovědnost k jinochům, nejsme vinni za ztrátu dívek?

Dlouho jsem se rozpokoal uvést toto v epistole mé. Je to rám skličujícího dramatu. Byla hezká a dopustila se toho hříchu, že se jí stýskalo po společnosti. Několik dalších roků ve škole bylo by bývalo pro ni výhodou, ale šla do práce. Byla jednou z těch tisíců, které přicházejí do Chicaga "vyhrátí". Seznámila se s mladíkem mravním a čistým. Když i vojín umírají z touhy po domově, je divu, že dívka držela se toho mladíka, s nímž se seznámila a jehož měla za společenský výše stojícího.

Jednoho dne seznali ku své hrůze, že poměr má mít následky, že se má stát matkou. On přišel ke mně pro radu. Měl právě prázdniny. Než byl měsíc u konce nebyl mezi živými. S jeho životem zmizely naděje a ctižádost rodičů, jichž byl jedináčkem. Byli bohatí a vážení. Dívka dala život děcku předčasně — při tom zemřela. Byla hrdinkou, neslyšel jsem od ní v jejím utrpení ani slova stížnosti. Nesla heroicky hanbu, smrt skončila její trápení, mučednictví. Osud zahrál si s těmito dvěma dětmi a pak jednoduše je odklidil.

V tu dobu přijel do Chicaga ze západu bohatý muž se ženou, aby se ujali nějakého nemluvněte. Měl velkou farmu, moderně zařízenou, ale neměl dětí. Přijali hošíka za svého a tak se mu dostalo dobrého domova. Osud se as zastyděl za svou hru — dal tomuto děcku hezkých rodičů krásné vyhlídky. Proč si mladík onu dívku nevzal? Bylo mu 20 roků a závisel na rodičích, nemohl si ji vzít, oni by ji byli nepřijmuli do domu. Možná, že by se byli ujali děcka, ale děcko to by jim bylo vždy připomínalo pokles synův. Budoucnost děcka byla by poskvřněna, nebylo by nikdy štěstím. Tragedií však je, že tento jinoch nemůže oblažovat stáří babičky a dědečka, že nemůže být jejich skutečným dědicem. Budu sledovat tohoto jinocha bedlivě.

Přál bych mu statnou postavu otce, krásu a hrdinnost matčinu.

— V měsíčníku Komenský z minulého měsíce je článek nadepsaný: "Činnost našich Klubů" v němž mezi jiným: "A tu naskytla se otázka, zdali by nebylo lépe pro náš národní celek, i pro naše podpůrné a sokolské jednoty, kdyby vzdělávací činnost mezi Čechy americkými byla systematická, kdyby byla vedena sdružením, jež by ji sledovalo jako svůj hlavní, ba jediný cíl." K tomu musíme říci: hned při samém tvoření Ústředního Vzdělávacího Výboru Nár. Jedn. Sok. byla podobná myšlenka projevena a provedení její je v programu Výboru toho. Aby bylo vyhoveno stanovám, aby zahájena byla vzdělávací činnost, bylo upuštěno od navazování styků s podpůrnými českými jednotami za účelem spojení sil jak ve výňatku článku naznačeno a jakmile vzdělávací činnost bude u jednot našich v koleji, bude možno učiniti pokus k získání součinnosti ostatních spolků, aby ušetřeno bylo nejen na čase, ale i na výlohách, a hlavně aby vzdělávací činnost mohla být úspěšněji vedena.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S. North America.

Vychází 15 každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION \$1.00 per year

Předplatné \$1.00 ročně Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděti tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno i do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

MUDr. Jan Král:

O ŠERMU.

(Poznámky lékaře.)

Soustava sokolská zahrnuje všechny cviky prosté i veškeré nářadí, ale v obor soustavy sokolské patří také výchova duše. Dle Tyrše Sokol má vychovati národ zdravý a silný. Sokol vychovává ne athleta, ale ušlechtilého člověka.

Zavedením bratrství a instituce evičitelů, kteří představují nám ne první, ale zkušenější bratry, jistě vychovává se povaha členstva. Ale dobrovolné podřízení zkušenějším jest v každém spolku. Povahu člověka jest zapotřebí zoceliti, naučiti ji neohroženosti, sebevědomosti, ale nejen to, vésti jest třeba Sokola i k samostatné tvůrčí činnosti, evičiti jeho duševní pohotovost, oceňovati schopnosti druhých, vytříbiti jeho bystrozrak.

To však není možné pro nejširší členstvo při nářadovém tělocviku, není možné při cvičeních prostých, ani prostých. Zde evičení jest buď předem dáno, nebo tvoří-li, vymýšlí-li nové sestavy, měří jen svoje schopnosti. Změřiti však svoji sílu, respektive její pohotovost, svoji schopnost posuzovati, jak velkého a jakého výkonu jest za určitých okolností potřebí, jak se zachovati, lze jen v ušlechtilém zápase s protivníkem.

Za evičení způsobila vychovávati tyto schopnosti u člověka lze uvéstí všechny cviky, které vyžadují činnosti dvou nebo více lidí, tedy hry, zápas, boks, šerm holí, at' krátkou či dlouhou, a šerm v užším slova smyslu.

Děti vychovávají se svými hrami, muži hrami, které vyžadují větší síly a schopnosti posuzovati dané okolnosti, jako kopaná, lawn-tenis atd.

Při dnešním nedostatku místa a prostředků těžko lze zjednatí hrám v jednotách platnosti. Šerm holí proti protivníku z důvodů estetických a bezpečnostních nelze doporučiti. Při boxu a zápase jest nutné úsilovné napětí všech sil. Nelze je tudíž doporučiti bratrům starším, aniž by dříve zevrubně byl zjištěn jejich tělesný stav. Avšak nejen to. Větší tělesná váha zajišťuje takovou převahu, že nutno bylo rozdělití zápasníky a boxery na lehkou, střední a těžkou

váhu. Jaké obtíže naskytly by se i ve velikých jednotách, neřku-li menších.

Zbývá tedy výhradně šerm v užším slova smyslu, tedy šavli, kordem a končifem.

Pokládám za štěstí pro sokolskou myšlenku, že pozornost k šermu byla obrácena dříve, nežli tak učinily vládní kruhy. Poslední hledí zvýšiti brannost, Sokolstvo chce vychovati národ.

Šerm býval v květu za všech dob u všech národů. Zájímavé jest, že dříve, ve středověku, byla to Praha a Frankfurt nad Mohanem, odkud vycházeli učitelové šermu pro celou Evropu.

Šerm bývá srovnáván s hrou v šachy. Šerm i šachy jsou především cvičení mozku. Kdežto však šachy vyžadují trpělivosti a přesného myšlení, vyžaduje šerm rychlé posuzování situace a okamžitou odpověď. Tělo i duše šermíře musí býti stále připraveny a současně pracovati.

Šerm vyžaduje od evičence práci tělesnou i duševní.

Práce tělesná musí býti přesná a měkká. Musí býti přesná nejen co do provedení, ale i umístění místem a časem.

Nejkrásnější mách, nejkrásnější sek jest bezúčelný, nepřišel-li na pravé místo a nepřišel-li včas, ani dříve ani později. Zde nerozhoduje vteřina, vteřina jest příliš dlouhá doba, nepatrný zlomek vteřiny určí vítězství nebo porážku. Jest nutná tedy práce, pokud se týče umístění časového a místního, do krajností přesná.

Ale nejen to, na žádný evik nesmí býti vynaloženo více síly nežli jest zapotřebí.

Cviky silou prováděné jsou špatné v šermu. Na paži, na celém těle nesmí býti zřejmo, že se vynakládá všechna síla. Krajiní napětí svalů vede na jedné straně ke ztuhnutí svalů a největšímu ohnutí, nebo natažení kloubu, z něhož těžký návrat jest do původní polohy nebo přechod do jiné. Nežli zmíněné napětí zmizí, jest potřebí zlomku vteřiny, který však může rozhodnouti. Nesmí býti tedy vynaloženo síly mnoho.

Nesmíme však mysliti, nežádá-li šerm krajního napětí tělesných sil, že není při něm vůbec tělesné práce.

Při šermu jsou posuny, odsuny, výpady, úniky, výřity. Střídají se bleskurychle za sebou. Tělo se zvedá a zase klesá, práce, která uložena jest nohám, jest značná, vždyť trup, hlava a ruce představují nám břemeno, které rovnou jest více než $\frac{2}{3}$ tělesné váhy celkové.

A při tom veškeré svalstvo stále jest připraveno k činnosti, kterou nikdo nemůže předem určití. Veškeré svalstvo nachází se v utajeném napětí, aby bylo schopno poslechnouti okamžitě podnětů přišedších z mozku.

Práce, kterou šermíř koná, účinkuje na vnitřní orgány. Srdce prudčeji tluč, počet tepů se zvyšuje. Krev rychleji běží v žilách a tepnách, neboť svalstvo potřebuje více živých látek. Vrací se rychleji do plíce. Svalstvo a mozek potřebují hojně kyslíku. Proto též dýchání se urychluje. Vykonávanou prací tělesnou zvyšuje se teplota těla, aby udržela se na normálu, jest nutná její regulace. Regulace teploty děje se jednak zrychlením dýchání, při kterém člověk vydychuje hojně par vodních, za druhé tím, že se člověk potí. Zvýšená činnost potních žláz jest podmíněna zvýšeným přílivem krve.

Vidíme, že nastává v těle následkem zvýšené práce větší spotřeba živých látek. Nastává urychlení výměny látek.

Práce, která se při šermu vykonává, třeba zasahuje tak hluboce do celého těla, nevyžaduje krajního napětí sil. Právě nic neškodí tolik jako využívání veškeré síly při šermu.

Kdežto v tělocviku evik trvá dobu kratší a vyžaduje hodně síly, trvá při šermu evičení déle a vyžaduje málo síly.

Cvičení pro lidi starší, jejich srdce, cévy a plíce sestárly, jest nutno voliti opatrně. Cvičení na nářadí, s břemeny,

zápas a p. se pro ně nehodí. Nebot' při krajním využití sil nastává stoupnutí tlaku krevního. Člověk, který trpí zkoratněním tepen, jest v nebezpečí mrtvice.

Naproti tomu šerm nežádá si značného napětí tělesné síly, proto nebezpečí není tak značné.

Protože šerm nežádá mnoho síly, není také zapotřebí, aby šermíř měl mnoho svalstva. Znamení šermíř francouzský Kirchhoffer měl svalstvo málo vyvinuté. Mohou tudíž v šermu vyniknouti lidé, kteří byli přírodou macešsky vybaveni, pokud tělesné stránky se týče.

Šerm nežádá síly od práce svalové, ale za to tím více přesnosti. Síly nesmí býti vynaloženo ani mnoho, ani málo, práce musí býti provedena v určitém čase. To však jest možné jen tehdy, jde-li práce tělesná s prací duševní ruku v ruce.

Základem přesné práce při šermu jest pozorování. Šermíř musí svého soka stále pozorovati.

Jako dobrý střelec, vidí-li parohy jelena, musí představit si celé zvíře, tak dobrý šermíř za hrotem zbraně svého protivníka musí viděti jeho celého. Z nejmenšího pohybu hrotu čepele musí poznati změnu v jeho postavení, musí věděti, co dělá i co zamýšlí.

Jako pracuje oko, musí pracovati i duše. Práce šermíře musí býti oduševněna. Nebot' v šermu cvik prováděný není účelem, nýbrž zpravidla pouhou přípravou pro několik cviků dalších. Jest to podobně jako u šachů. Kdežto však při šachách jest dosti času na rozmyšlenou, zde není času. Šermíř rozhoduje se okamžitě.

Kdyby bylo možno šermíře sledovati a zaznamenati jejich práci, jako zapisujeme partie šachové, jaká nekonečná řada partií byla by před námi. Pak teprve mohli bychom posoudit práci mozku, kterou v době jednoho assault, krátkých čtyř minut, vykonal, a práci celého těla, která mu byla uložena.

Následkem zvýšení výměny látek nemohou v těle usazovati se přebytky, nebo abychem srozumitelněji mluvili, nemůže nastati ani ukládání tuku, otylost, ani dostaviti se z hromadění rozkladných produktů výživy, dna nebo močová diathesa. Ale nejen to, zvýšená výměna látek vede ke ztrátě tuku a váhy tělesné. Jest to výborné cvičení pro lidi otlé. Lagrange uvádí šermíře jemu dobře známého, u kterého úbytek váhy za jediné utkání obnášel 1500 gramů.

Šerm jest nejvhodnější cvičení, aby byla zjednána rovnováha ve váze tělesné.

Aby umožněna byla však zvýšená výměna látek, jest třeba, aby kyslík přiváděn byl tělu hojně a to jest možno jen zvýšenou činností plic a srdce. Plice musí se rozepínati co možná nejvíce.

Šermíř musí proděláti dlouhou školu, nežli může začíti s utkáním. Škola tato jest nutná nejen proto, že musí nacvičiti všechny cviky, ale aby srdce a plice zvykly si na práci, kterou jim utkání ukládá. Kdyby šermíř, začátečník, měl po čtyry minuty, děláti jediný cvik, nedokázal by to.

Škola šermířská vycvičí u člověka nejen schopnost pracovati, ale schopnost vydržeti práci po delší dobu.

Stálá výměna látek způsobuje rychlejší obnovování tkanin lidského těla a tak udržování jich ve svěžesti a mládí.

Tím však vším nejsou vyčerpány přednosti šermu. Šermem vychováváme i svou povahu.

Šermíř musí nejen rychle a dobře mysliti a přesně vykonávati svou práci, on musí míti ještě jiné vlastnosti.

Především musí býti statečný; kdo se bojí, nemůže býti dobrým šermířem. Musí býti klidný. Šermíř vítězí, přijde-li přesně na místo a včas; několik centimetrů, zlo-mek vteřiny rozhoduje.

Nesmí ho zaleknout nic. Rána nesmí ho překvapiti. V nejprudším boji musí býti duševně i tělesně klidný. Kdo ztratí odvahu, nepříjde ani na pravé místo, ani včas.

Šermíř musí ovládati dokonale svoje nervy, aby úplně měl ve své moci svoje tělo.

Proto doporučen byl znovu šerm lidem, kteří mají slabé nervy, tedy neurasthenikům. Nynější lékařství vychovává lidi znovu k práci, a šerm není zde prostředkem posledním.

Ale nejen to. Šermíř má příležitost měřiti schopnosti svoje se sokem. Učí se nepodeceňovati nikoho. Při setkání poznává člověka a jeho schopnosti a měří se s ním. Naučí-li se jednou nepodeceňovati nikoho v šermu, jistě poznání toto přinese si s sebou do ostatního života. Šerm tedy vychovává člověka nejen jako jedince, ale též jako člena lidské společnosti.

Sokolská myšlenka ukládá nám rovnost a bratrství. To však neznamená, aby jeden každý pokládal se s každým za rovného a bratříčkoval se na setkání s každým, nýbrž aby Sokol nepodezíral nikoho, nýbrž aby každého člověka uslechtilého, uslechtilého duchem a tělem, pokládal za sobě rovného a bratra. V Sokole mizí tak zvané rozdíly společenské, člověk dobrý, krásný a dobrý starých Řeků, jest Sokolu bratrem.

V šermu ukáže se nejen krása tělesná, ale i duše.

Nemohli jsme míti všichni stejné vzdělání. Nelze tudíž měřiti schopnosti podle toho, kdo co ví. Člověk, který by byl hmotně postarán, mohl by se celý život věnovati jen sobě a měl by k tomu trpělivost, měl by nejvíce vědomostí. Ale duševní schopnosti měříme ne podle nashromážděných poznatků, ale podle toho, jak rychle a správně myslíme. Utkání v šermu prokáže tyto schopnosti.

Každý může se naučiti jednotlivým cvikům a jich kombinacím, ale jen schopný šermíř umístí je včas a tvoří nové a nové kombinace dle daných okolností. Nemyslí šermíř správně, není inteligentní, který na ukázaný chvat odpoví, ale onen, jenž sám ihned novou léčku klade a posléze útok provede. Na chvat nesmí následovati chvat, ale dva, tři chvaty i více.

Uvážíme-li tuto výchovnou vlastnost šermu, musíme se diviti, že tak dlouho šerm byl Popelkou v jednotách, a to tím spíše, ježto tvůrce Sokola, Tyrš, hned v kolébee Sokolství mu patřící místo určil a to nejen v soustavě, ale i v praxi.

Šerm má však další výhodu. Nežádá úsilovného napětí tělesných sil. Mohou se mu tudíž i starší bratři věnovati, kteří nemohli by pěstiti nářadový tělocvik pro nebezpečí, spočívající v kornatění tepen.

V šermu záleží nejen na činnosti tělesné, ale i duševní. Temperament a mládí jednoho vyváží zkušenost druhého. Proto právem prohlašuje se, že člověk v každém věku může šermovati.

Jest zapotřebí však zavést šerm do Sokola nejenom pro tyto jeho přednosti, nýbrž proto, že právě v šermu možno se naučiti, co se těžko naučíme v Sokole. Předně přesnou práci, ze druhé správné využití sil.

Jak nepěkně působí, jestli cvičenec vynakládá na cvičení více síly, nežli jest třeba. Máme dojem, jako by se s nářadím rval. Není to pěkná podívaná.

Při posledních závodech, jichž se bratr Erben účastnil, překvapilo všecky jeho provádění prostných. Cvičení bylo provedeno bez zbytečného vynaložení síly, získalo na měkkosti a úměrnosti. O závodech v Paříži Sokolové takovýmto provedením zvítězili nad ostatními.

Nebude tedy bez užítu zavedení šermu i pro ostatní cvičení, ať už na nářadí, nebo bez nářadí.

Než lze slyšeti i výtky. Poukazují nedůvěřiví jednotlivci v řadách sokolských, že šermem zanedbáno bude ostatní cvičení. Přeložením šermu z tělocvičny do kroužků a zvláštních hodin zjednána šermu potřebná volnost a ostatní výchově sokolské neubrání na čase.

Mimo jednoty lze slyšeti obavy, že šermíř snadno bude sveden k využití své převahy, vyvolávatí bude proto hádky a p. Těm třeba odpovědět, že zavádíme šerm proto, abychom vychovali ušlechtilého člověka, ne rváče. Bojí-li se někdo, že by šermířsky vychovaný Sokol využil své převahy, pak musil by se báti Sokola, jako člověka tělocvik pěstujícího, rovněž. Pěstění tělocviku, zápasu, boxu atd. mu tuto převahu již dávno zaopatřilo. A jsou to právě Sokolové, kteří imponují nejen svou silou, ale především svou ukázněností.

Vyskytli-li by se podobní jednotlivci, nezbude nežli se jich zbavit. A to Sokolstvo jistě učiní bez vyzvání.

Není žádných důvodů proti zavedení šermu do Sokola. Jsou jenom mnohé pro zavedení.

V zájmu výchovy tělesné i duševní Sokolstva jest nutno zavést šerm do tělocvičen.

UVÍTÁNÍ BRA. J. RUDIŠE-JIČÍNSKÉHO.

V neděli ráno dne 10. října uvítali jsme bratra Rudíše-Jičínského u samého vlaku, který ho po roce různých zkoušek na evropské půdě, přinášel zpět v kruh rodinný a náš. Byli jsme dobrým vzhledem jeho mile překvapeni a brzy poznali jsme, že humoru také nepozbyl. Jediné co bylo u něho pozorovati byla nervosnost, jedva se mohl podepsati na lístek, zabezpečující dopravu zavazadel do příbytku jeho. A nám nedočkavcům ihned ochotně vyprávěl o hrozných poměrech, v jakých se oetli stateční junáci srbští a s nimi i četní zajatci českého původu — mnozí z nich i bratři Sokolové. Pak nás žádal, abychom mu popřáli aspoň týden odpočinku, jehož takovou potřebu cítil. Nám se jednalo o uvítání ho ve Výkonném Výboru, tedy za celou naši Sokolskou Obec. Uznali jsme oprávněnost požadavku toho a milerádi jsme odložili bratrskou tu slavnost na dobu pozdější. A ta se dostavila dne 22. října. Do Plzenského Sokola sezvání členové V. V. a činovníci místních Jednot. Když po 8. hod. večer zasedli účastníci ku stolům přivítal starosta br. J. Šiman br. Jičínského po svém srdečném způsobu. Netajil se ani obavami, jež měl a s ním skoro všichni z nás, že bratr Jičínský se již více mezi nás nevrátí. Předal pak slovo br. Vonáškoví, jenž připoměl, že značnou zásluhu o vše, co bylo na úlevu trpících doktorem podniknuto, má i jeho chot'. I ona starostmi mnohdy nemohla spáti, nejednou byla již na cestě za ním, by pomocí svou aspoň v pracích kancelářských mu ulevila. Dopisy svými ho povzbuzovala a s obdivuhodnou trpělivostí snášela různé strasti počínající pocity osamocení. Na konec provolal přítomné choti našeho bratra Na zdar, kterýžto pozdrav opakován všemi přítomnými. Br. Jos. Jurka v další cituplné řeči popisoval jak V. V. nerad dával br. Jičínskému dovolení k cestě do Srbska a to z oprávněných obav o jeho život a znovu projevil nelíbenou radost nad jeho šťastným návratem. Po něm promluvil bratři Haller a Roubal a pak teprve dovoleno br. Jičínskému vyprávěti o zkušenostech zažitých. Jelikož br. Jičínský v Sokole Americkém o nich psátí bude a mnohde — snad u všech jednot — živým slovem bude je moci líčiti, upouštíme od uvedení zachycených slov z této jeho řeči. Když dokončil vzdána poslední čest bratru J. Károvi, jenž životem svým zaplatil snahu svou prospěti vědomostmi tam, kde toho bylo tolik potřebí. V té chvíli také dostavili se k večírku členové Českého Pomocného Výboru — na němž skoro sami naši členové: br. Štěpina, br. Vollman, br. Nigrin — s hostem,

nedávno z Čech přijedším, inženýrem Ortem. Tento požádán o vysvětlení poměrů panujících v Čechách. Ochotně vyhověl. Připomenul, že nám Čechům delší čas v Americe dlícím, neb dokonce zde rozeným je nesnadno pochopiti postavení krajanů v rodné zemi — jež je se všech stran sevřena militarismem, důmyslně zorganizovaným a bodáky udržovaným. Každé slůvko proti vojně pronesené těžce trestáno, a nejnebezpečnějšími lidmi — zrádci lidu českého ukázali se Židé a katoličtí kněží čeští — stali se udavači. Ukázal i chlebové listky, jež jsou vydávány úřady a na něž jen možno koupiti chléb, nevalné jakosti. Řeč jeho vyslechnuta byla pozorně. Pak promluvil br. J. F. Štěpina. Nelíbil se mu stesk br. Jičínského, že honorář byl mu zaslán z Ameriky přes Prahu do Srbska, čímž zaviněno bylo zatknutí br. Scheinera. Odsoudil nerozumnost toho, a kladl vinu tam, kam patří a dosvědčoval se bratrem Jičínským, že posílal veškery obnosy na podporu Srbů přímo, čímž se předeslo zdržování a jiným nesnázím. (Dlužno však podotknouti, že br. Jičínský v řeči své nedával vinu ústavu, jehož je předsedou br. Štěpina, což přece zřejmo z toho, že honorář družiny nešel z Chicaga.) Br. Štěpina potěšil přítomné sdělením, že Český Pom. Výbor povolil na podporu Černohorců \$500. Na to br. J. Lang položil p. Ortovi velice případnou otázku: "Jak možno vysvětliti oddanost Čechů k Rakousku." Odpovědi velice věcnou a přilehavou byla řeč br. Kubce. Byli jsme překvapeni, mile překvapeni způsobem, jakým vyličil způsob vštěpování lásky k širší vlasti všem příslušníkům českého původu. Řeč jeho byla vyslechnuta se zájmem od samého počátku a Vzdělávací Odbor náš měl by si dát br. Kubce na seznam řečníků. Večírek protáhl se do 2. hod. ranní a nikdo z účastníků se nezdál býti unaven. Každý si liboval, že poznal trochu lépe poměry české, dle čehož se bude moci řídit v akcích na pomoc vedených.

Přednášky dosud uspořádané drem. Jičínským, potkaly se všude se zdarem. V New Yorku síň byla přeplněna, v Baltimore byla velká návštěva a podobně tomu bylo i v Plzenském Sokole, u Prahy a Tábora Slovanské Lípy v Chicagu. Zde v Chicagu již doprovázel řeč svou světelnými obrazy — jichž nechal udělat z vlastních fotografií 150. Nyní pojede do Cedar Rapids a pak do Omahy. Až náklad spojený s pořízením obrazů bude uhažen ze vstupného, které je i nutné na hrazení výloh spojených s vrháním obrázků — propůjčení stroje a mzda strojníkovi — bude doktor přednášeti ve prospěch trpících zajatců českých a raněných hrdiných bojovníků srbských a k té přednášce má slíbeno propůjčení stroje i služby strojníka zdarma. Dr. Jičínský zahajuje své přednášky hymnou Srbskou, již hraje na housle deeraška jeho — známá umělkyně tohoto nástroje, u piana pak bývá p. Florian, jenž studoval též v konservatoři pražské. Zakoření přednášky je velice dojemné, silný citový efekt přivádí hra písní: "Kde domov můj" a dramaticky přednášená slova touhy po domově, provázená prosbou za další pomoc všem těm obětem d'asa válečného.

JSTE ZDRAVÍ?

Dokázanou skutečností je, že mnoho lidí cítí se nemocnými, aniž by jimi byli. Na druhé straně setkáváme se však se skutečností, že mnoho jest takových, kteří nejsou zdraví, ač se zdravými cítí. Tuto skutečnost možno nejlépe viděti v odvodních vojenských stanicích. Měřítka, kterého je používáno při odvádění k vojsku, není zvláštní — jest to měřítka, kterému by měl odpovídat každý dělník, obchodník, nebot' ve vojště Strýce Sama není žádných zvláštních požadavků, život je veden pravidelně a od vojínů není požadována zvláštní nějaká namáhavá práce.

Podívejme se na výsledky prohlídky u těch, kdo žádali o připuštění k vojsku.

Na odvodní stanici měli od 1. července 1914 do 31. května 1915 přihlášek 159,856. Úředník stanice podrobí uchazeče prohlídce zběžné: změří výšku, zváží ho, změří hloubku dechu, zjistí, zda-li je způsobilý, nemá-li tělesných vad. Pak teprv, obtočí-li v této prohlídce, přijde lékařská prohlídka. Při první prohlídce (nelékařské) bylo zamítnuto 117,045 žadatelů a 42,811 jich bylo přijmuto. Tedy plných 75 procent mladých mužů, kteří o sobě mysleli, že jsou zdraví, že mohou být vojiny, bylo seznáno za nežádoucí se stanoviště zdravotního dřív než byli podrobeni zkoušce lékařské. Z 42,811 zatímne přijmutých bylo jich 5,570 zamítnuto lékaři, bylo tedy ze 159,856 mužů 122,615 neschopných služby. Z těch prozatímne přijmutých bylo lékařem zamítnuto 13 procent a procento to roku předešlého bylo ještě větší. Z 4,042 zamítnutých r. 1913, 615 mělo srdeční vadu, 435 bylo trochu nahluchlých, 366 dobře nevidělo, 343 mělo šlapadla plochá. Při tom dlužno na paměti mít, že to byli čekanci již vybraní, již zkušeným odvodním úředníkům zdáli se býti dobrými. U jízdy vyžaduje se zvláště dobrý zrak, silné srdce. Žadatelé musí být v nejlepších letech 18—35, musí být nejméně 5 stří. 4 palce výšky a nejmenší váha je 125 — nejvyšší 165 pro pěšáky. U čekanců 64 palců vysokých váha je 128 liber, objem prsou při výdechu 32, při napjetí 34 palce. Je-li žadatel čilý, má-li pevné svaly a zřejmě je zdravý, dovolena je odchylka od pravidla toho, může býti 8 liber lehčí neb těžší. Nejprve je zkoumáno srdce, žadatel musí skákat o jedné noze, aby činnost srdce byla zjištěna. Není-li tlukot pravidelný, je-li srdce rozšířeno, žadatel je hned odmrštěn. Dobrý sluch je zjištěn tím, když žadatel slyší šepot 20 kroků za sebou. Ledviny hrají také nemalou úlohu v odmršťování rekrutů. Stav ledvin je zjištěn z moče. Nohám věnuje se velká pozornost. Na šlapadlech nesmí býti kuří oka, nehty nesmí zarůstat, ploché nohy činí žadatele neschopným.

Nyní si dovolíme položit otázku: Když z tolika žadatelů připuštěn je jich k službě tak malý počet, jak by to vypadalo, kdyby každý mladík byl podroben zkoušce takové? Není přáním každého, by byl zdravý? Je to povinností každého dbáti zdraví svého, hleděti upevniti ho, by příští pokolení nebylo ještě chabější? Nyní když zavedeno je pojištění dělníků, není daleká doba, že každý, kdo bude žádat někde o práci, bude podroben též prohlídce. V mnohých závodech již je tak tomu a lékařská prohlídka je dosti přísná.

Josef Jurka:

VZPOMÍNKA NA CHICAGSKÝ OHĚŇ.

Dnes tedy to má být hotovo. Co? No, krátké pojednání o velkém chicagském požáru. Je to již zvykem, že říkáme "Velkém ohni", neboť v Chicagu je těch různých plamenů celá řada. Není tomu dávno co na Wabash Ave. požárem zničen jeden z nejstarších chrámů a když na příklad povážíme, že 25. července roku 1910 během 12 hodin bylo v Chicagu celkem 41 požárů, jaký tedy div, že jsme v Chicagu v samém ohni. A což teprve přidružíme-li k tomu ty různé "vlastenecké" plameny — to pak je člověk stále v jednom ohni a v jednom plamenu. — Tu mimoděk si vzpomínám na Pecku v Šamberkovu "Jedenáctém příkázání" když Voborskýmu praví o svém synu — kadetu — "ale což jestli že v něm pálá oheň otcův?" načez Voborský mu odpoví: "Tak ho nechte pálat!" — Pecka na to rozesmutněn řekne: "Nechte ho pálat! — Nechte ho pálat! — Sousede, takové odpovědi jsem od Vás neočekával!" — Leč k věci.

Mám psát něco ze svých vzpomínek o velkém požáru chicagském z roku 1871. Tak dalece jak já pamatuji, vznikl požár v chlěvě staré Irčanky, pí. O'Learyové v čísle 137 DeKoven ul. mezi Clinton a Jefferson ulicemi, a sice asi v 9 hodin večer v neděli dne 8. října 1871 — na to se pamatuji určitě, neb jsem v tu chvíli byl přítomen divadel-

nímu představení v síni Těl. Jed. Sokol. Hrál se činohra "Sirotek Lowoodský". Ve hře se dospělo až k druhému oddělení a ochotník Matásek, který hrál úlohu Sama, sluhy to Rochesteru, právě stavěl na stůl vázu s květinami a začal svou větu: "Tak zde by bylo všecko v pořádku," ale již při prvním slově ozářilo se celé okolí západně od síně. Bylo právě 9 hodin a 15 minut večer. Já stál u jednoho z těch vysokých nám mnohým tak milých a známých oken síně Těl. Jed. Sokol na Taylor ul. Vyhlička z těchto oken na tyto počáteční plameny, které zničily celou severo-východní část města Chicaga, od nikud nemohla býti lepší; leč rychlost a šíření se plamenů těch je přece těžko popsati. To se musí vidět, aby se to mohlo jak náleží pochopit. Co se dělo tehdy během několika minut v té naší milé sokolské a divadelní budově je těžko popsati. Na jeviště spěchá Matěj Trs! — Tiši obecenstvo, ale slova jeho v hluku jedva slyšet. — Vše se hrne ven a než mnozí dospěli ku svým jen čtverec—dva — vzdáleným domovům — již jsou tyto v plamenech, a požár nabývá takové mohutnosti, že na zastavení neb uhašení téhož není ani pomyslení a to vše během několika minut.

Dlužno to přičítat té doby panujícímu suchu, asi 13 týdnů nepršelo, a pak té okolnosti, že hasiči byli zdemoralisováni, unaveni a nepřipraveni, neboť v den před tím, tedy v sobotu 7. října 1871, zápasili s ohněm, jemuž lehlo za pospas vše, co se nalezalo ve čtverci ohraničeném ulicemi: Adams, Canal, Clinton a Van Buren.

Tento první požár vypukl v hoblavárně Hull a Holmes na Canal ulici blíž Adams a sice v 10:30 večer, způsobiv ztráty bezmála jednoho milionu dolarů a bylo k němu přivoláno veškeré hasičstvo z celého Chicaga, a vše co tehdy zachránilo západní stranu města byla neutuchající práce hasičů. Použito kde jakého přístroje a některé oddíly nedostaly se zpět do svých stanic až pozdě k večeru v neděli 8. října a mnohé ze stříkaček byly tak porouchány, že nebyly k službě.

Taková byla situace když vypukl požár ve chlěvě O'Learyové a povážíme-li, že hlídač Matias Schafer a operator "Bill" Brown ve věži městské radnice na rohu Clark a Washington ulic, oba dali poplašná znamení chybně, označivše místo na Canalport Ave. a Halsted ulici — skříň 342 — je přirozeno, že požár nabyl ohromných rozměrů. Mnohé oddíly spěly v ta místa a tím ztraceno mnoho času, což při každém požáru velmi mnoho znamená. Kdyby se hlídač Schafer nebyl tak nešťastně zmýlil, mohl být požár uhašen, neboť dva nejlepší z požárních parníků "R. A. Williams" a "J. B. Rice" mohly býti v krátkosti po ruce.

Hlídač umístěný ve věži na stanici čís. 6 "Little Giant" zvané, nalezající se na Maxwell ulici blíž Canal, seběhl s věže dolů spatřiv z ulice Dekoven plameny, volal na kořihlo Mushama "zapráhněte!" a mezi tím co Schaferem a "Bill" Brownem chybně poplašné znamení dávali — 3—4—2 — vyjížděl již hasičský oddíl "Little Giant" ze své stanice k místu požáru a tak se stalo, že byl první na místě, ač i jiné oddíly měly k požáru zrovna tak blízko ne-li blíže.

Jak tento zhoubný požár vzal svůj počátek o tom koluji po době 44 roků různé pověsti. Jednou, že pí. O'Learyová došla jednu ze svých 5 krav a že se jí při tom převrhla lampa. Ale to je popíráno od tehdejších zpravodajů, jako na příklad p. Michala Aherna, který tvrdí, že celá rodina O'Learyova toho večera již spala a syn p. James O'Leary do dnes tvrdí, že jak otec jeho tak i matka byli předčasně přivedeni v hrob tíhou obvinění, že jejich kráva zavinila ten požár. Je volným založití se s každým, že oheň povstal vznětím se sena, jehož otec krátce před tím koupil celou fůru. Paní Bridget Kelleyová, která tenkrát bydlela zrovna naproti O'Learyové zase tvrdí, že u pí. O'Learyové tehdy bylo návštěvou několik známých přátel a když shledáno, že

v domě není mléka do připravované kávy, šla jedna z přítomných žen podojiti krávu a mezi tím prý kráva nezvyklá osobě té při vzdorování lampu převrhla.

Dále Rev. J. D. Leek při svém kázání v listopadu roku 1909 konaném v operní budově "Whitney" dokazoval, že učitel nedělní školy zvané "Andrew Bird" při methodistickém episkopálním kostele na Maxwell ulici se mu svěřil, že tři hoši, navštěvující jeho školu, se mu přiznali, že oni požár zavinili tím, že si chtěli poříditi chutný punč z kořalky a mléka a dva z nich mu i jmenovali. Byli prý to Sam a Křištof O'Neill, kteří bydlívali na Bunker ulici a jsou známí mnoha našim krajanům a dosti možná, že něco pravdy na tom jest.

Bývalý maršal Campion, jenž velel tehdy jako kapitán na "Little Giant" stanici a byl prvním na místě požáru, vždy tvrdil, že požár nebyl zaviněn při dojení krávy a že tvrzení o nějaké "party" u O'Leary-ů v ten večer je hloupostí. To jediné co se v chlévě stalo pozoruhodného, že "Peg Leg" Dan Sullivan, jednonohý to povozník, drsný sice ale poctivý Irčan, nám všem bývalým obyvatelům staré Kanálky dobře známý, tehdy zachránil asi tři týdny staré telátko.

Nikdo tedy nemůže s určitostí říci jak tento světový požár vlastně povstal, že pak vzdor své rozsáhlosti nedospěl ještě větších rozměrů, hrůz a neštěstí máme co děkovati českým Sokolům tehdejší doby, neboť když v pondělí k ránu plameny se draly zase jižně na naši milovanou síň na Taylor ulici, když již dým zahaloval tu naši krásnou, Frant. Hessem vytvořenou bílou sochu Libuše, tu začali Sokolové shazovat hořící prkna nahromaděná zrovna přes ulici od síně, hasili a pomáhali kde bylo možno. I naše dobré ženy a dívky pomáhaly. Nejhlavnější zásluhu ze všech těchto dobrých českých duší, při tomto zachraňování té bývalé národní síně, má bez odporu starý osadník p. Eduard Holý, neboť jeho přičiněním stalo se, že hasiči obrátili svojí pozornost k zachránění síně a hned za ní v okolí ulic Dekoven a Bunker se nalézající dřevařské ohrady a domky mezi nimiž se nacházel i domeček staré pí. Kellerové, matky to manžela mé sestry Anny. Byl jsem očitým svědkem této znamenité práce přítele Edy Holého a nezapomenu nikdy ten radostný jásot, jaký se ozval když ty proudy vody z hadic za pomoci našeho Edy Holého se jen jen lily na tu naši zbožňovanou "Libuši" a ten náš národní stánek. Byl jsem tenkrát jen lileťm hochem — ale toho okamžiku nezapomenu nikdy. Baráček staré pí. Kellerové, který byl postaven roku 1849 nacházel se hned za síní T. J. Sokol a v pozdějších letech vjel do něho nákladní železniční vůz, proraziv celou přední část. Štěstí, že tehdy sestra a ostatní členové rodiny nalezali se v kuchyni v přátelském hovoru po večeři, jinak by býval z nich jistě někdo usmreen.

Sokolové a Češi z onoho okolí vůbec, mají tudíž velké zásluhy na tom, že celé město Chicago tehdy nelehlo popelem. Utrpělo bez tak škod hrozných. Zlodějové z jiných měst spěchali do Chicaga, aby panujícího zmatku využítokovali pro své rejdy a zasazovali se o to, aby i zbývající část města v popel obrátili. Několikrát bylo založeno, leč bdělá stráž občanstva oheň vždy v zárodku udusila. Můj otec, který vlastnil v době té hostince v čísle 486 již. Canal ul., nabil si ihned starou dvojku a hrozil, že zastřelí každého kdo by něco kradl neb byl jako palič označen. Jednu chvíli ve své horlivosti dospěl tak daleko, že se mu to mohlo stát osudným. Neuměl dobře anglicky a když k nám v ty dny někdo neznámý vstoupil tak vždy každému naznačil jak každého lupiče neb paliče zastřelí. Povídal to ovšem jak nejlépe dovedl. Jednou se stalo, zdá se mi, že to bylo v úterý 10. října, že vešel do hospody nám všem neznámý muž a poručil si pivo. Otec mu nalil a hned mu zase povídal a milou flintou naznačoval co čeká každého ničemu, který by

mu přišel do cesty — v tom však muž sáhl do kapsy pro revolver, a kdybeyh byl ihned nepřistoupil a vše nevysvětlil mohlo to špatně dopadnouti.

Že vodárna shořela a že pro vodu jsme si museli až k jezeru bude se zdáti nepravdě podobným chicagským čtenářům. Po požáru jsme pak chodili se dívat na spousty a já do dnes lituji, že jsem si nezachoval nějakou památku. Bylo jich na miliony. A jak krásné! Z porcelánu, ze skla, ocele atd., zrovna v čarovných formičkách a útvorech. Často si na to vše vzpomínám a vždy se mně zdá jakoby to dnes bylo a nebýt té skutečnosti, že to stálo tolik lidských životů, tolik lidského utrpení — psal bych o tom častěji. Jeden velký a dobrý účinek požár ten měl a ten je, že učinil Chicago tím čím dnes jest, a co jednou jistě bude — největším a nejlepším městem na tomto světě. — Kéž se toho všichni dočkáme.

UVÁDĚNÍ JEDNOTY "NOVÁ PRAHA", NEW PRAGUE, MINN.

(Dokončení.)

Bratr Karel Vaníček píše ve svých Epištolách:

Jestli že Fügnerem a Tyršem končíme řadu našich buditelů národních, jehož vzkříšení dokonáno bylo přechodem Prahy do rukou českých, můžeme Sokolstvo nazvati svorníkem veliké oné klenby, zakončující velikou práci buditel-skou, jejíž ráz je podnes Sokolstvem věrně zachovávan ve vělosti, obětavosti, nezištnosti a nadšení. Tomu Sokolstvo zůstalo věrno po stránce národní a k zásadám těmto i Vy se dnes bratři hlásíte, a slibujete je plniti.

Než dále ještě bratři! Nebud'te bratry jen dle jména. Pracujte vždy vytrvale na mohutném díle sokolském, **cvičte**. Nebyla by jednota sokolská sokolskou, kdyby jen dle toho se měřila, že členstvo její nosí sokolský kroj, že má nádherný prapor. Takové věci dovede zničiti mol. Pokaží je rez, ale evičení a národní práce jsou věci, které na své rylosti neztrácí a které nezžírá rez, ani mol. To buďte Vaším největším pokladem. Neříkejte nikdy, že evičení nemůžete, nebo že evičení není všechno, nečině sám ničeho. Pamatujte, že evičení je základem Sokolství. Nepotřebujete se hanbiti, že nemůžete, nebo že nedovedete evičiti tak, jako eviči ten či onen, vzpomeň, že Sokolstvo pěstuje tělocvik jako nutnou pomoc k udržování zdravého a krásného těla a nikoliv pro krkolomné výkony. Cvičení tělesné pojí a udržuje život a jemu síly dodává, aby snáze překonával veškerá protiventství a obtíže jež se mu staví do cesty a v životě překáží.

Mimo tužení těla, jest přikázáním však ještě sokolským, tužiti také ducha. Ale činite to právě tak soustavně jako tužíte tělo. Tělo s duchem musí pokračovati ve svém zdokonalování, jedno s druhým. Kdo by se staral jen o ducha a mořil se až k úpadu a nepopřál by tělu tolik, kolik ono pro sebe žádá, ten by trpce stěžoval si, až by jej sklátila příroda, která je sice nesmírně shovívavou, ale přece nemůže zastaviti úpadek člověka, jenž nepřál tělu svému ani těch nejnutnějších pravidel k utužení a posílení svého ústrojí.

Pevné tělo chová v sobě i pevnou vůli. Jaké to nese výhody a jaký výsledek pro lidský život, ví každý dobře.

Sokolství také vychovává lid charakterní, to jest, Sokolevé musí býti plni jaré síly, křepej, lační, a rovni a volni. Sokolové se musí vzájemně sbližovati; musí zastávati vždy plnou silou pravdu, což vychovává muže hrdinné, nebojácné. Musí býti muži cti a slova a synehované dobří. Tot' sokolský charakter. —

Vytrvalost Sokola nesmí opustiti ani tehdy, když jiní zoufají a neví si již rady ani pomoci. Sokol musí vždy uvažovati, i v dobách nejhorších a pracovati a uvědomiti si, že práce jeho a snahy zvítězí. Dospěje k statečnosti a nepozná

rozmrzelosti života. Nezastavte se nikdy bratři na polovici cesty, ale dojděte, pracujte, až skončíte dílo jež jste započali.

“Ni zisk, ni slávu” volal Fügner. Nuže bratři! Kráčejte vždy dle slov jeho a dojdete uznání všech svých přátel, příznivců a na konec i nepřítel před Vámi v úžasu skloní hlavu.

Nikomu nepodkuřujte, nepodlizejte, ale nikdy nikým si nenechte ublížit. Neudeřte však nikdy první, ale nedejte se. Cizího nežádejte ale na svém vždy pevně trvejte. Nenávisti nerozsévejte. Bud'te stateční, svorní a ukáznění. Pracujte tak, aby Jednota Vaše stala se pevnou, položili jste jí základ, postarejte se a pečujte o to, aby základ ten byl upevněn, stužen a vždy raději dvakrát měřte nežli jednou stříhnete.

Pevně se držte hesel těchto: Přímost, píle, vytrvalost, hospodárnost, skromnost, bratrství a kázeň. Vystíhejte se však: Pohodlnosti, nestálosti, zábavnictví, nedůtklivosti, povrchnosti, nesvornosti a pýchy.

Mnohé z jednot zanikly jenom proto, že některá z posléze jmenovaných vlastností se usadila v sokolském hnízdě dřívě, než se kdo nadál.

Ke konci Vás bratři žádám, abyste dle starodávného hesla Kolovratů vryli sobě v srdce “Věrně a stále”.

Slova ta přivedou Vás k čistému prameni, jenž vlévá sílu a zdraví v tělo, jenž vytryskuje všude tam, kde porozuměli Tyršovu heslu “**Tužme se!**”

Bratře starosto! Konám svou nad jiné mi milou povinnost a uvedu Tělocvičnou Jednotu Sokol v Nové Praze do N. J. S. ve S. S. v Severní Americe.

Bratře starosto a bratři! Slibte mi, že budete vždy věrně státi na zásadách Národní Jednoty Sokolské, v již svazek si přejete býti uvedeni. Slibte mi, jakožto zástupci N. J. S., že budete vždy plniti vše co stanovy její vám ukládají, vše co povinnost a láska bratrská od vás kdy žádati bude a vše co Sokolství samo sebou káže.

“Slibujeme!”

Odevzdávaje Vám diplom, jenž je viditelným znakem příslušnosti Vaší Jednoty k N. J. S. zdravím Vás bratři v kruhu sokolském a vítám Vás bratři v družině tisíců, kteří pracují ve svobodné Americe k utužení svého zdraví, jak ducha tak i těla. Vítám Vás v řady sokolské, které před padesáti léty vznikly z ratolesti přenesené z mladého stromu, zasazeného tři roky před tím v zlaté naší Praze, jež čeká od Vás i od všech Čechů amerických vykoupení ze staletého otroctví a jež, osvobozena, pozve Vás také i s jinými, abyste se přišli radovati ze svobody její.

Nuže, Na Zdar práci Vaší.

Br. starosta Wrábek: Jménem našeho sboru děkuji Národní Jednotě Sokolské, že nás přijala do svého velikého kruhu a provolávám Národní Jednotě Sokolské v Americe se všemi bratřimi třikrát “Na zdar!” Br. Tůmovi děkuji jménem naší jednoty, že laskavě nás do jednoty uvedl. Na zdar!

Týž pak pozdravil jednotu jménem V. V. N. J. S. Předsednictva Župy Střední a Jednoty Tyrš v Cedar Rapids, Ia.

Na to pozdravili jednotu bratrsky bratři zástupcové jednot okolních. Br. Dvořák, starosta jednoty v St. Paul: Pozdravuji Vás v našem středu a chovám jen přání, abyste sledovali šlepeje našich zakladatelů, jež Vám bratr řečník odkryl a cestu v nich naznačil. Sledujte je a doděláte se úspěchu a úspěch ten přenesete se na celou vaši obec, na všechno Sokolstvo a Vy přátelé, kteří nestojíte v řadách sokolských, podporujte Sokoli Vaše a uvidíte, že mnoho dobra Vám přinesou. Co by bylo platno, kdyby oni se snažili, pracovali, dělali Vám čest a krásné jméno, kdyby nenalezli ve Vás potřebné podpory? Nesklamete se v Sokolech, věnujte jim svoji přízeň a poznáte, že dobře jste učinili. Na zdar!

Br. Šrámek, starosta jednoty v Minneapolis: Ctěné shromáždění, sestry a bratři a zvláště Vy novopražští! Jsem

rád, že Vás mohu pozdraviti jménem naší milé jednoty. Nebudu dlouho mluvit, neboť bratr řečník Vám dobře objasnil, jakými Sokolové býti mají, ale přece dovoluji mi, abych Vám připomenul, že s pýchou hledím na Vaše řady a že ve svorné práci v budoucnosti řady Vaše se rozmnoží, ke cti a slávě národa, jenž dal světu Mistra Jana Husa, Karla Havlíčka Borovského a Miroslava Tyrše, tvůrce Sokolstva. Na zdar!

Br. Miller, náčelník jednoty v Hopkins: Jest nám všem radostno, že přidružili jste se k nám bratři, neboť jest dobře známo, že tam, kde jednotlivci nestačí, kde podá, tam organizace koná divy. Ta dovede vždy živlům zpátečnickým vzdorovati. Na zdar!

Cvičitel jednoty v Montgomery: Bratři, já Vám přeji za sbor náš všeho zdaru a slibuji podpory v každém čase. Na zdar!

Náčelník jednoty v St. Paul: Bratři a sestry! Na zdar je naše heslo a za tím půjdete a my s Vámi. Tužme se. V lednu jsem Vás navštívil poprvé a o slavnostním uvedení jednoty v Montgomery, slíbil mi Vás bývalý starosta, že i Vy budete uvedeni, a dnes se to stalo skutkem. Jsem tomu nevýslovně rád a slibuji Vám pomoci kdykoliv mne zavoláte, dokud mi kasa nevyprší, přijedu vždy rád a bez jakékoliv odměny. Jsem Moravan, ale Čech a Sokol, Sokol tělem i duší a proto žádná námaha, ani obět mne nezastraší před úkolem. — Jedno však mne trochu mrzí. Nemáte v řadách sestry, schází Vám Sokolky — a vy víte že je máme rádi, a máte tu tolik hezounkých děvčat a to samé platí i o Montgomerských. Nenaříkejte, že Vaši cvičitelé nemohou, že nemají času tolik atd. Ale to jsou ty věci, žena nedovolí chodit často pryč, holka také někdy zabručí, ale na to nedejte. Já to mám doma také tak, ale do Sokola vždy se dostanu. Řekněte jim co Sokolství znamená, a uvidíte, že Vás pustí, a na konec budou chodit s Vámi. — Byl tady sbor tělocvičný, ale tehdy angličtina byla velice řečí, neměli jste však pomůcek, živořili jste, ale dnes, když jste přidali se k řetězu N. J. S. a jste jedním ze silných článků, dá vám tato pomůcky, jichž má hojnost po ruce, pošle Vám společného cvičitele a potom teprve poznáte, jak dobře jste udělali a jak mnoho budete moci vykonati a získáte nesmírně. A budete vždy hrdi na to, že jste Sokoly a Čechy, třeba že dobrými americkými občany, ale nezapomínejte nikdy, co jste vůči Sokolstvu povinni. Na zdar! Potlesk nebral konce. Obecenstvo všechny řečníky přijalo s velikým nadšením.

Nežli byla první část slavností ukončena, odevzdal br. Tůma diplomy členství Národní Jednoty Sokolské jednotě v Hopkins a v Montgomery.

Druhá část sestávala z pořadu evičebního.

Nastupuje šest sester st. paulských. Vede je náčelnice sestra Helena Schillerová a evičí pět oddílů prostných. Cvičí lehounce a ladně, milé na ně podívání. — Hned na to nastupují bratři ze St. Paul, vedení br. Drásalem. Je jich 14 a nastupují s tyčemi, jimiž evičí ve spojení s prostnými. Šli pěkně, jenom toho hrozného šoupání nohama kdyby tak zanechali. Dělají to však všude, kde dosud nebyl br. Sedlák. Nástup se jim nezdařil, za to evičení bylo dobré a zvláště se drželi dva dorostenci, kteří evičili s nimi. — Pak nastoupili bratři novopražští. Vede je br. Křít a i s dorostenci jich nastoupilo 19. Z počátku vázli. Nepočítali, ale již druhý oddíl prostných byl mnohem svižnější a poslední vyvolal bouři potlesku. Tempo bylo však příliš rychlé a tu nový evičenec nemůže cvik dobře propracovati. Zákryt byl velmi dobrý. Na začátek vykonali velmi mnoho a lze se nadíti, že při dobré vůli a vytrvalosti budou velmi dobrými evičenci. — Za nimi přišli zase Sokolky St. Paulské a evičily prostná, vlastně polku. Nastoupilo jich 12. I toto evičení provedly zcela uspokojivě a mnohdy přesností a ladností překvapovaly. — Dosud hrála hudba domácí, ale nyní, když nastupují

bratří montgomerští, otřásá se sň, hraje jim hudba jejich. Budova se trásla. Bylo to do síně příliš mnoho. Nastoupilo 12 bratří, vedených br. Štěpánkem. Cvičí jednoduchá prostná, jednostranná, lehčí, nežli cvičili novopražští. Hudba jim hraje polku a na každou čtvrt jednoho taktu následuje pohyb a trvá druhou čtvrt a celý druhý takt. Velice jednoduché ale pěkné. Složil jim je br. Drásal. Celkem 5 oddílů. — Za zvuků hudby nastupují tři družstva k náradí. Výkony byly průměrné. Cvičeno na hrazdě, koni a bradlech. Tříkrát střídáno. Cvičení na náradí trvalo příliš dlouho a obecnost se již rozházelo, poněvadž bylo již dosti pozdě. — Naposled nastoupily ještě sestry-ze St. Paul a zaevidily na koni, a po cvičení tom zatančily mazurku. Cvičení skončeno jednoduchým rejmem. — Celkem posuzováno, bylo cvičení velice pěkné a zdařilé. Litovati dlužno toho, že cvičení odpolední nebylo lze provést. Na jeden večer bylo toho tuze mnoho.

Po cvičení byla taneční zábava a o půlnoci večere.

Netančím a proto jsem šel spát, abych ráno mohl nastoupiti cestu do St. Paul. Rozloučil jsem se dříve se všemi a slíbil jsem, že kdykoliv budou ode mne něco chtít, vždy s radostí jim pomohu.

Ještě jest záhodno, abych se zmínil o programu a plakátech. Bratří novopražští nechali si všechno vytisknouti v anglické tiskárně a také to podle toho vypadalo. Chyb jako máku. Tu jest práce pro Vzdělávací Odbor, at' již župní neb ústřední. Takového něco nesmí již se objeviti v Nové Praze, pokud Sokolové budou trvati.

Ráno jsem odjel s bratry a sestrami do Minneapolis, kdež jsme s br. Drásalem navštívili cvičení mládeže. Děvčata cvičila ses. Týrová, hochy br. Fořt. Děvčat bylo více nežli hochů. Chybou je, že jest sň příliš daleko od střediska Čechů. — Odpoledne jsme došli do St. Paul. Tam nastaly pak návštěvy u bratří a věru, že bych byl měl dobře celý týden, kdybych byl mohl použít všech těch pozvání, která mne byla učiněna. Chodili jsme po české čtvrti s br. Drásalem, Schillerem, Trojanem a Dvořákem. Pozvání všechna chovám v patrnosti a pojednu-li někdy zase do St. Paul, pak jistě je použiji.

Pondělek jsem věnoval městu a okolí. Večer pak jsme zajeli do síně, kde br. Drásal cvičil sestry i bratry čtverylce. Šlo jim to pěkně. Lituji, že nemohl jsem déle zůstat v kruhu bratří, kteří jsou mi tak milými (podotýkám, že i o sestrách to mohu říci). Snad, po čase zase přijedu a pak budu moci navštívit i ty, které jsem nemohl navštívit tentokráte.

Na zdar a na shledanou!

PAMĚTIHODNÉ UDÁLOSTI, NAROZENÍ NEB ÚMRTÍ VELKÝCH MUŽŮ ČESKÝCH I JINONÁRODNÍCH.

ÚNOR.

3. 1841 První český ples v Praze.
- 1810 Spiess A., zakladatel něm. tělocv., se narodil.
4. 1808 * v Kutné Hoře Josef Kajetán Tyl, spisovatel český a přední hudebník našeho národa.
5. 1820 * ve Vídni B. Němcová, spisovatelka česká.
7. 1812 * Dickens Chas., romanopisec anglický.
10. 1882 Pražská universita rozdělena ve dvě samostatná učiliště, české a německé.
11. 1847 * v Ohio Thomas A. Edison, největší vynálezce z oboru elektřiny.
1. 1809 * Darwin Chas.
- 1809 * Abraham Lincoln, president a osvoboditel otroků.
15. 1865 Prvé šibřinky.
17. 1853 * v Lounech básník Jaroslav Vrchlický.
17. 1600 Bruno Giordano, filosof, upálen v Římě.
18. 1472 * v Toruni Mikol. Kopernik, slavný hvězdář.
19. 1473 *Koperník Mikuláš.

21. 1846 * v Ostředku u Benešova náš národní básník Svatopluk Čech.
22. 1732 * Jiří Washington, 1. president Spoj. Států.
24. 1830 * v Praze Karolina Světlá, zasloužilá spisovatelka povídek z kraje a románu venkovského.
25. 1865 Založena v St. Louisu první sokolská jednota v Americe.
26. 1802 * Hugo Victor.
27. 1807 * Longfellow H. W., básník (píseň Hiawatha).
- 1849 * v Třebízi u Slaného Václav Beneš-Třebízský, oblíbený povídkář český.

BŘEZEN.

1. 1865 První telegram z Indie do Londýna.
3. 1861 Zrušeno nevolnictví na Rusi.
4. 1880 † v Praze Karel Sladkovský, znamenitý řečník český.
5. 1862 První veřejné cvičení Sokola Pražského.
- 1829 První pokus s lodním šroubem, jež vynalezl Josef Ressel, rodák chrudimský.
7. 1799 * v Strakonici Frant. Lad. Čelakovský, český básník školy národní.
99. Zrušena inkvizice ve Španělsku.
17. 1882 † Ladimír Klácel.
20. 1873 Prvé závody Sokola Pražského.
- 1720 † Isák Newton, původce nové nauky o pohybu těles nebeských.
22. 1832 † Goelke J. W., básník.
- 1471 † Jiří Poděbradský, slavný král český.
26. 1827 † Ludvík von Beethoven, skladatel.
28. 1592 * Jan Amos Komenský, největší učitel národů.

DUBEN.

4. 1881 Tyrš navrhuje pořádání I. sletu.
5. 1834 * v Dolínku Vítězslav Hálek, oblíbený básník český.
6. 1849 † v Praze Jan Svatopluk Presl, proslulý přírodopysce český.
7. 1808 * Ladimír Klácel, slavný filosof a svobodář.
9. 1865 Lee se vzdal u Appomatox.
10. 1864 Maximilian stal se císařem Mexika.
11. 1898 I. veřejné cvič. Těl. odb. žen. v Sokole Pražském.
13. 1904 † Vereščagin Vasilej, vyletěl s lodí admirála Makarova.
14. 1865 Zavražděn Abraham Lincoln.
17. 1790 † Benjamin Franklin.
- 1826 * v Praze Vojta Náprstek, veliký lidumil a český vlastenec.
18. 1906 Zemětřesení v San Francisku.
19. 1882 † Darwin, přírodopysce anglický.
- 1775 Boj za nezávislost Sev. Ameriky.
233. 1616 † Shakespeare Wm.
- 1420 * v Poděbradech Jiří Poděbradský, slavný král český.
25. 1859 Otevření průplavu Suezského.
27. 1791 * Morse Sam., vynálezce písčícího telegrafu.
- 1822 * Ulysses S. Grant, generál a 18. president Spojených Států.
30. 1609 První dalekohledy v Paříži.

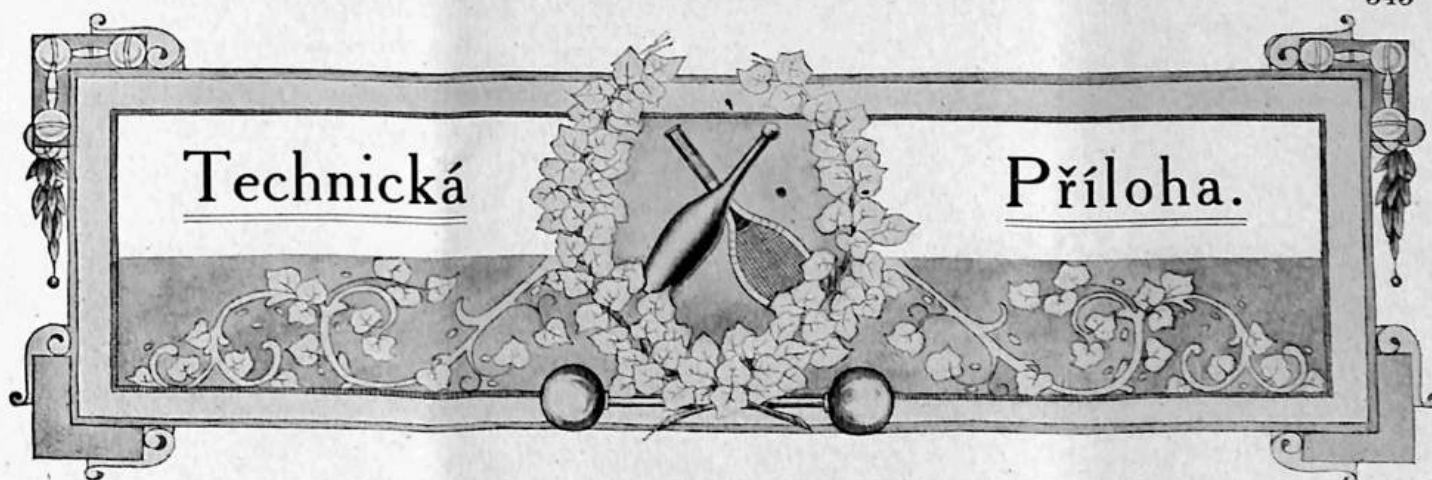

STESK.

Poněvadž vím, že v některých jednotách se cvičí dosti pilně, ale náčelníci zprávy o činnosti nezasílají a proto na zprávu mezi činnými uvedeny nejsou, žádám tímto bratry náčelníky, aby aspoň jednou za čtvrt roku zprávy zaslali. Dále vyzývám bratry starosty jednot, aby v každé měsíční schůzi žádali od náčelníka zprávu o činnosti v tělocvičně.

Na zdar!

Anton Mysliveček, náčelník.

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část bud'ťez adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Nesoudobná cvičení tyčemi.

Pro Sokoly neb Sokolky. Sokolové cvičí tyčemi železnými.

Jak již několikráte v těchto místech bylo poznamenáno, zájem o prostná cvičení lze zvýšit velice různými spůsoby jich provádění. Jest stěžováno všeobecně, že prostná odpuzují svoji jednotvárností — často také přílišnou složitostí, kde mozek namáhati se musí více nežli sval — a za takových okolností nelze se diviti, že evičenci, kde mohou, evikům těmto rádi se vyhnou.

Byla na tomto místě podána již celá řada příkladů, jak v evičební hodině lze eviky prostné neb eviky náradím prováděti a spůsobů těch jest takové nevyčerpitelné množství, že možno téměř v každé hodině evičební voliti jiný spůsob. Tím docílíme, že zájem o eviky tyto nikdy neochabne — naopak evičenci i evičenky budou vždy dychtivě čekati, jakou novinkou budou v následující hodině překvapeni.

Voliti při tom musíme ale eviky vždy jednoduché, jež si evičenci snadno osvojí a sestavme je též tak, aby zapamatování jich nečinilo žádných obtíží.

Podávám zde příklad cvičení tyčemi, které zajisté se zálibou budou prováděny jak Sokoly tak i Sokolkami.

Každá část obsahuje tři cvičení. Cvičení označené 1. provádíme tak, že každý pohyb vykonáme na jednu dobu — čili jednu čtvrt notu. Opakujeme každé cvičení 8krát, 4krát v levo a 4krát v pravo, dohromady 32 doby. — Cvičení označené 2. provádíme tak, že každý pohyb vykonáme na dvě doby, provedeme tedy každé cvičení 4krát, 2krát v l. a 2krát v pr., dohromady 32 doby. Cvičení označené 3. provedem každý pohyb na 4 doby, provedeme tedy cvičení jednou v l. a jednou v pravo, dohromady 32 doby.

Cvičenci (evičenky) stojí v pěti zástupech — a evičí následovně: střední zástup evičí cvičení 1. (každý pohyb na jednu dobu). Zástupy po pravé a levé straně středního evičí cvičení 2., (každé cvičení 2 doby) a krajní zástupy začnou cvičením 3., každý pohyb 4 doby. Na to si cvičení vyměňují až všechny zástupy všechna tři cvičení provedou, jak doleji naznačeno.

Máme-li zástupů šest, evičí střední dva zástupy stejně.

Cvičení:

Zákl. postavení: stoj spatný, tyč rovně před tělem.

Cvič. 1. Výpad levou v před, paže skrčit, tyč rovně na prsa 1! paže v před trčít (tyč rovně před prsa) 2! paže skrčit, (tyč na prsa) 3! zákl. post. 4! opakovat ale výpad pravou. Opakovat 32 doby. (Každý pohyb 1 dobu.)

Cvičení 2. Výpad levou v před, paže skrčit, tyč rovně na prsa 1—2! odhyb, paže v před trčít (tyč rovně před prsa) 3—4! předhyb paže skrčit (tyč na prsa) 5—6! zákl. post. 7—8! Opakovat výpadem pravou. Každé cvičení 2krát, dohromady 32 doby. (Každý pohyb 2 doby.)

Cvičení 3. Výpad levou v před, paže skrčit (tyč na prsa) 1—4! předklon, trčít v před, (dolů) 5—8! vzpřím a paže skrčit 1—4! zákl. post. 5—8! Opakovat v pravo — dohromady 32 doby.

Tato tři cvičení provedem tedy v následujícím pořadu:

0	0	0	0	0
3	2	1	2	3
2	1	3	1	2
1	3	2	3	1

Kolečka 0 značí evičence — tedy pět zástupů. Číslice pod nimi naznačují, v jakém pořadu každý zástup cvičení provádí.

Tak střední zástup evičí nejdříve cvičení 1. (každý pohyb 1 dobu) 32 doby. Hned na to evičí cvičení 3. (každý pohyb 4 doby) a končí cvičením 2. (každý pohyb 2 doby.)

Zástupy po levé a pravé straně středního evičí: cvičení 2. (každý pohyb 2 doby), pak cvičení 1., (každý pohyb 1 dobu) a končí cvičením 3. (každý pohyb 4 doby).

Zástupy krajní začínají cvičením 3. (každý pohyb 4 doby.) Pak cvičení 2. (každý pohyb 2 doby) a končí cvičením 1., každý pohyb 1 dobu.

Náevik usnadníme, když dáme všem procvičit všechna cvičení v pořadu stejně a sice všichni dohromady evič. 1., pak 2. a na konec 3. Pak teprv určíme každému zástupu jeho cvičení. Ale již po prvním procvičení všech eviků lze

provést cvičení v pořadu jak s hora naznačeno bez přestávky, poněvadž cvič. 2. odchylně se od 1. jen odhybem a cvič. 3. předklonem.

II.

Cvič. 1. Výpad levou v zad, tyč rovně za hlavu 1! tyč rovně nad hlavou (vzpažit) 2! tyč za hlavu 3! zákl. post. 4! opakovat v pr., a pak střídát p. a l. 32 doby.

Cvič. 2. Výpad levou v zad, tyč rovně za hlavu 1—2! předhyb tyč rovně nad hlavu 3—4! odhyb a tyč za hlavu 5—6! zákl. post. 7—8! opakovat jako pr., l. pr. 32 doby.

Cvič. 3. Výpad levou v zad, tyč rovně za hlavu 1—4! záklon tyč rovně nad hlavu 5—8! vzpřím a tyč za hlavu 1—4! zákl. post. 5—8! opakovat výpadem v pravo. 32 doby.

Provést v pořadu nesoudobně, jako v části I.

III.

Cvič. 1. Výpad v levo stranou tyč rovně před prsa, levá přes pravou (paže skříženy) 1! tyč kolmo k pr. rameni v pr. vzhůru 2! před prsa, pr. přes levou 3! zákl. post. 4!

Cvič. 2. Výpad v l. stranou tyč rovně před prsa, paže skříženy levá přes pravou 1—2! odhyb na pravo, tyč kolmo k pr. rameni v pr. vzhůru 3—4! odhyb na levo tyč rovně před prsa 5—6! zákl. post. 7—8! opáčně a opakovat. 32 doby.

Cvič. 3. Výpad v l. stranou tyč rovně před prsa, levá přes pravou 1—4! úklon na levo a tyč kolmo k pr. rameni v pr. vzhůru 5—8! vzpřím a tyč rovně před prsa 1—4! zákl. post. 5—8! Opakovat v pr.

Provést jak naznačeno shora.

Pozn. Při provádění cvičení v části III. chce-li cvičitel zachovati jakousi symetrii, může střednímu zástupu dát prováděti všechna tři cvičení tak, že vykonají výpad vždy s $\frac{1}{2}$ obratem a sice: výpad v l. stranou s $\frac{1}{2}$ obr. v pravo a opáčně. Ostatní zástupy pak provádějí cvičení nejdříve zevně a pak vně. Máme-li ve středu zástupy dva, pak i tyto mohou provést cvičení bez obratu ale cvičí napřed zevně a pak vně.

Mezi každou částí lze provést jednoduché cvičení pořadové.

Cvičení činkami s poklusem.

Pro vyspělejší mužský dorost neb Sokoly. Sokolové cvičiti mohou činkami železnými (3 lb.), dorost činkami dřevěnými.

Cvičí se v ruchu výstředním — t. j. pohyby paží v téměř rytmu, v jakém klušem. Hudební doprovod tak zvaný "šotyš" na jeden takt 4 $\frac{1}{4}$ noty. V poklusu na každou notu jeden krok a též při cvičení paží na každou notu jeden pohyb.

I.

a) Dvanáct kroků poklusem v před v zástupu (3 takty) a ve 4. taktu, na poslední 4 noty vykonat tři podupy na místě a obrátit se v čelný řad (v pr. neb l. čelem). 4 takty.

b) Paže skrčit 1! v před třít 2! skrčit 3! připažit 4!

opakovat 4krát, dohromady 16 dob, čili též 4 takty. (Na poslední dobu obrát v směr poklusu).

(Opakovat střídavě poklus a cvičení paží dle síly a vytrvalosti cvičenceů.)

c) Opakovat cvič. a).

d) Paže skrčit 1—2! předklon a dolů třít 3—4! vzpřím a paže skrčit 5—6! připažit 7—8! (dvakrát).

(Cvičení trupu volněji, tedy na každé dvě noty jeden pohyb, čili dva pohyby v jednom taktu.)

Opakovat dle libosti.

e) Podpor dřepmo 1—4! podpor ležmo za rukama 5—8! podpor dřepmo 1—4! vztyk 5—8!

(Ruch volný, čili jeden pohyb v jednom taktu.)

Opakovat dle libosti.

II.

a) Poklus a obrát jako a) v části I.

b) Paže skrčit připažmo 1! vzhůru třít 2! skrčit 3! připažit 4! opakovat 4krát, dohromady 16 dob čili 4 takty.

(Pozn. Krčíme paže tak, že předloktí jest v poloze kolmé proti zevní straně záloktí — ramena a vůbec paže co nejvíce na zad šinuty. Činky když paže krčíme, jsou proti zevní straně ramen.)

c) Poklus.

d) Paže skrčit připažmo 1—2! vzhůru třít a záklon 3—4! vzpřím a paže skrčit 5—6! připažit 7—8! opakovat — dohromady 16 dob.

(Opakovat střídavě s poklusem.)

e) Poklus.

f) Podpor dřepmo 1—4! podpor ležmo za rukama roznožmo 5—8! podpor dřepmo 1—4! vztyk a připažit 5—8! Střídát s poklusem.

III.

a) Poklus.

b) Paže skrčit připažmo (jako v části 2. b) paže stranou třít, ruce v poloze dlanní 2! skrčit 3! připažit 4! opakovat 4krát.

Střídát s poklusem.

(Pozn. Při tomto cvičení cvičenci neobrací se v pr. neb l. v bok, ale zůstanou obráceni ve směru poklusu, pouze zastaví v posledním taktu a zakončí třemi podupy.)

c) Paže skrčit připažmo 1—2! úklon v levo a paže stranou třít 3—4 vzpřím a paže skrčit 5—6! připažit 7—8! opakovat, ale úklon v pravo.

Střídát s poklusem.

d) Podpor dřepmo 1—4! podpor ležmo pravonož za rukama zanožit levou 5—8! podpor dřepmo 1—4! vztyk a obrát v pr. neb l. bok 5—8!

(Při cvičení d) nutno opět v posledním taktu obracet se v pr. neb l. bok. Při druhém cvičení zanožujeme pravou.)

Jest to cvičení vytrvalosti a i vyspělí borci shledají, když byli všechny zde uvedené cviky svědomitě procvičili, že i při snadnosti cvičení těch jest to cvičení velice vydatné a že z něho mají větší užitek, nežli z pracně sestavených tak zvaných "parádních" cvičení. Kde možno použití hudby, tam cvičení na své zajímavosti velice získá. Kde používá se gramofonu, může si br. cvičitel sám upravit cvičení tak, aby počet dob cvičení byl stejný s hudbou.

Koordinace při prostných.

Prostná cvičení v cvičební hodině jsou jakousi přípravou pro cvičení na nářadí. Proto klademe prostná vždy před tyto cviky. Postupujeme v hodině cvičební pozvolna od snadných cviků k těžším, namáhavějším — a pak od namáhavých cviků vracíme se opět k cvikům snazším — končíme tudíž hrou a cviky volnými, abychom celý organismus, povzbuzený vydatnými cviky, přivedli opět co možno do stavu normálního.

Takový, jest, čili lépe řečeno, má být postup hodiny cvičební.

Ale cviky prostné nejsou jen přípravou pro cvičení na nářadí — nebot' jimi snažíme se vyvíjet u cvičenců koordinaci. Dejme začátečníku — třeba dospělému hned cviky složité (a žel, že často se tak děje) nebude on mít z nich užítu žádného. Ko-ordinace jeho není tak vyvinuta, aby mohl ovládat různé části těla svého a provádět složité cviky přesně, z něhož by mu vyplynul žádoucí zisk. A proto s nevolí musí se každý odborník odvrátit, když v cvičební hodině vidí prostná tak sestavena, že jen několik jednotlivců bývá s to správně cvičení provést a ti druzí po několika marných pokusech cvičiti docela přestávají. Čím jednodušší cviky, tím vydatnějšími se stávají, poněvadž mohou být provedeny správně — a správnost v provádění jest první podmínkou užitečnosti cvičení těchto.

Mnoho cvičitelů chybí v tom, že v prostných pokračují příliš rychle — kdežto opakování a to časté opakování jest přímo nezbytné. „Ano,“ odpověděl mi jeden bratr na toto upozornění, „ale kdo pak bude stále stejné cviky opakovat?“ A na to odpovídám: „Což nemáme dosti způsobů, jakými jeden a tentýž cvik lze opakovat a dáti mu třeba jen nepatrnou změnou náter novoty? Co jen těch různých způsobů přinesla naše technická příloha. Mysl dětská mnoho nepotřebuje, aby její touha po novotě byla ukojena: proved' me s chlapci neb děvčaty jeden a tentýž cvik jen čelem v jiný směr obrácenými, a přesvědčíme se, že již tato malá změna odvrátí jejich mysl od opakování cviku a touha jejich po novotě bude tím ukojena. Máme pak ku své pomoci: cvičení s místa, v kruhu, s kroky na místě — kroky na místě a obraty — cvičení nestejná, kde každý zástup provádí jiné cviky atd., atd. Jen přemýšletí a shledáme, jakou řadu různých způsobů si najdeme, abychom mohli opakovat i jedny a tytéž cviky, aniž by zájem o ně byl dosti málo seslaben.

Obmezené místo zde nestačí podati přesně, v jakém postupu bychom si počínati měli, abychom mysl dětskou příliš nenamáhali a při tom ko-ordinaci stále víc a víc vyvíjeli a pro složitější cviky cvičence připravovali — za tím účelem hodlám vydati samostatný spis, na kterém již delší dobu pracuji. Tu a tam ale malé upozornění svědomitému cvičiteli postačí, jak při sestavování cvičení pro dětské třídy počínati by si měl.

Vezmeme dnes za příklad, že dáváme v třídě dětské již dvoudobé cviky dvou částí těla — kp. předpažit a stoj přednožný l. (pr.), stoj spatný a připazit. Když k těmto cvikům dvou částí těla již přistoupíme, t. j. vidíme-li, že jsou cvičenci již dosti vyspělí, aby tyto složité cviky provádět mohli, provádíme je nejdříve tak, že sestavíme si cviky ty jako cviky „stejnoseměrné“, t. j. paže i nohy stejným směrem — totéž, když cvičíme nohy a trup.

Příklad: Předpažit a stoj přednožný l!, stoj spatný a připazit 2! Totéž ale stoj přednož. pr. Opakovat dle libosti. Stoj předkročný v l. předklon, stoj spatný a vzpřim. Zde vidíme, že obě části těla jak paže i nohy — tak trup i nohy cvičí stejnoseměrně. Cvičení takové jest malým cvičencům poehopitelnějším, poněvadž mysl obrácena jest

jen na cvik a nemusí zabývat se směrem, ten jest jim jaksi přirozeným.

Když probereme řadu cviků tímto způsobem, tedy stejnoseměrným, přikročíme k stupni druhému a sice k cvičení dvou částí těla různoseměrně. Vezmeme-li za příklad hořeji naznačené cvičení, pak různoseměrně by cvičení ono sestaveno bylo následovně:

Předpažit a stoj zánožný levou l! připazit a stoj spatný, totéž pravou.

Stoj zánožný l. (pr.) a předklon — stoj spatný a vztyk.

Stoje nožné jakož i rovné pohyby paží častým opakováním stejnoseměrně stanou se malým cvičencům tak známými, že je provádí již jaksi mechanicky. Teprv když cvik stal se dětem známým, tu přistoupíme k těmž cvikům a provedeme je různoseměrně. Kdežto dříve nemusel malý cvičenec neb cvičenka zabývat se směrem a mohli věnovat veškerou pozornost cviku — nyní, když stal se jim cvik známým, nemusí opět zabývat se cvikem a věnovat se cele směrem. Takže ač provádíme cviky složité a různoseměrně, tímto postupem připravujeme děti pro cviky vyžadující vyšší stupeň ko-ordinace, aniž by si toho cvičenci byli vědomi a my těšiti se můžeme tím uspokojením, že ubíráme se k dokonalosti cestou, jakou nám naznačuje tělocvičná pedagogie i hygiena. Ale proti těmto zákonům se ještě mnoho a mnoho hřeší, o čemž nás poučují naše veřejná cvičení a žel, že nucen jsem opakovat často opakováný stesk: zdá se, jako by všechno upozorňování, všechno poučování bylo marné — nebot' věci, na které stěžováno bylo již před 5 a 10 lety, spatřujeme posud, poněvadž mnozí bratři mají při sestavování cvičení pro veřejná více na mysli sebe — nežli ty, jichž péči jsou děti svěřeny.

Hodina cvičitelského sboru.

Podává J. Paskovský, cvičitel Sokola Chicago.

Kůň na šíř s madly. Mety přednožmo:

1. Výšvih únožmo levou — kolo únožmo levou a přednožka v pravo.
2. Opáčně.
3. Výšvih únožmo levou — kolo únožmo levou — přešvih odbočmo v pravo na před a přednožka přes krk do stoje na zemi.
4. Opáčně.
5. Výšvih únožmo levou — kolo přednožmo levou — a přednožka po zpátku (s $1\frac{1}{2}$ obratem) do stoje na zemi pravým bokem ke koni. Po přešvihů přednožmo na před přehmatne pravá do podhmatu.
6. Opáčně.
7. Výšvih únožmo levou — kolo přednožmo levou — přešvih odbočmo v pravo na před a kolo přednožmo snožmo po předu nad krkem a předním madlem do stoje na zemi. (Pravým bokem ke koni).
8. Opáčně.
9. Výšvih únožmo levou — kolo přednožmo levou, přešvih odbočmo snožmo po zpátku s $1\frac{1}{2}$ obratem v levo nad hřbetem a zadním madlem do stoje na zemi (pravým bokem ke koni. Po přešvihů odbočmo přehmatne pravá do podhmatu.
10. Opáčně.

„Dobrý cvičitel“.

Nevědomost velmi často bývá příčinou obdivu Vezmeme na příklad nějakým malířským diletantem namalovaný obraz. Tvůrce malby nemá naprosto žádných vědomostí o technice, o koloritu se mu snad jakživo ani nezdálo — obraz jeho jest jen snůškou všech možných barev, takže

odborník přímo s hrůzou od takového obrazu se odvrátí. A přes to nalezne obraz dosti obdivovatelů. Nalezne se dosti lidí, kterým imponuje ta pestrost barev — čím více barev, čili čím křiklavější jest ta tvorba, tím více se jim líbí. Čím více hrůzy pocítí uje při pohledu tom malíř odborník, tím hlučněji projevují svoji pochvalu, svůj obdiv lidé, kteří o malbě znalosti nemají. Jich vkusu vyhovuje spousta na plátně naplácaných barev a tvůrce té strakatiny jest vyhlášen za malíře první třídy.

A jak nevědomost, neznalost požadavků pravého umění často povýší hotového mazala na prestol opravdového umělce, tak často nevědomost, neznalost postaví na místo "dobrého cvičitele" bratra, jenž jako onen malíř, o zákonech tělesné výchovy nemá naprosto žádných vědomostí. Postačí veřejnosti ukázati hodně pestrý obrázek, směsici beže všeho ladu složených eviků, dáti si k tomu zahrát a reputace cvičitele jest zajištěna.

Vyhovují jeho ukázký tělesné výchovy požadavkům tělocvičné paedagogie? Není zde přepínána tělesná síla cvičenců různého stáří? Není zde přepínána duševní schopnost dětí? Lze v různých těch ukázkách cvičení postřehnouti jakousi osnovu? Má každá ta tvorba jakousi základní myšlénku? Jsou eviky sestaveny v takovém logickém postupu, aby již první evik dal cvičenci tušiti, co následovati musí — a tak duševní námahu mu ulehčil? Je zde ona harmonie pohybů, která často na odborníku i při jednoduchých cvičeních působí tak neodolatelným kouzlem? Jest zřítí na každém pohybu, at' paží, nohou neb trupu, na každém kroku, že ten pohyb jest cvičenci vrozeným, že cvičitel vzal si za základ své tvorby ony eviky, jež si byli cvičenci v hodinách cvičebních osvojili?

To jsou otázky, kterými neznalec hlavu si příliš neláme — on vidí pestrost, on se tou pestrostí baví, ona se mu líbí jako ta spousta barev na obraze diletanta — on se i zasměje, když vidí, jak útlé děti s eviky těžce zápasí, jak se pletou, jak úzkostlivě hledí na ty starší — a že tím jest na té mládeži páchán neodpustitelný zločin, komu pak něco takového napadne? Lid se přišel bavit — kde je smích tam je přece také zábava — a druhý den po takovém pro nás Sokoly truchlivém zjevu slyšíme a čteme projevy obdivu, které se na tvůrce takových obrazů se všech stran jen hrnou. Ale ani zdařilá, všem předpisům vyhovující prostrná nemají nám býti měřítkem spůsobilosti cvičitele. Seznal jsem za dlouhou řadu let eizí cvičitele, jichž "veřejná" působila obdiv — ale v tělocvičné nebylo po celý rok viděti nic jiného, nežli stále a stále přípravy pro veřejné vystoupení — mládež unavená duševní námahou ve škole, posílaná do tělocvičny k duševnímu obrození — byla zde mořena stále novými, komplikovanými eviky, jen aby si etizádostivý cvičitel udržel svoji slávu!

A vytkne-li pak list odborný nějaký poklesek — i dosti šetrně — při kteréžto výtee nemá jiného úmyslu, nežli aby nepěkné zjevy, nepřístojnosti z našich cvičení vymizely, jest zle a jest mu poukazováno na nadšené projevy a posudky denního tisku, při čemž jest zapomínáno na tu okolnost, že referáty o cvičeních nejsou psány odborníky — a i kdyby byly, že úkolem denního tisku není posuzovat cvičení přesně po stránce technické — naopak, že jest ustáleným zvykem jen chválit.

Jak nazvali bychom takového učitele, který by pro nějaké veřejné vystoupení napapouškoval s dětmi nějaké klasické básně, kdyby děti při tom "velikém úspěchu" nedovedly ani řádně slabikovat? Pro nemyslivé posluchače byl by to úspěch — ale paedagog o takovém vyučování utvořil by si svůj úsudek.

A proto: chceme-li se přesvědčiti, je-li náš cvičitel dobrým, skutečným odborníkem, nečekejme až čím se nám po-

chlubí při veřejném — ale sledujme jeho činnost v hodinách vyučovacích. Zde jedině můžeme o jeho spůsobilosti, jeho schopnosti, jeho vyspělosti spravedlivě souditi. Zde jedině můžeme viděti, postupuje-li methodicky, dbá-li, aby cvičenci osvojili si základ — zde jedině můžeme posouditi, zdali nespouští se zřetele to, co tělesná výchova ve skutečnosti znamená — že účelem jejím není jen činiti přípravy pro vystoupení veřejné, ale že hlavním účelem jejím jest p člivě, trpělivě, methodicky pracovati k tělesnému i mravnímu zdokonalování těch, nad jichž tělesným i mravním vývojem bdíti má!

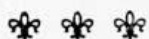
Technická hlídka.

— Zdá se, že v některých Jednotách účel poslání br. Sedláka jako společného cvičitele nebyl pochopen. Když v dnech prázdninových byly tak zvané "kursovní přednášky" ukončeny — bylo technickým výborem usneseno, aby br. Sedlák navštěvoval různé Jednoty — tam vedení cvičení sledoval a bratřím vedoucím dával pokyny (kde by toho viděl potřebu), jak si při vedení cvičení počínati mají. Ale jak si br. Sedlák stěžoval, v některých Jednotách se br. vedoucí do cvičení nedostavil, maje snad za to, že když tam bude společný cvičitel, nemusí tam býti on. To nutno nazvati nesprávným — ač byl bych oprávněn užiti výrazu ostřejšího. Výk. Výbor a Župa Střední zjednaly br. Sedláka, aby do našich Jednot zanesl co nejvíce odborných vědomostí a ne aby v různých Jednotách vyučoval v nepřítomnosti cvičitele. Na Výk. Výbor stále hrnou se nářky na nedostatek cvičitelů — a tu chee-li V. V. tomuto nedostatku aspoň částečně odpomoci, měl by setkat se na všech stranách s ochotnou součinností.

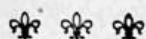
— Každý cvičitel měl by zdokonalovati se stále a stále nejen odborně, ale měl by veškerý svůj prázdný čas tomu věnovati, aby i svůj obzor duševní co nejvíce rozšířil. Znalosti odborné pouze k výchově mládeže nestačí — dobrý technik může se často dopouštěti dosti těžkých hříchů na mládeži jako učitel. Kdo vzdělává se duševně i mimo svůj obor, ten vždy dovede činiti si své závěrky a nečeká až co o tom neb onom novém zjevu na poli tělesné výchovy řeknou jiní. Duševně zanedbalý technik tělocvičný zvrhne se časem jen na pouhého nápodobitele — poněvač jeho duševní nevyspělost mu ve všem původním tvoření jest na velkou závalu.

— Nově zvolený mayor města Chicaga, Mr. Thompson ve svém programu pamatoval též na tělesnou výchovu mládeže a bude se snažiti o to, aby tělesné eviky staly se tak všeobecnými, jakým jest vyučování školní. Jest to nový důkaz, jak důležitou výchova tělesná se stává. My čeští sokolové byli jsme společně s Němci pionéry tělesné výchovy v zemi této — pečujme o to, abychom jinými národnostmi nebyli předstihnuti.

— My sokolové, jakožto apoštolové hygienického žití, měli bychom naše české rodiče upozorňovati na to, aby své syny dali důkladně lékařsky prohlédnouti, nežli jim dovolí hráti namáhavou hru, jakou jest americký "foot-ball." Viděl jsem nedávno četnu školních mladíků hráti — a líto mi bylo až některých těch hochů. Bylo na nich viděti po hře úplné vysílení — líce byly až zsinaly, oči vpadlé. Na koho hra tak působí, ten není tělesně spůsobilým k tomu, aby hru takovou pěstoval. Takový vydá při foot-ballu poslední špetku tělesné síly, která se mu ve věku pozdějším bude citelně nedostávat. Jsem přítelem hry této, neb žádná neučí tak neohroženosti, pohrdání nebezpečím, jako hra tato — ale není každý pro hru tuto spůsobilým. Kde jednomu prospěje, jinému uškodí — ano i dny jeho života mu zkrátí.

DOPISY.

Po dvou měsících dodán doporučený dopis bra. F. K. Šneppa z Ruska.

Drahý bratře!

Moskva, Rusko, 8. září.

(Značná část vystřižena.)

Potvrzuji příjem Tvého dopisu ze 13. dne srpna t. r. a velice Ti za něj vděčím. Byl pro mne svátkem, jako nyní každý český dopis ze zahraničí, protože teď všechno pociávají a jenom leccos dodávají — i z přátelských Rusku držav.

Zastavení zásilek Vašeho časopisu do Evropy za války byl krok velice rozumný, ačkoliv sám jsem dostával dříve dosti pravidelně a stále americký tisk; ale od té chvíle, jakmile Rusové začali ustupovati, jako když utne — ani jediného exempláře, což je mrzuté, protože americký tisk Váš byl za nynějších udalostí výhradní, v němž jsme mohli čísti v českém jazyce. Do této chvíle nedostal jsem také nic z Tvé zásilky, o níž se v dopisu zmiňuješ. Celý ročník byl by mně velice vítaný, leč musil by se poslati cestou doporučenou — recomando. Zatím však račiž se od zásilky celého ročníku zdržeti, až Ti, dovolíš-li oznámím. Konám v té příčině jisté kroky, dá-li se dosíci něco poněkud bezpečnějšího ohledně zasílání.

Dru. Jičínskému jsem několikrát psal do Srbska; veškeré pokusy však navázati s ním spojení selhaly. Zprav ho o tom a pozdravuj ho při návratu co nejsrdčněji.

Byl bych Ti nad míru zavázán, kdybych Tě směl požádati, bys mně sdělil, co a ve kterých číslech „Sokola Amer.“ bylo z mých prací otištěno od měsíce července minulého roku po tuto dobu? Nebude-li Ti to obtížné, buď tak laskav — zájem můj zajisté bude Ti pochopitelným.

Mám poslati příspěvky i dále?

Tisknu Ti vše ruku a přijmi pro bratry ve Výk. Výboru i pro Sebe ode mne co nejsrdčnější pozdrav.

F. K. Šnepp.

Adresa: Moskva: F. ve Kazonnoe Realnoe Učilišče.
Ku drinskaj Sadovaj 9.

Chicago, 30. září 1915.

V naší nově opravené a vybarvené síni, píši opravené neb letos byla síň opravena od střechy až do přízemí, což ovšem stálo jednotu hodně peněz (asi \$4,000.00), bylo zahájeno cvičení, rozdělení hodin jest stejné jako minulý rok. Sokolky a žáčky cvičí cvičitelka sestra Čejková, Sokoly a žáky br. Fr. Paul. Pro začátek návštěvy jsou dosti četné avšak doufám že návštěvy budou o mnoho větší až bude chladnější počasí. Též doufám, že naši veteráni budou navštěvovat cvičení aspoň jednou týdně. Bylo by záhodno by si určili den tak aby se zase nevymlouvali, že když přijde jeden večer že jest sám a druhý zase druhý večer a byli také sami a tak čekali jeden na druhého celý minulý rok. Doufám že pro tento rok se jinak dohodnem. V poslední schůzi bylo nařízeno (T. O.) by vypracoval provolání k českým rodičům, by svoje děti co nejvíce posílali do těl. školy naší jednoty. Provolání bylo rozesláno po českých rodinách, též české časopisy je uveřejnily a bylo by si jen přát, by ono provolání nebyl hlas volajícího na poušti, aby rodiče a zvláště členové jednoty posílali svoje děti pilně do cvičení a tak připravovali pro jednotu příští členy a členky.

Tábor jsme slavnostně o dělnickém dni ukončili, počasí též bylo slavnostní, přšelo pouze 48 hodin za dva dny, avšak jak jistí návštěvníci odešli na nádraží slunko se začalo usmívat z čehož měla největší radost správa tábora, neb

mohli začít skládat stany a co nejdříve se odebrat do Chicaga. Pro tuto sezonu se těšíme, že náš přednáškový výbor uspořádá několik přednášek, zábavný výbor se již činí, zahájil taneční školu, kterouž pořádá každou neděli večer. Bylo by záhodno by členové více navštěvovali schůze jednoty a též by neopomenuli si zabrat díle ve výpomocném spolku, zkrátka pracovat všemi silami by jednota též finančně šla ku předu. Na zdar!
Holas.

Newark, N. J., 1. října 1915.

Bratři! Bych povinnosti své co dopisovatel zadost učinil, podávám zde stručnou zprávu o veřejném cvičení ze dne 18. září. Tohoto činně účastnila se bratrská jednota „Sokol“ z New Yorku i sbor Sokolek, kterýmžto vzdávám zde jménem jednoty naší nejsrdčnější dík za účast jejich. Zábava počala kol 4. hod. odp. a program vlastní v 8:30 hod. večer, kdy při hudbě br. Jana Roháčka všichni cvičící společně nastoupili. Hned z nástupu přecvičil dorost tři sestavy cvičení prostných s tyčemi, kteráž provedena uspokojivě vzor nedbalosti některých hochů při naevičování.

Po nich nastoupily Sokolky naše a provedly pěkné tři oddíly tanečů v úpravě prostných cvičení. Držely se vskutku statečně i ty, které teprve před nedávnem cvičiti začaly. Jest jen přát, byste sestry vytrvaly a ono dobro a krásno, které sami pěstujete i jiným vštěpovaly, by na příště byl Váš počet ještě větší. Dále provedlo členstvo svá prostná, která nemohu posouditi jsa též jedním ze cvičících, která však dle odhadu nestranných odborných kritiků byla dobrá. „Šotyš“, který tančily Sokolky newyorské, nejlepším byl důkazem s jakou pílí a chutí sestry ony cvičení se věnují. Provedení bylo velice ladné a cit s jakým cvičily čisti mohl každý v obličejích jejich. Prostná bratři newyorských byla velice pěkná, u některých přímo vzorná. Ku konci cvičila družstva na hrazdě a bradlech. Tu nejlépe zřítí bylo otužilost boreů sokolských. Viděli jsme tu dobré síly začátečníků, pokročilých i vyspělých. Tím pořad vyčerpán načež rozproudila se znovu nenucená zábava kteráž potrvála až do pozdních hodin ranních.

Že newyorští v tak hojném počtu přijeli nás velmi mile překvapilo. Ještě jednou díky Vám sestry a bratři, my příležitostně oplatíme.

Co našich se týče, jest, myslím zbytečno psáti slovo povzbuzující neb máme již zkušenost, že kdo jest Sokolem je jím vždy, zvláště v záležitostech jednoty se týkajících, že pak mnozí (také Sokolové) i veřejné cvičení zanedbali nedivme se. Vždyť je tam jiných dost a oni již pro Sokolstvo dosti učinili je výmluva moc dobře známá. Nyní těšíme se na zimní sezonu, kdy jak doufáme, dramatický odbor nás bude zase činným jako minule a připraví nám něco pro osvěžení. Tož s chutí — zdar Vám!
Kačírek Josef.

V Ennis, Texas, 21. října 1915.

Především vítám br. Rudíše Jičínského z té výpravy evropské a vyřizují mu pozdrav i ostatních našich Sokolů i nesokolů. Dotazují se, bude-li cestovati a přednáseti o všem tom, co v dálné Serbii zakusil a viděl, tak že by i u nás jednu přednášku uspořádati mohl. S tím Vzdělávacím Odborem N. J. S. a jednotlivých sborů jsme učinili dobrý počátek, jen je přání, aby to nezůstalo při tom počátku. Rozpomínám se na přednášky, které jsme zavedli již asi před 30 lety u jednoty newyorské. Nejprve byla přednáška uspořádána v neděli odpoledne, ale naši Sokolové se tam skvěli svou nepřítomností. Změnilo se to a přednáška uspořádána na místě posledního cvičení v měsíci. Ale zase tam nepřišli ani ti Sokolové, kteří cvičení pravidelně navštěvovali a z těch neevičících jich přišlo zase jen několik. Ujednali jsme tedy Vzdělávací Odbor v dorozumění s náčelníkem, že se bude přednáška odbývati kdykoliv na místo cvičení.

Jednoho večera tedy zavelel br. Vokál co náčelník nástup, provedl několik pochodových obrátů po evičně, načež mne představil co řečníka ku přednášce. Nevím již, jaké thema jsem si tehdy vyvolil k té přednášce, ale pamatuji se na to, že jsem se k tomu důkladně připravil. Chtěl jsem učiniti přednáškou tou jakýsi dojem na posluchače, aby se jim to zalíbilo a oni jevíli větší zájem o přednášky. Když jsem však viděl ty lhostejné obličejce, ano i různé posuňky a grimasy u posluchačů, přešla mne veškerá chuť k dalším přednáškám a proto jsem odporučil, aby byly zastaveny. Byl tehdy v New Yorku jiný vzdělávací spolek pode jménem Nár. Jednota, který přednášky pořádal v téže budově, kde Sokol evičil, ale asi ze 160 Sokolů, mnoho-li tehdy jednota newyorská čítala, se jich na těch přednáškách objevovalo tak asi 5—6. Jestliže tedy jsou a příště dále budou přednášky sokolské čteně navštěvovány, bude to znamením, že jsme zde velice pokročili.

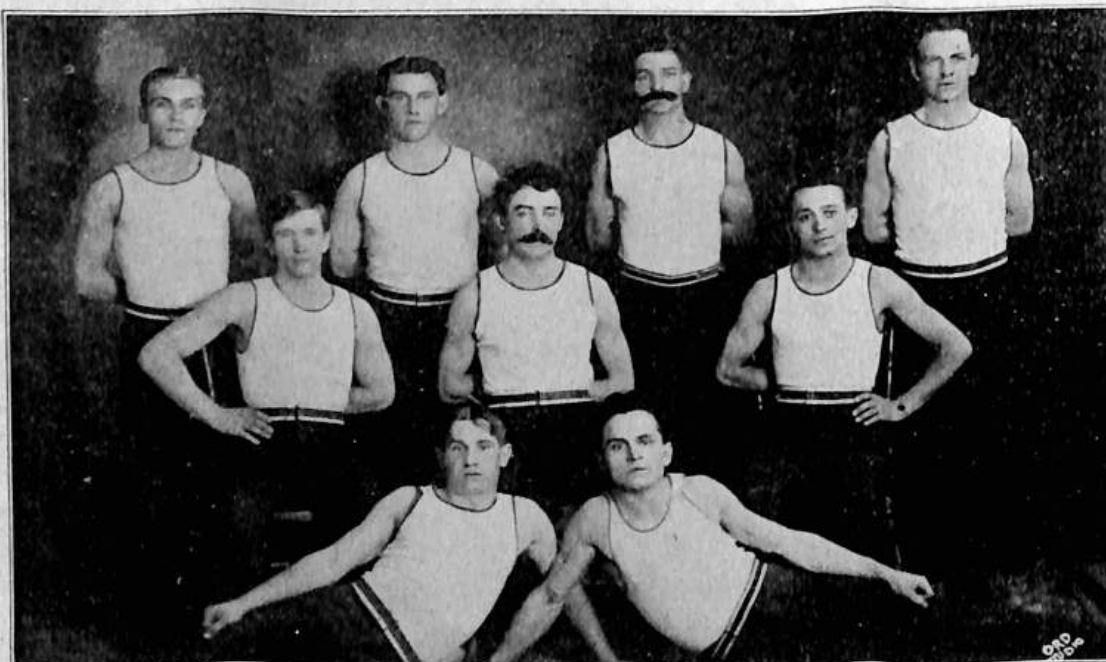
U nás v Texasu se nyní to Sokolství trochu hnulo, ale jen aby to nebylo zase vzplanutí slámy. Od založení Sokola Houstonského se přihlásil opět k Nár. Jed. Sok. sbor Galvestonský a Grangerský, kdežto v Rosenbergu byl utvořen

také divu, neb jsou to skoro sami rolníci a ti mají zvláště nyní plně ruce práce. Proto budeme rádi, když své domácí záležitosti budeme moci vyřizovati a župní předáme silám svéjšími. Rozepište se o tom bratři texaští v "Texanu", který jest nám přízniv a pořádá Sokolskou Hlídku. Co se mne týče, dával bych přednost sousednímu Dallasu, kam bychom mohli vysílati zástupce; ale poněvadž v Houston je časopis "Texan", má zase ono město tu výhodu. Myslím, že bude nejlépe, když se o té věci rozhodne všeobecným hlasováním. Ve schůzích prosincových by mohlo býti předsevzato hlasování a v lednu již by mohla jednota, k níž by byl ústřední výbor určen, zvoliti župní činovníky. My zde stárneme a dorost jsme si neodchovali — jsme tedy odsouzeni k zahynutí.

Jos. Buřata.

Ord, Neb., 18. října.

Těl. Jed. Sokol Ord zahájila svou činnost. Cvičíme dvakrát týdně v budově Západní Česko-Bratrské Jednoty. Uvedli jsme 9 členů, všichni eviči. Výbor zůstává ze starých bývalých členů mimo dopisovatele, který byl nyní zvolen. Doufám, že práce v jednotě naší neochabne neb o evičení

Cvičící členové T. J. S. Ord, Neb.

Sokol nový. Bude tedy tvořiti Sokol Houstonský jakési středisko Sokolstva jižního, neb tu jsou mimo něj sbory v Guy, Crosby, Galvestonu a Rosenbergu. Poněvadž má k dispozici časopis "Texan", může se státi sborem vedoucím pro celý Texas. Sokol Dallaský má v severní části státu totéž postavení, ale zde jest v blízkosti jen Sokol náš Enniský a Fortworthský. S naším Sokolem však to vypadá smutně. Jsem zde již druhý rok, ale evičení nelze pořádati. Máme zde župní ústřední výbor, ale ten nelze sehnati. Naše činnost byla v posledních dvou letech obmezena na pořádání divadel a zábav, ale nyní nelze již ani divadlo sehrati. Jen se tedy v naší Sokolovně tancuje a pije. Pěkná to činnost sokolská! Proto bude třeba, aby ústředí Župy Jižní bylo přeloženo do některého z měst, buď do Houstonu, nebo do Dallasu. O tom by se měli bratři texaští rozepsati, tak aby záležitost ona mohla býti do konce tohoto roku urovnána. U nás se nic nedělá, veškeré záležitosti jak Sok. Karel Havlíček tak Župy Jižní vyřizují sám a jen co br. Fr. Moučka nějaké ty dopisy zodpoví. Ostatní bratři nedají o sobě ani slyšeti, tak že i o zábavách je těžko sehnati výbor. Není

byl velký zájem. Cvičenci pilně eviči a myslím, že by se zde nechalo mnohem více práce učiniti pro věc sokolskou, kdyby jsme mohli pořádati přednášku. Tím bychom mnoho získali, neb pole evičební je zde veliké důkaz toho, že posledně se zde přestalo evičit kdy bylo přes 20 evičenců navštěvujících evičení. Je zde úkol evičitele významný, neb ten, když nemůže zastávat svou povinnost, odpadá vše. Jednota odhlasovala pro přijetí br. evičitele br. Horáka protož se na něho těšíme, že nám bude nápomocen a vzpruhou pro nás zde začátečníky. Máme zde členy, kteří by byli miléradi praeovali ale což jest platno, když se v jednotě necvičí. Nyní nám nastává povinnost, aby jsme ji všichni svědomitě konali, pro věc sokolskou, pro věc národní a předně sebevzdělání jak tělesné tak i mysle. Zde Vám zasílám evičící četou našich boreů bude-li místa k otištění. Jest radostné evičit když vidíme jak evičenci uznávají úkol na se vzaty a význam evičení pro jejich zdraví. Máme zde dva rozené hochy, kteří chodí evičit pro své zdraví, neboť víme všichni že necvičíme pro zábavu, ale pro své zdraví. Protož bratři: Tužme se! Na zdar!

Ant. Matoušek.

Baltimore, Md., 22. října 1915.

Odpust' čtenáři milý, neshledáš-li tento dopis dosti zajímavým. Piši, že povinnost mne k tomu nutí, ale potřebné nálady ku psaní u mne není. Jsou chvíle, kdy těžko shání se myšlenky dohromady pod skličujícím dojmem příhod, jež člověka těsně se dotýkají. I duchové nejsilnější mají své ponuré chvíle a proto ani já nemohu se vyhnouti pravidlu.

Snad nejvíce zajímají budou zprávy o činnosti naší jednoty. Činnost ta je jednou z hlavních mých radostí, neboť všady, na všech stranách znamenám jakousi chuť k práci a radost z vykonaného díla. Nová ratolest na kmeni sokolské pile — náš Vzdělávací Odbor zahájil svoji činnost velmi št'astně a to hned dvěma, rychle po sobě následujícími přednáškami. V pátek dne 8. října přednášel u nás náš milý bratr dr. J. Rudiš-Jičínský, který telefonicky byl k nám zavolán ku přednášce z New Yorku. Přijel v průvodu bři. Vladimíra Skřivánka z Chicaga a Franty Synáčka z New Yorku. Všichni byli srdečně přivítáni a hlučně pozdraveni velmi četným počtem krajanů, kteří přišli vyslechnouti přednášku našeho milého br. redaktora. Obsah přednášky byl dostatečně popsán v tisku veřejném, proto upouštím od podrobností a dodávám pouze, že slova br. dr. Jičínského zanechala u posluchačů mohutný dojem. Litovali jsme, že br. Jičínský jen na tak krátko pobyl mezi námi, ale zazlívati jsme mu nemohli, neboť spěchal by opětně byli mezi svými drahými, jež přes rok nespátřil. Br. Jičínskému ještě touto cestou tlumočím vřelý dík všech nás za to, že vyhověl našemu vyzvání a zavítal mezi nás.

V neděli dne 10. října Vzdělávací Odbor pořádal opět přednášku na thema: "Spalování mrtvol". Ač den byl neobyčejně krásný, přec návštěva byla slušná a přednáška vyslechnuta s velkou pozorností. Bylo by mi milejší, kdyby někdo jiný mohl podati svůj úsudek, jelikož jsem tentokrát přednášel sám a proto nemohu souditi do jaké míry jsem úkolu svému dostal. Mohu-li ale spoléhati na to, co jsem slyšel, výklad můj se zamlouval. Během přednášky dotkl jsem se krátce způsobů pohřbívání v různých dobách a u různých národů. Přišel až ku zakopávání mrtvol do země, kterýžto způsob zaveden byl křesťany, aby v něčem lišili se od pohanů, vylíčil jsem pokud možno ony hnusné a odpor vzbuzující proměny, jež nastávají záhy po zakopání mrtvol do země. Neopomenul jsem poukázat na nebezpečí, jež hrozí zdravým lidem ze zakopání mrtvol člověka, zemřevšího nějakou přenosnou nemocí. Následoval pak výklad o spalování mrtvol, kterýžto proces je velmi rychlý a neobyčejně čistý. Postaviv tak oba dnešní způsoby pohřbívání vedle sebe, vytknul jsem výhody spalování mrtvol před zakopáním do země po následujících stránkách: Hygienické, národohospodářské, ekonomické a estetické. Ku konci probral jsem thema se stanoviska náboženského a svobodomyšlného. Ku přednášce této dobrou pomůckou je dílo dr. Bat'ka z Plzně, které mohu přednášejícím na toto thema vřele doporučiti. Je v díle tom shrnut soubor literatury, dotýkající se tohoto předmětu. Znovu opakuji na tomto místě projevenou naději, že v budoucnu i naše jednoty sokolské budou věnovati této důležité otázce větší pozornosti. Program náš úzce souvisí s moderní hygienou a veřejným zdravotnictvím a proto právě v našich jednotách mělo by býti nejvíce porozumění pro myšlenku spalování mrtvol.

Příští přednáška bude odbyvána v neděli dne 7. listopadu a vzhledem ku datu, věnována bude vzpomínce na památnou nešť'astnou bitvu na Bílé hoře. Přednášeti bude br. Fr. Hejný a já neopomenu podati o přednášce té zprávu.

Náš Pěvecký odbor, řízený br. Fr. Hauserem, značnou měrou přispívá ku obohacení pořadů přednáškových odpůldní. Br. Hauser obstarává i hudební čísla pořadů a za svoji píli zaslouží naše uznání.

Památky našeho nezapomenutelného zakladatele Jindři-

cha Fuegnera vzpomenu bude přednáškou při schůzi listopadové. Promluví br. Jar. R. Cihlár.

Na neděli dne 14. listopadu oznámena je přednáška známého učitele Vojty Beneše, který opět dli mezi námi zde v Americe. Doufáme, že členové naší jednoty navštíví přednášku v hojném počtu, neboť učitel Beneš zajisté nám poskytne značného poučení.

V pondělí dne 18. října náš Divadelní Odbor zahájil svoji činnost sehráním francouzské veselohry "Nebožtík Toupinell". Děj hry je rázu čistě pařížského, ale ku svému prospěchu liší se od tuctových frašek. Jak se ani jinak nedá myslet, je v kuse hodně pikanterie, ale spisovatel podává silnější místa jemným, opravdu uměleckým způsobem, čímž jen pobaví ale neuráží jemnocit. V tom ohledu možno říci, že kus má svoji cenu literární. Hlavního účele, — pobaviti diváky, bylo plnou měrou dosaženo a kdo hlouběji dovede se divati na scény předváděné a uvažovati slov pronesených, mohl si odnésti i mnohé dobré poučení. Návštěva byla velmi pěkná a proto asi zbude i několik dollarů pro fond naší jednoty, který stíráme na prospěch naší ubohé vlasti a milých rodáků za oceánem. Ochotníci naší zaslouží chvály za dobré provedení, ale zvláště režiseur br. Cihlár, který co představitel hlavní mužské role přivedl význam děje k plné platnosti.

V měsíci listopadu žáci naší svobodomyšlné školy sehraji divadelní představení, na které všechny naše členy upozorňuji. Bud'me bratři upřímnými v lásce ku škole naší, podporujme ji ze všech svých sil, neboť ona společně s naší tělocvičnou odchovává nám dorost náš, který je nadějí nejen naší, ale všech ostatních svobodomyšlných spolků. Žáci s radostí uči se divadlu, odměňme tedy píli jejich hojnou návštěvou — povzbud'me je. Vykonáme tím i povinnost vůči Patronátu školy, který má mnohé těžké starosti, jimž hledí plně dostáti.

Naši zpěváci se také pilně cvičí a máme z nich radost; br. dr. Jičínský při svém pobytu u nás byl mile překvapen jejich zpěvem. Jejich píli budeme moči nejlépe posouditi v pondělí dne 10. prosince, kdy Pěvecký Odbor odbývá velký koncert. Jsme jisti, že bude to počitek krásný a ušlechtilý a že při české písni vzbudí se v myslích našich radostné upomínky na nešťastnou, ale stále draze milovanou domovinu.

Ač činnost tělocvičnou vždy kladu na první místo, zprávy o ní nechal jsem si naposledy, aby spíše utkvěly v myslích čtenářů. Pořadové v posledním měsíci spojené bylo s prohlídkou spolkového stejno kroje a po odbyté povinnosti nastala přátelská zábava mezi členy. Mnohým se to zamlouvalo a proto zajisté bude opakováno. Při takových příležitostech dalo by se i více vykonati; krátká přednáška o našem Sokolství, o mužích zasloužilých, památných událostech a pod., vykonala by i tadý mnoho dobra. Bylo sice určité vytknuto, že nemáme mezi sebou lidí s universitním vzděláním — však jiné spolky, třeba působily pod zdánlivě učenými tituly, nemají jich též. Mimo těch několik lékařů a právníků, kteří — žel, na našem národním a veřejném životě neběrou žádného podílu pro svoji velkou zaneprázdněnost, neznáme tu nikoho, kdo by vyšel ze skutečné university a přece dosti lidí tu řeční a přednáší. Mohou-li tak činiti jiní, mohou tak činiti i Sokolové, byť byli jen prostí mužové z lidu; jsou mezi námi mnozí, obohacení životními zkušenostmi a studiem soukromým, které mnohdy i vyniká nad tak zvané vzdělání školní, protože pojímá vše a ne jen jeden určitý obor. Cvičící členové s cvičícími Sokolkami taktéž pořádají jednou v měsíci večer společný, při němž se cvičí, zpívá, hraje, tančí a jiné vesměs ušlechtilé zábavy se pořádají. Pobádá to k pilnému navštěvování cvičebních hodin, ba mají takové večery i svůj význam výchovný, který netřeba ani určitéji označovati. Takový večer zanechá v každém účastníku milé dojmy a všichni se vždy těší na večer příští.

Cvičitel br. Štětka má nyní plné ruce práce s přípravami na velké veřejné cvičení, které odbýváno bude v sobotu dne 25. prosince. Má br. Štětka na starosti vše — káňata, dorost, Sokoly i Sokolky a tu každý uzná, že to mnoho na jednu sílu. Je třeba sestavy cvičení upravit, mnohé původní vytvořit a pak vše na cvičiti. A když nastane ten slavný den, každý cvičenec odbyde si své číslo se svým družstvem, ale náš cvičitel musí býti na místě od počátku až do konce. Nehledě k přípravám, práce tato sama o sobě je vysilující a jen Sokol otužilý může něco podobného dokázat. Ale náš br. cvičitel má v tom už zkušenost a hravě přemáhá všechny překážky. Na naše veřejné se upřímně těšíme, neboť je vždy naším velkým svátkem. Sestry Sokolky již oznámily, že na středu, dne 17. listopadu připravují slavnost na památku 25letého trvání jich sboru. Ve schůzi naší jednoty usnešeno, by každý člen dostavil se k slavnosti v stejnočroji a doufám, že každý bratr výzvy si povšimne a dostaví se. My na prvním místě máme mít porozumění pro 25letou práci našich sester. Víme s jakým předsudkem přijímala veřejnost sokolskou činnost mužů, jak nevědomci odsuzovali to naše kotrmelcování — jak nazývali tělesnou výchovu naši. S tím větším předsudkem setkávala se ve veřejnosti tělesná výchova žen. Průkopnice hnutí mnoho zkusily než předsudky odstranily. Zaslouží si, bychom společně vzpomněli jejich práce a povzbudili dnešní sokolské pracovnice ku práci další. Při té příležitosti měly by dámské spolky naše projevit uznání sboru Sokolek, který jim za to dlouhá léta odchoval řadu zdravých členkyň a zdatných pracovnic. Rok chýlí se ku konci; v měsíci listopadu navrženi budou noví činovníci pro rok příští a ve schůzi prosincové bude volba mezi navrženými kandidáty. Z vlastní zkušenosti vím, jak úřad je někdy těžkým břemenem a jak mnohý činovník s netrpělivostí čeká na vypršení své lhůty, aby v klidu mohl si zase oddechnouti a těžkého břemena se aspoň na čas zbavit. Není lehkým býti sokolským činovníkem, zvláště takovým, na něhož padá velká zodpovědnost. Ale kdo schopen je práce, neměl by se jí vyhýbat, byť z ní jen nepříjemnosti povstávaly. Nesmíme dbáti, zda nějaký zlotřilec se o čest naší otře, poněvadž sám jí nemaje, jiným poctivě jméno a charakter čistý závidí, nesmíme dbáti, zda někdo křivě nás posuzuje jen proto, že snad jeho byznysu činnost naše škodí; to pro Sokola upřímného nemá platnosti, my přes krtčí práci různých lidíček musíme vytrvati v práci naší a nám za odměnu stačiti musí vědomí, že pracujeme pro naši národnost a ku prospěchu celku.

Nemůžeme za letošek vykázat se pronikavými úspěchy; co ale dalo práce udržeti naši jednotu na obvyklé úrovni za tak nepříznivých dob, o tom mohl by podati nejlepší zpráva náš br. starosta. Pro dnešek dosti. Karel Matoušek.

New Prague, Minn.

Pokládáme za svou povinnost vzdáti dík všem jednotám, které se účastnily slavnosti našeho uvedení do Národní Jednoty Sokolské. Děkujeme zástupci V. V. br. E. Tůmovi za promyšlenou řeč a všem dámám, které se staraly nejen o úpravu skvostné večeře, ale i obsluhu hostů. Díků našich zaslouží si také bratři hoci, kteří se postarali o kachny pro večeři. Uznání veřejného zaslouhuje si náš br. cvičitel, br. W. Křita, neb on se přičinil o výevik členstva a jak se mu to zdařilo, o tom nejlepším vysvědčením ten potlesk, kterým vystoupení našich bylo provázeno. Našich srdečných díků zaslouhuje si také br. Fr. Drassal, jehož přičiněním stali jsme se členy té velké sokolské rodiny a měli takovou návštěvu činného členstva. Ujist'ujeme bratrské jednoty, které nás návštěvou poctily, že si toho velice vážíme a že se přičiníme příležitostně jim to odplatit. Za jednotu Sokol New Prague

J. F. Wrabek, starosta.

J. Jasan, tajemník.

Chicago, Ill., 28. října 1915.

Poslední naše měsíční schůze dne 28. října 1915 byla pro naši jednotu "Rozvoj" slavnostní, neb první zrna práce Vzdělávacího Odboru N. J. S. padly zde na dobrou půdu. Dr. A. Mueller na naše požádání přednesl řeč o soustavě lidského těla: kostry, svalstva a oběhu krve, což jest hlavně důležité pro cvičící členstvo. Nebudu se podrobně rozepisovati o přednášce, neb tato bude uveřejněna br. Dr. A. Muellerem v Sokole Americkém, ale tolik podotýkám, že přednáška tato byla zrovna tak zajímavou jako každému poučnou a prospěšnou. Tento první krok vzdělávací práce v naší jednotě vzpružil nadšení mezi námi tou měrou, že si vás dovoluujeme zvatí, zvláště vás bratři chicagských jednot, k naší druhé přednášce na den 23. prosince do naší síně v budově Školy F. V. Zdrůbek, 4624 N. Crawford ave. v 8 hodin večer. Víme předem, že vás přijde, bratři, tolik, že vás naše síň ani nepojme. Věru byste něco podobného měli jednou učinit. S přáním mnoha zdaru všem vzdělávacím odborům jednot N. J. S. Na zdar!

St. Paul, Minn., 29. října 1915.

Na pozvání bratrů LaCrosských zajel jsem si k nim přesvědčit se o činnosti této nové ratolesti N. J. Sokolské. Dne 23. října kdy v 8 hodin večer dojel jsem na nádraží, byl jsem uvítán bratry tamními a bratrem Chmelířem jejich cvičitelem. Hned zalíbil se mně kroužek jejich neboť tu jest samá veselost a život. Bratři mně dopravili k bratru Fr. Černýmu, náměstkovi, kde jsem byl celou rodinou srdečně uvítán a dobrou českou večeří pohostěn. Po večeři vzpomněli si bratři, aby se tančili "Besedu" s nimi na veřejném druhého dne, z čehož jsem se nemohl vykroutit a musel jsem se učít, ale že br. Černý jest dobrý mistr tak to šlo dost dobře a také jsme to dotáhli, že jsme se ukázat mohli. V neděli ráno dne 24. byla zkouška na prostrnání po chutné snídani opět u br. Černého a potom oběd u starosty Vondráška. O třetí hodině, když sál se naplnil, počal program nástupem všech členů dítek a Sokolek a moje maličkost požádaná byla k pronesení proslovu, což jsem též s radostí vykonal. O řeči moji nebudu se rozepisovat a nechám dopisovateli tamnějšímu. Po řeči nastoupili Sokolové La Crosse k prostným a dobře provedli a hned následovalo cvičení začatva s praporky. Musím říci, že bylo hezké na tu krátkou dobu 4 neděl začez patří bratru Chmelířovi jen uznání. Nastoupili jsme my Minnesotští k prostným s tyčema v počtu šesti a pře cvičili jsme 4 oddíly dosti dobře, načež Sokolky a Sokolci La Crosse tančili Mazurku, provedli vše dobře, obzvláště br. Vondrášek ml. se snažil kroky co nejskvostněji prováděti. Dále byla prostrná, společné cvičení. Na tyto jsme byli zvyklí a tak jsme též dobře provedli načež jedna kolonie Sokolů a Sokolek La Crosse tančili Besedu, ale tak vzorně, že jsem se sám podivil a hned následovalo nářadí. Bratři La Crosseští cvičili dosti dobře na všem nářadí a dosti těžké výkony, nejvíce jsem zrak upíral na krásné držení těla při cvičení vůbec. Nejzajímavější jest, že v La Crosse cvičí muži ženatí právě tak jako ostatní, co u nás nevidět. Obvyčejně jak se zde Sokol ožení tak je po sokolování, le v La Crosse bratr Černý, br. Pácal, br. Poláček a ještě několik bratrů zajímají se o cvičení více než ostatní svobodní. Za krátkou dobu co jednotu ona byla založena opravdu musím jen s radostí doznati, že skvěle pokračuje a má též dobrý základ dorostu, což i mayor města jim schvaloval a dalšího pokroku přál, poukazuje na to, že lid v La Crosse a jinde opomíná pěstování těla a zdraví a že je rád, že Čechové jsou vůdci té drahé tělesné výchovy a že jednotu ta má být každým člověkem podporována. Dále podotýká mayor, že Národní tanec Beseda jest něco nejskvostnějšího co kdy v tanci viděl a že by jmění obětoval se naučit Besedu dříve nežli lecjaký "rag-time" tanec jaký zdejší omladina se zálibou pěstuje. Po

řeči mayora odebrali jsme se k br. Vondráškovi k večeri a v 8 hodin rozproučila se taneční zábava za hojné účasti. Již to tentokrát koukalo živější a větší, než-li na jaře, dne 2. května kdy jednota uvedena byla. Bratři chystají se zahrát brzy divadlo, což jest zase pokrok a vím, že se jim to podaří, neboť mají dobrého učitele v bratru Černým a ostatní bratři a sestry jsou ochotní pracovat. V pondělí odpoledne odebrali jsme se do síně kde bratři Roubíkové nás dobře uctili a bavili. Bratři Roubíkové jsou velcí přátelé Sokola a též jednotu všemožně podporují. Večer jelo se domů a ještě dnes vzpomínám na zažité chvíle a bratrství jaké nám La Crosse bratři dali na jevo i doufám, že jim též odplatíme až k nám přijedou. Na zdar!

Fr. Drassal.

Minneapolis, Minn., 30. října 1915.

Od posledního svého dopisu před dvěma měsíci opětně se u nás neb kolem nás něco provedlo, co stojí za zmínku, pročež nemeškám přinést vše na světlo, bych svůj titul zasloužil, a na příští volby mohl s dobrým svědomím kandidovati. Předně založili jsme zde českou školu, kteráž jest vším sokolským dorostem navštěvována. Dále účastnili jsme se slavnostního uvádění T. J. New Prague k naší Nár. Jed. Sokolské dne 25. září v počtu asi dvaceti členů. Slavnost byla vzdor špatnému počasí velmi silně navštívena obecnstvem a měla úplně zdařilý průběh. Po zdravotních starostů a náčelníků jednot Minneapolis, St. Paul, Hopkins a Montgomery a zástupce místního mayora promluvil delší řeč zástupce V. V. N. J. S., br. E. Tůma ze Cedar Rapids, jenž dotýcnou jednotu uvedl. Bylo by jistě dobré, kdyby br. Novopražští vzali si jeho slova k srdci a kráčeli stále ku předu. Jaké to krásné podívání, když jich samotných evičilo prostná přes dvacet! Počet to asi největší mezi všemi minnesotskými jednotami. Bratři z Montgomery evičili svá prostná při své vlastní hudbě, též br. Minneapolisští a St. Paulští měli společná prostná, taktéž i Sokolky posledně jmenovaných jednot. Na nářadí evičilo společně asi 5 Sokolů. Ukončeno bylo ovšem taneční zábavou, jež potrvála jako říkáme do mála hodin a do které jsme se tak vžili, že nepřipadal nám příliš mile pokyn zbylých ještě několika domácích bratrů, že bude nutno již opustiti síň. Kam teď? O nějakém známém nikdo z nás nevěděl, do hotelu jíti to již nestálo za to, neb za dvě hodiny měl přijeti vlak. I chodili jsme tedy v houfu v nočním klidu po ulicích a zapomenouce na všechny ty krásné valčíky české, hledali jsme kde bychom zimu a hlad též zapomenuli, což po delším čase a prosení se nám částečně podařilo a pochtivše si na pravých venkovských vajíčkách z chicagských nakládařen (!) a pravém "kokosovém" másle, užížděli jsme k domovu, sestavujíce již plán pro navštívení příštího veřejného v New Prague.

Dne 10. října měli St. Paulští bratři občinkovou zábavu, při níž se též tančila francouzská čtverylka, kterou br. Fr. Drasal navičil.

17. října měli jsme zde v Minneapolis taneční zábavu, jejíž výtěžek byl určen k hrazení jízdného sokol. dorostu, kteráž byla dobře navštívena — ovšem ne — jak to bývá — bratry. Dále 25. října účastnilo se několik nás evičenců prvního veřejného evičení jednoty La Crosse, Wis. Jeho zdařilý průběh načrtnouti jistě si br. Hartzel nedá ujiti. Povzbuzující bylo, že sám mayor města — dosti velkého — po odbytých výkonech gratuloval k výsledkům jejich práce, kterých se v poměrně krátkém čase dodělali, a nabádal je, by nadále na vznešených našich cílech pracovali. Líbilo se nám mezi LaCrossekými velmi a přejeme si, aby k nám aspoň někteří zavítali na naše veřejné, kteréž určeno jest na 25. listopadu a ku kterému všechny minnesotské jednoty srdečně zvou — bychom mohli jim jejich bratrské pohostinství oplatiti.

V příštím týdnu opět započnou přípravy k závodům Northwestern Gymnastic Society, kdež bývá zastoupeno na 250 boreů všech národností, a jak se doslýchám máme na nich sami jediní Sokolové evičiti prostná. Příčina asi jest v tom, že prostná naše, evičená na sletu minnesotských Sokolů v St. Paul, ač prý sem tam evičena "primitivně", což není divu, neb byly zastoupeny též ne plný roz staré jednoty, líbila se všem cizonárodovcům. To ovšem neznamená nafouknouti se a ruce v boky dáti, nýbrž novou práci, bychom nebyli, jak mnohý bratr řekne "odstrkávání". Či je to pak vinou? Jen naši, nedbáme-li a nestaráme-li se!

Abych též napsal, což má býti hlavní, jak evičíme, sděluji, že připravujeme se dosti dobře k našemu veřejnému, a v St. Paul, kamž jsem si zajel do evičení, viděl jsem plnou síň hochů evičících s chutí prostná, předmět to, kterým z nevědomosti bývá zde často opovrhováno. Myslím, byla to chyba, že přestali jste bratři, třeba snad na čas s úmyslem stavěti pravou těloevičnu. Jistě by její prostory prázdnotou nezely, o což by se jistě váš evičitel svědomitě staral. A což pak bratři v Hopkins a Owatonna? Bylo o vás tento rok málo slyšeti. Třeba ke konci roku dáte o sobě věděti!

Na druhý měsíc myslím uvítáme zde br. Sedláka, společného evičitele Župy Střední a jest vaší povinností bratři, abyste kdo jen trochu můžete navštěvoval jeho přednášky. Dobře jste viděli, když odejel náš náčelník Chmelík do La Crosse, kdež převzal zase také evičitelství, jak jest to nepřístojné a nevýhodné, musí-li jeden vše "odříti". Teprve pak uznali jsme jeho služby, které zde konal a v částečnou náhradu koupili jsme mu pěkné zlaté hodinky. Přítomně eviči Sokoly a hochy dorost br. podnáčelník V. Forst a žačky sestra Olga Tyrova. Ještě Sokolky jsou osiřelé, některé z nich sice jezdí evičiti do St. Paul, však doufejme, že i tato bolest se brzy napraví a budeme míti houfek Sokolek jako jest Sokolů, což bude po přání nás asi všech, neboť jistě jest pravda co br. Drassal při uvádění jedn. New Prague doporučuje založiti též sbor Sokolek pravil v své řeči: Sokolky musí míti každý rád! Na zdar!

Vašek Hovorka.

St. Louis, Mo., 31. října.

Bylo by mně mnoho napsati z našeho středu, ale poměry a pak zkušenosti z dob minulých mne částečně drží zpět a proto ponechám vše až se najde více zájmu k pochopení naší věci sokolské. Víím, že dopisy v našem Sokole Amer. jsou bedlivě čteny a proto dopisovatel musí míti na vědomí, že píše zprávy, které mají býti částečně i jednotám druhým někdy povzbuzením, někdy příkladem a jindy zas snad výstrahou. Z dopisů našich sok. dopisovatelů možno pozorovati tu celou naši sokolskou obec, tu práci a snahu té neb oné jednoty. Jest časem dobře poukázati na mnohé, co by snad mělo neb nemělo býti v jednotě sokolské prospěšné, avšak poukazovati na chyby je pro dopisovatele trochu odvážné, ano i nebezpečné, proto je vždy nutno vše si dobře promyslit.

Abych psal o našem výletu do Merisville, Ill., bylo by k pláči, neb sama obloha plakala celý den, takže ti chťiví, kteří se nechtěli dát zdržet, dojeli na místo, ale po hodině pobytu, v smutné mokré náladě přijeli zpět do těloevičny. Při druhém výletu bylo počasí trochu milosrdnější, ale zase obecnstvo se spiklo a společně se Sokoly zůstalo doma. Ten malý hlouček, který se sešel, přece se dobře bavil, a těžká váha se činila, by vyhověla všemu. Z okolí návštěva byla též slabá.

Projektovaná oprava zavedení parního topení v těloevičně byla odložena na pozdější dobu z ohledu na nynější poměry a pak z obavy velkého dluhu na těloevičnu. Bude dobře na příště, než se udělá vydání za plán a výpisy, vše předem dobře promysleti, by se v krátké době naše mínění nezměnilo.

Zavedením večerního vyučování angličtiny se naše jednota zavděčila; návštěva školy je velká a počet velkých žáků stále přibývá. Přihlásili se větší počet velkých žáků, bude možno dostati též učitelku. Jednota povolila místnost zdarma.

V neděli dne 17. t. m. měl jsem příležitost na přání T. J. v Edwardsville, Ill., je navštívit co zástupce Sdružení Slovanského Sokolstva, bych hleděl vyšetřit co toho příčina, že dotyčná jednota živoří a snad je blízka rozpadnutí. Jednota ta sestává většinou z horníků, takže částečně změny pracovní jsou příčinou, že mladý lid i členové sami se stěhují do osad jiných, proto je mladého členstva poskrovnou. V místě samém je řád Rolník č. 7. Č. S. P. S., Jednota Táboritů a Sokol. Mnohý by myslel, že v menší osadě Češi více k sobě lnou, ale mýlil by se, řeknu jen: kolik spolků, tolik různých zásad, je to u nás Čechů již dědičné. Nieméně, dle mého poznání poměrů v Edwardsville, mohl by se Sokol dobře udržet, místnost pro cvičení v Nár. Sini potřebám úplně vyhovuje, jen v samé jednotě je třeba trochu nápravy, více energie, více lásky a obětavosti k věci samé. Má se hledět tamnější krajany udržet v přátelství, hledět je přesvědčit, poučovat při každé příležitosti o vznešených zásadách našich, hledět jim vysvětlovat práci a povinnosti Sokola vůči českému národu a naší milé mateřské řeči, pořádat časem poučné přednášky a stále povzbuzovat k věci dobré, vždyť jen tak podpůrné spolky mohou ze Sokola těžit a zabezpečovat příští žití své. Jednota v Edwardsville má přítomně asi 30 členů, žáků cvičí 12 a dorostu 6, mezi nimi jediný člen. — Po vysvětlení a seznání celé záležitosti na tamnější poměry a udržení oné jednoty povolilo Sdružení Slov. Sokolů částku \$25.00, které jednota ona upotřebí na nájem na dobu jednoho roku. — Při nejbližší příležitosti chei se zmíniti o jednotě v East St. Louis, Ill., a Jednotě Mt. Pleasant, z nichž žádná nepatří k Nár. Jednotě Sokolské. Ku škodě nebude upozorniti na práci sokolskou, zároveň bych se přimlouval za delší pobyt společného cvičitele br. Sedláka, který tyto dny bude mezi námi. Prospělo by, kdyby i ony jednoty navštívil a k větší činnosti povzbudil.

Ještě chei upozorniti, že dosud máme v paměti dřívější veřejné přednášky naší jednoty v zimním období. Jest právě nyní příhodný čas, by opět naše jednota vzala do svého programu onu část vzdělávací činnosti a je jisto, že nejen členové, ale i širší veřejnost česká by to uvítala. Nám není třeba si stěžovat, že nemáme místnost, dnes není tolik zábav a tu doufám, že podobné poučné a zábavné přednášky by se uplatnily, pomáhaly k udržení přátelství a i k získání nových členů. Máme ve svém středu dosti schopných sil, jimž neschází na obětavosti, a kdyby obětavost jejich došla ocenění hojnou návštěvou, nálada k nové ochotné práci by oživila.

V neděli dne 31. října pořádalo cvičitelské družstvo členů a Sokolek pěknou akademii, jejíž pořad byl: 1. Proslov starosty Sokola, br. J. Holman; 2. La Marsellaise, Pěv. Odbor Hlahol; 3. Cvičení prostrná, Cvičitel. sbor; 4. Kroužení kužely, Cvičitel. sbor Sokolek; 5. Kůň na šif s madly, Cvičitel. sbor. — Přestávka 15 minut. — 6. Bradla, Cvičitel. sbor; 7. Ozdobný tanec, Cvičící sbor Sokolek; 8. Šerm šavlí, bři. Fr. Novák a J. Roštík; 9. Víněk ze Smetanových oper, zapěl Pěvecký Odbor Vlasta; 10. Hrazda, Cvičitel. sbor. — Přestávka 15 minut. — 11. Bradla, Cvičitel. sbor Sokolek; 12. Zápas, bři. V. Loeffelman a F. Homolka; 13. Rohovací čtyřka, Cvičitel. sbor; Živý obraz. — Bych se o jednotlivých číslech zmíňoval, vzalo by více místa, ač bych rád byl poukázal na úspěchy, jichž cvičitelské družstvo docílilo během krátké doby za vedení našeho náčelníka br. A. Roštika a cvičitele br. Fr. Buršíka. Cvičena pouze ukázková cvičení a rád přiznávám, že mne prostrná i cvičení na nářadí mile překvapila. Jevila se v nich láska k tělocviku, vyspělost a jistota nejen

bratrů ale i Sokolek. Novinkou byl šerm na sek, který provedli bři. Novák a Roštík. Zápas mezi Sok. V. Lefelmanem a Homolkou, dále čtyřka v rohování, vše tak vzorně nacvičeno a dokazovalo pili a snahu našeho cvičitele, který v tak krátké době vyšel na veřejnost, což zajisté povzbudí jej k další práci a činnosti. Ku konci proveden byl plastický obraz, který byl dobře promyšlen. Na jedné straně viděti bylo mnoho těch junáků sokolských, kteří v době přítomné ztratili život, dále zobrazeno jak německá vzdělanost je ještě vraždi, opodál stála Čechie plačící nad ztrátou těch, kteří byli chloubou Sokola, kteří byli tou naší hradbou národní. Opodál jsme spatřili statné bujaré Sokoly a Sokolky, jak pod hvězdnatou vlajkou se soustředí ují a hrdě hledí do světa, a opodál socha svobody hlásá volnost všem národům. Obraz tento za zvuků hudby: "Kde domov můj" učinil na přítomné velký dojem a mnohé oko se zarosilo nad tím, jak naši statní Sokolové tam ve vlasti jsou hnáni do boje, člověk proti člověku, bratr proti bratru, Slovan proti Slovanu.

Naše Sokolky, které v poslední době počtem i činností nás překvapují, uzavřely mezi sebou jednou týdně přispěti jedním centem každá na akci osvobození naší vlasti; jest to na pohled třeba málo, ale povážíme-li, že Sokolek se čítá 180, tedy přece podobný příklad je následování hodný.

Na zdar!

Vác. K. Triska.

ZAKONČENÍ BĚHU CVIČITELSKÉHO V CHICAGU.

V neděli 31. října rozloučil se br. Sedlák s posluchači běhu cvičitelského, v němž byl hlavním učitelem. Probíral s nimi ještě šerm holí, pak zápas, Sokolky měly bradla. Po skončení cvičení o 12 hod. polední nechal je utvořiti čelnou řadu a promluvil k nim na rozloučenou. Kladl jim všem na srdce, by dbali zdokonalování svého, radil jim, by si vážili těch vzácných odborných sil, které v svém středu mají, a které ochotně zkušenosti a znalosti své s nimi sdělí, jen když přání projeveno bude. Když skončil potřásl každému pravici. Tak se rozloučil s pilnými posluchači svými br. Sedlák, ale nebylo to konec loučení, neboť vděční posluchači připravili rozloučení jiné v dolejší místnosti. Když se posluchači převlékli, zasednuto ke stolu. O hudbu se staral br. Veselý. Br. J. Pokorný zahájil "sezení" řečí díky a na paměť daroval br. Sedlákově kovový, umělecky provedený produčovací stojan na knihy s přáním úspěchu v další jeho práci po jednotách Sokolských. Když domluvil, odpověděl br. Sedlák delší řečí. Vzpoměl rodné vlasti a žádal shromážděné, by jí v těchto dobách zlých nezapomínali, aby jí pomáhali dle sil svých a jiné k tomu povzbuzovali. Pobádal k zvýšené činnosti, by příští závody župy Střední, které budou příštího roku v Chicagu, byly těmi nejskvělejšími, jaké kdy v české Americe byly uspořádány. Pak vyzván pisatel tohoto o promluvení. Odepřel tak učinit právě, že přišel poslechnout, aby pak napsal o tom zprávu, a tu prý rozšíří tím, co by měl říci. A to proto, že ví, že málo kdo z přítomných Sokola Amerického čte a nevyvolá tedy napsáním přísnějšího posudku žádné nepřátelství, čemuž by neunikl, kdyby promluvil a pokazil snad náladu slavnosti. (Výtka tato byla zúmyslně učiněna, neb zjištěno br. Sedlákem, že ve skutečnosti sotva jedna třetina posluchačů Sok. Am. čte.) Slova tato trochu překvapila, ale nikdo se proti nim neozval — byla tak pravdivá? Pak ještě jednou promluvil br. Sedlák, doporučoval připojení se Č. A. S. a Klatovského Sokola k Plzenskému Sokolu, kde tolik výhod pro cvičence, aniž by nějakých jiných obětí bylo třeba; dále odporučoval, by při příštích závodech uspořádána byla akademie. Když skončil rozebrány zákusky, aby mohly stoly a židle býti odklizeny a v okamžiku již několik dvojic vířilo místností. Mezi tancem se zpívalo a většina přítomných setrvala až do

schůze zástupců jednot, již mají tvořit pořádací výbor příštích závodů.

— Schůzi zástupců chicažských jednot, kteří se mají starat o uspořádání příštích župních závodů Župy Střední, zahájil br. J. Pookrny a prozatímním tajemníkem zvolen br. Č. Jebavý. Schůzi byli přítomni povětšinou evičitelové a evičiči členové a na chybu toho poukázáno, neb, až by došlo k závodům, kdo by se staral o hospodářskou stránku jejich? Když by bratři evičiči byli na evičišti, nemohli by se starat o diváky a naopak — když by se starali o diváky nemohli by být na evičišti. Toto usneseno vysvětliti vše jednotám a znovu je požádati o vyslání zástupců bratrů neevičičích, zkušených ve pracech takových, ochotných a obětavých pracovníků a příští schůze stanovena na 14. t. m.

OTEVŘENÍ NOVÉ SOKOLOVNY V CRETE, NEB.

Za velkého účastenství obyvatelů města Crete i okolí odevzdána byla dne 9. října nová budova Sokola v Crete svému účelu slavnostním způsobem — tak slavnostním, jak bývá oslavován čtvrtý červenec v městě. Všechny budovy byly přiměřeně ozdobeny prapory českými a americkými. Z Wilber dostavila se kapela o 18 mužích s dlouhou řadou přátel Sokola. O 2. hod. odp. seřadil se průvod u radnice, ale musel ubírat se k siní po chodníku, neboť ulice byla po deštích minulých dnů celá rozmoklá. V průvodu byly také ozdobené vozy různých obehodníků, z nichž velice líbil se onen bra. Adolfa Jelinka — měl na voze vypaného jelena a hospodářské stroje firmy Deere. Br. Tesař, pumpař, vyzdobil si také vůz, atd. Průvodu v čele byli hasiči a celý průvod těšil se nemalé pozornosti. V siní zahájen pořad přednesem národní hymny Wilberskými hudebníky. Na to tajemník br. J. J. Eliáš představil bra. Ant. Daniela, jednoho z nejstarších Sokolů, jenž též budovu stavěl. Týž odevzdal starostovi br. Nesporýmu klíč budovy s přiměřeným proslowem a br. starosta na to odpověděl krátce ale věčně. Pak představen oblíbený mayor města p. Ed. Parker a po řeči jeho silný pěvecký sbor řízený profesorem V. Sheblem zapěl slavnostní chorál při doprovodu L. Havlíčka na pianě. Pak představen bývalý generální státní návladní p. Hastings, známý po celém státě co výtečný řečník, a mluvil téměř celou hodinu a nutno říci, že byl pozorně vyslechnut a řeč jeho často přerušena potleskem na souhlas. Pan Hastings žije v okrese přes 40 roků a zná Čechy velice dobře, proto mohl lehko mluvit o jejich vlastnostech, přičinlivosti, hospodárnosti, spořádanosti. Po něm mluvil br. F. Kuták z Omahy a řeč jeho šla k srdcím posluchačů. Po krátké přestávce zapěna komická píseň Sokolkami J. Eliášovou, Marií Parízkovou, Emmou Nedělovou a V. J. Sheblovou oblečenými v selských krojích. Velice se líbily a obecenstvo se srdečně zasmálo a neskrblilo za to potleskem.

Slečna Lillie Spirkova zazpívala solo jež s vděkem bylo přijmuto. Večer bavili shromáždění pí. J. W. Sedláčková, St. Mauš z Lincoln hrál na piano, pí. J. J. Eliášová přednesla kuplet, načež malé Sokolky evičily s praporečky. Na konec zapěly Kde domov můj a America. Slečna E. Markova a Emilie Svobodova přednesly každá báseň. Br. J. J. Eliáš odnesl si však největší pochvalu za výstup svůj — když v šatu domovníkem s koštětem v ruce začal obecenstvo ze síně vyhánět, aby mohl zařadit se jít se vyspat. Při tom oznámil, že kdo se dost nepobaví tohoto večera, aby přišel příště, že si to může vynahradiť. K uhrazení dluhu na budově váznoucího nejen spolky místní, ale i někteří jednotlivci přispěli většími obnosy. Místní časopis "News" věnoval nemalou pozornost celé slavnosti a přinesl velice podrobný popis o ní, a bylo by záhodno, aby členové pozornost tu náležitě ocenili. Na konec pronášíme přání, by Sokolovna byla ohniskem národního nadšení a upřímného snažení sokolského.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S., odbyvané dne 25. října 1915.

Za nepřítomnosti br. starosty, který byl omluven, zahájil schůzi náměstek br. Dr. Mueller. Nepřítomni byli bři.: Špaček, Svoboda, Pecivál, Továrek, Chmatal a sestry Štěpánková a Šístková.

Zápisy z pravidelné schůze konané dne 27. září a mimořádné schůze dne 8. října, přijaty jak četny.

Vreční náčelník br. J. F. Pokorný v zaslaném dopisu děkuje se z úřadu vrečního náčelníka. Poděkování přijato a zvolení nového náčelníka odkázáno Tech. Odboru.

Sokol Chicago zaslal dopis, v kterém oznamuje, že po vysvětlení zástupce br. Oteovského, rozhodl se na dále ponechati tohoto za zástupce do V. V., jelikož mu bude v budoucnosti možno navštěvovati schůze pravidelně. Oznámení toto vzato na vědomí.

Br. Emil Tůma ze Cedar Rapids zaslal zprávu o uvedení T. J. S. New Prague, v ní seznamuje s tamnějšími poměry a zmiňuje se o velmi záslužné práci br. Drassala. Dále zaslal účet za cestovné a ztrátu času v obnosu \$18.38. Zpráva přijata a účet povolen k vyplacení.

T. J. S. Omaha žádá zaslání listinu pro br. Ant. Nováka a T. J. S. New York pro br. V. Řihu a Dr. A. Lacinu. Odkázáno jednání k vyřízení.

T. J. S. St. Louis zaslala různé zprávy a oznamuje, že sprostila neštěstím stíženého bratra členských poplatků a že tudíž vynechává tohoto ze seznamu členů platících k N. J. S. Usneseno by v této záležitosti br. jednatel zmíněné jednotě dopsal.

Technický Odbor zaslal měsíční zprávu. Tato přijata. Čten dopis T. J. S. Vyšehrad v Lucas, Kans., v záležitosti obstarání nějakého levného nářadí. Odkázáno jednání k vyřízení.

T. J. S. Lev v Bridgeport, O., zaslala čtvrtletní zprávy a tyto přijaty.

T. J. S. Houston, Tex., a T. J. S. Granger, Tex., zaslaly zprávy o činnosti. Vzato na vědomí.

T. J. Sokol v Rosenberg, Tex., přihlašuje se za člena N. J. S., zaslal seznam členů a vstupné. Usneseno jednotu tuto do N. J. S. přijmouti a jednání poukázán ostatní vyřídit.

Starosta Župy Jižní br. Bužata oznamuje dopisem, že činnost v Ennis, Tex., velmi poklesla a z toho důvodu doporučuje změnu sídla Župy do některého místa, kde stává silnější jednota a větší činnost.

Usneseno dopsati jednotám Župy Jižní, by zvolily nové sídlo pro Výbor.

Ústřední výbor Župy Severo-Východní zaslal žádost o zástupce V. V. ku slavnosti 45letého trvání Sokolstva v Clevelandu dne 7. list. Usneseno vyslati náměstka Dr. Muellera.

Br. Vlk podává obšírnou zprávu z Českého Národního Sdružení. Na základě této zprávy rozhodnuto učiniti další vyzvání k úsilovným sbírkám a rozeslati dotazníky na jednoty, za účelem zjištění obnosu, který jednotami byl již odveden.

Br. jednatel podává zprávu o slavnosti kladení základního kamene Jubilejního Husova Domu a sděluje, že s br. starostou navštívili schůzi Sokolek Tábor Slovanské Lípy, a tam žádané vysvětlení podali. Dále sděluje, že T. O. složil obnos \$50.00, který dosud vybral od jednot na ubytování společného evičitele. Usneseno, by z tohoto obnosu jednatel použil částku potřebnou na hrazení účtu za ubytování, a T. O. má splatit půjčku jakmile dostatečnou částku bude mít po ruce.

Výbor na uspořádání večírku k uvítání br. Dr. J. Rudiše-Jičínského podává zprávu, že zbyla částka \$6.10. Rozhodnuto tento obnos věnovati fondu pro Č. N. S.

Někteří zástupci stěžují si na nepravdivé zasílání Sokola Amer. členům jejich jednot. Br. jednatel požádán vše důkladně vyšetřiti.

Zpráva jednatele za měsíce říjen zní jak následuje:

Příjem:

T. J. S. Hawthorne příspěvky.....	\$ 37.00
Sokolky Portland, Ore., příspěvky.....	2.50
Sbor P. a D. v New Yorku příspěvky.....	14.45
T. J. S. East Islip příspěvky.....	16.00
T. J. S. Westfield, Mass.....	12.30
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., příspěvky.....	41.25
Sokolky R. Tyrš, Cedar Rapids, příspěvky.....	3.55
T. J. S. Tábor Slovanské Lípy příspěvky.....	124.10
D. A. S. Westfield dopl. na předpl. na S. A.....	.48
T. J. S. Rosenberg zápisné.....	5.00
T. J. S. Ord, Neb., příspěvky.....	7.35
Sokolky Long Island.....	1.20
T. J. S. St. Paul příspěvky.....	20.95
T. J. S. Long Island příspěvky.....	20.10
do fondu na sjezd.....	6.70
Čes. Těl. Záb. Spol. Bohemia příspěvky.....	4.50
Do fondu sjezd.....	.40
T. J. S. K. Havlíček, Ennis, Tex., přisp.....	6.90
K. Bernreiter, Cleveland, O., za Úvahy Tyršovy.....	.50
T. J. S. Montgomery příspěvky.....	15.30
T. J. S. Minneapolis příspěvky.....	12.05
Sokolky Blesk, Baltimore, příspěvky.....	1.65
T. J. S. Praha, Chicago, příspěvky.....	51.00
T. J. S. Svornost, Bronx, N. Y.....	12.00
T. J. S. New York příspěvky.....	157.05
do fondu pro sjezd.....	101.05
Bílý Ant., Cleveland, O.....	1.00
Paul, Prucha, Koleno za knihy.....	2.60
Sokolky Libuše, Omaha, Neb., příspěvky.....	2.55
Sokolsky Plzeňské přisp. \$43.00, do fondu sjezd.....	62.64
K. Jonáš.....	80.60
Úrok.....	2.79
Do fondu Č. N. S. zbytek z večírku dr. Jičínského..	6.10
Úroky Am. State Bank.....	2.79
T. J. S. Cleveland příspěvky.....	55.90
T. J. S. St. Louis, Mo., příspěvky.....	75.10
Sokolky Libuše, Dallas, Tex.....	3.90
T. J. S. Portland, Ore., příspěvky.....	25.25
T. J. S. Portland, Ore., přisp. knížky.....	.30
Vaclavek Fr. předpl. S. A.....	.75
Celkem	\$994.81

Vydání za říjen:

Číslo poukázky:

957 Tůma E., cestovné a čas do New Prague, Minn. \$	18.36
958 Národní Tiskárna za tisk 6,850 říjnového S. A. \$226.45, doprava \$35.14.....	261.39
959 Národní Tiskárna za dvě knihy pro seznam členů.....	17.00
960 The Lawrence Press Co., Cedar Rapids, za vazbu knih a podlepování obrazů pro putovní knihovnu	39.50
961 Vonašek T. za pořádání říjnového S. A.....	45.00
962 Čermák J. za pořádání Technické Hlídky.....	15.00
963 Vonašek T. služné za III. ¼letí \$90.00, poštovné, dovozní a tři telegramy \$23.89.....	113.89
964 The Franklin Co.....	6.30
Celkem	\$516.44

Ad. Vlk, tajemník.

PROTOKOL ZE SCHŮZE VZDĚLÁVACÍHO ODBORU N. J. S.

konané dne 10. září 1915.

Bratr předseda Dr. Anton Mueller zahájil schůzi za přítomnosti následujících členů: Tomáše Vonaška, Dr. Josefa Pecivála, Jos. V. Soukupa, F. C. Layera, Karla Krásného, a sestry Kláry Klausové.

Br. Dr. A. Mueller sděluje, že na žádost evičitelského sboru Sokola Chicago měl v síni téhož Sokola přednášku na téma "Sokolství v Čechách a Sokolství v Americe", která těšila se značné návštěvě členstva. Přednáška ona konala se při večírku, který evičitelský sbor uspořádal na počest nového evičitele br. Josefa Paskovského.

Tajemníkovi bylo nemožno, aby za účelem zjištění činnosti Vzdělávacího odboru rozeslal na všechny sbory N. J. S. dotazníky, dle návrhu vypracovaného před časem br. F. C. Layerem.

Dr. Jos. Pecivál oznamuje, že se vrátil z cesty do San Franciska podniknuté s četnými poznatky, které získal za své návštěvy u sborů v Maline, Ore., Los Angeles, Seio, Portland, Oregon, Seattle, Wash., Spokane, Tacoma a jinde.

Příští schůze má se konati dne 15. října v obvyklou dobu a mají být do ní pozváni členové místních Vzdělávacích Odborů. Tajemník má zároveň uveřejnit v časopise články o zamyšlených přednáškách dosud ohlášených, tak, by i jiné sbory byly k práci povzbuzeny.

Dr. Jos. Peciválovi vzdán byl dík za práci jeho, již na západě pro Sokolství vykonal. J. Krásný, taj.

ZPRÁVA SPOL. CVIČITELE.

Oak Park, Ill., 23. září.—27. září, 4. října, 9. října. Jednota má budoucnost; ruch dostatečný. Děti v místě onom je počet značný, také žen; mužů méně. Jednota měla by se starati schopnosti evičitelské u některých bratří probuzovat, aby v případě potřeby evičitele jednotě dostali.

Počet evičebních večerů	9
Největší návštěva mužů	13
nejmenší návštěva mužů	8
průměrná návštěva mužů	10
Největší návštěva žen	17
nejmenší návštěva žen	10
průměrná návštěva žen	14

Česko-Americký Sokol 28. září—1. října. Návštěva dětí, žen i mužů slabá. Český živel v okolí stěhuje se na západ a jednot sokolských vůkol přemnoho. Odtud slabá návštěva.

Největší návštěva mužů i žen	10
nejmenší návštěva mužů i žen	5
průměrná návštěva mužů i žen	7

Sokol Rozvoj a Čechie, 11. října—22. října. Cvičeno společně v tělocvičně Rozvoje, kde příležitosti je dosti, aby jednota slibně pokračovala. Pořádek ve cvičení žen i mužů dobrý, u dětí žádný. Jednota jest počtem členstva evičického dosti silná a evičenci dostatečně vyspělí.

Největší návštěva	mužů 20, žen 22
nejmenší návštěva	mužů 8, žen 9
průměrná návštěva	mužů 14, žen 16

Dále evičitel navštívil po tři dny Sokol Klatovský, kde ruch ve cvičení dětí a žen jest dosti dobrý, u mužů velice slabý. V okolí je malý počet českých rodin a Plzeňský Sokol na blízku. Bylo by nejvýše prospěšným, kdyby jednoty Plzeňský, Klatovský a Česko-Americký Sokol se spojily, čímž činnost stala by se ucelenější a výsledek nesporně zdárnější.

Také velmi slabá činnost jeví se v Sokole Hawthorne na blízku Sokola Karel Jonáš kde opět jest ruch velice čilý a budoucnost slibná jednotě se ukazuje.

V Sokole Chicago je těloevičný ruch neobyčejný a jednota s půl tisícem evičního žactva, dorostu, žen a mužů, staví se do popředí jednot amerických Středu i Západu, ne-li všech vůbec. Poněkud slabší činnost v Sokole Plzenském, bude, doufám, brzy opět pozvednuta.

Od 2. listopadu—15. působí evičitel v St. Louis, Mo., od 15.—28. listopadu v LaCrosse, Wis., od 28. list. do polovice prosince v St. Paul, Minneapolis a Hopkins, Minn., bude-li možným dohromady.

Na zdar!

J. Sedlák.

CVIČITELSKÝ KURS JEDNOT CHICAGSKÝCH.

Jenom tak povšechně zmíním se v čísle posledním o kursu našem a nyní podávám úplný jeho výsledek. Kurs zahájen byl 20 srpna v Sokole Chicago, kdež každého dne dvakrát, totiž odpoledne a večer bylo totéž vyučováno. Po třináctidenním trvání kursu tam, bylo týden vyučováno v Sokole Tábor Slovanské Lípy vždy dopoledne a v Sokole Karel Jonáš večer, kde také po nedělích bylo pokračováno do 10. října a další tři neděle byly jemu věnovány v Sokole Plzenském, kde 31. října byl ukončen. Vše bylo evičitelem přednášeno dle soustavy sokolské a br. Čermák se vzácnou ochotou přednášel těloevičné tance, jež nejvíce ze všeho kursistům se líbily. — Návštěvu kursu odpoledního i večerního shrnuji dohromady, poněvadž různí byli posluchači obou těchto kursů.

Súčastných mužů 35, žen 13=48

Odborných vyučování 30,

Úhrnná návštěva mužů 626, žen 212

Největší návštěva mužů 34, žen 11

Nejmenší návštěva mužů 9, žen 4

Průměrná návštěva mužů 21, žen 7=28

Ze 30 přednášek poslouchal: Gaspar J. Plzenský 29, Franel Mil. Chicago 28, Bastl Fr. Karel Jonáš 27, Šipolt M. Karel Jonáš 27, Slíva Fr. Chicago 26, Sedláček A. Chicago 26, Franel J. Chicago 25, Slíva Jos. Chicago 25, Boháč Václ. Česko-Am. 24, Brouk Václ. Chicago 24, Paul Fr. Plzenský 24, Čech Ed. Čechie 21, Vodička Jos. Čechie 21, Čmolík Václ. Karel Jonáš 20, Holec Flor. Tábor Slovanské Lípy 20, Pokorný Josef T. Sl. Lípy 20, Reiman K. Chicago 20, Šajner Ferd. Praha 20, Paskovský Jos. Chicago 19, Peroutka Ant. Chicago 19, Průša Klatovský 19, Čermák Jos. Plzenský 18, Veselý B. T. Sl. Lípy 18, Jebavý Čeněk Čechie 17, Peroutka Jak. T. Sl. Lípy 17, Mager Bedř. Chicago 15, Svoboda K. Karel Jonáš 13, Kuliček Jos. Plzenský 11, Holada Fr. Praha 9, Kolma K. Praha 6, Holada K. Praha 5, Mareška Jos. Karel Jonáš 4, Doubek Gustav Chicago 3, Mikuta Boh. Plzenský 3, Pecivál Fr. Plzenský 3.

Petrtylová Irena Plzenský 24, Bílková Em. T. Sl. Lípy 23, Zárobská Bl. Plzenský 23, Čejkova M. Plzenský 22, Pelikánova M. Čechie 22, Hartmannova Karel Jonáš 21, Vaňková st. Karel Jonáš 15, Vaňková ml. Karel Jonáš 15, Baumrucková A. Chicago 14, Gasperova R. Plzenský 12, Jebavá M. Chicago 11, Lenochová A. Chicago 7, Liechamerová B. Rozvoj 3.

J. Sedlák, spol. evičitel.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Cleveland přijati byli: Frant. Klíma, Vojt. Melč a Emil Froněk. Pro neplacení vyloučení byli: Vác. Pört, Vinc. Vondrášek, Jan Poprstein, Vác. Janda. Odstoupili: Frant. Hanuš, Ludvík Straka, Alois Pech, Jan Bočan, Karel Horák, Vác. Maršner.

— Do sboru Sokolek Tyrš v Omaze přijaty byly: Anna Havlík a Anna Rychlý.

— Do T. J. S. Tyrš v Omaha, Neb., přijat byl Martin Sekerka. Pro neplacení vyloučení byli: Jos. Pechač a Alois Máčava.

— Do T. J. S. Omaha, Neb., přijati byli: Prokop Pospíchal, Edward E. Hayduk, John Sokol, Josef Vajgert, Anton Novák.

— Z T. J. S. Little Ferry, N. J., vystoupil William Matoušek. Vyloučení byli: Frank Jelínek, Josef Schanel, Stan. Schwartz.

— Z Čes. Amer. Sokola v Manitowoc, Wis., vyloučení byli pro neplacení: Jos. Hejduk, Jos. Sladký.

— Z T. J. S. Milwaukee, Wis., vystoupil J. J. Vlach.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., přijati byli: Eduard Hanzelin, Boh. Hanzelin, Frank Sobišek, Frank Cicha.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Václav Starý, Mir. Mašek, Vác. Fajraizl, Fr. L. Čížek, Alb. J. Chodl, Jos. Stříška, W. H. Havránek. Vyloučení byli pro neplacení příspěvků: Frank Kopstain, Josef Krupka.

— Z T. J. S. Hawthorne, Ill., vyloučen pro neplacení příspěvků J. Klindera. Odstupní listiny obdrželi Jos. Sup. ml. a Karel Sup.

— Do sboru Sokolek Libuše v Dallas, Tex., přijaty byly: Anna Lotreklová, Anna Kraftova, Božena Valčíková, Cecilie Priceová. Odstoupila Anna Hovorková.

— Z T. J. S. New York vystoupili: Batha Josef, Langer Frant. Zemřel Sovák Frant.

— Z T. J. S. Lorain, O., vystoupil náčelník Alois Nezbeda. Za náčelníka zvolen býv. evičitel Frant. Uhlíř a za evičitele Fr. Tůma.

— Do T. J. S. Rozvoj, Chicago, Ill., přijat byl Albert Červenka.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu uvedeni byli: Rudolf Nedvěd, Josef Rieker, Frank Straka, Anton Nesnídal, Bartoloměj Havránek. Odstoupili George F. Rada a Josef Sršeň. Zemřel Vojtěch Baumel.

— Z T. J. S. Tábor Slovanské Lípy v Chicagu vystoupili: Kostner Václav, Jurman Josef, Gabriel Josef, Peksa Frank, Kašpar Ladislav, Mudra Václav. Přestoupil k T. J. S. Karel Jonáš v Cicero Eduard Šiman.

— Do T. J. Sokol Chicago uvedeni byli: Jan Kutteneberg, Jan Ohatil, Hynek Kaplan. Vystoupili Bohumil Hájek, Anton Jedlička, Fr. J. Krejčí. Přestoupil Emanuel Beránek. Uveden s přest. list. od T. J. S. Čechie Anton Holub.

— Z T. J. S. K. H. Borovský, Ennis, Tex., odstoupili: J. Šeliga, Ferd. Gajzur, Fr. Šedivý a Jos. Jareš. Přistoupil Fr. Brožek.

Přestěhovali se:

Následující přestěhovali se bez udání nové adresy a Sokol Americký jim musel býti zastaven. Žádáme br. tajemníky a účetníky, by si všímali této rubriky a správné adresy nám hleděli zasílati.

Omaha, Neb.: John Wenebauer, 1251 So. 14. St. (TJS. Tyrš.)

St. Paul, Minn.: Volfg. Panuška, 315 Dayton Ave.

Jos. Hurka, 262 Colborne St.

Ed. Neumeier, 302 Sherman.

Minneapolis, Minn.: Fr. a Jindř. Uhlíř, 2629—27. Ave. So. (není takové číslo).

Hopkins, Minn.: Ad. Kučera, Jan Musil, Štěp. Luák, James Klímek, Vác. Uhlíř, Joe. Moudrý.

Los Angeles, Cal.: T. Mařík, 355 N. 22. Ave.,

Otto Šaler, 355 N. 22. Av.

Kristy Juránková, 327 So. 21. Ave. (pošta nenašla.)

San Francisco, Cal.: A. Nechutný, 1358 Pacific St.

St. Louis, Mo.: J. Podhorský, 1708 Allen Ave.

Dallas, Tex.: Františka Baar, 5109 Caston Ave.

Cicero, Ill.: Emil Kaucký, 5147—25. St. (T. J. S. Hawthorne)

Vojt. Šebek, 5512 — 24 Pl.

Jos. Kondris, 2511 So. 57. Ave.

Jul. Kinst, 5646 — 22 Pl.

Mimorádné závody Župy Západní

v So. Omaha, Neb., dne 2. září 1915.

TŘÍDA DRUHÁ.

Číslo borečů	Jména borečů	Hrazda	Bradla	Kůň na šíř	Kůň na dél	Skok vysoký	Skok o tyči	Skok daleký	Vrh kouli	Běh	Prostná	Součet bodů jednotlivce	Body družstva
T. J. S. Tyrš, Omaha.													
1	Frant. Dibelka	22.4	18.2	24.1	19.1	7.0	4.0	7.3	7.3	7.5	13.5	130.4	758.6
2	Karel Macků	20.7	19.7	21.0	15.7	5.0	4.0	6.6	4.2	2.0	12.2	111.1	
3	Frant. Satorie	23.8	22.5	23.2	21.5	10.0	10.0	10.4	9.2	11.5	12.9	155.0	
4	Karel Lukášek	23.0	22.2	21.4	18.1	5.0	4.0	7.2	.4	6.0	13.0	120.3	
5	Frant. Vaněk	21.6	21.5	23.2	17.9	4.5	7.0	8.3	5.3	9.5	13.0	131.8	
6	K. Hadraba (Plattsmouth, Neb)	21.2	20.8	19.9	18.3	5.5	7.0	7.4	3.4	6.5		110.0	
T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha.													
7	Frant. Kubín	23.9	23.0	24.1	24.9	7.0	4.5	8.0	0.3	7.5	13.4	136.6	766.1
8	F. Allen	18.8	16.5	18.6	20.4	6.5	7.0	7.4	1.7	5.0	11.2	113.1	
9	Ant. Máchal	19.6	15.5	19.7	19.8	5.5	6.5	6.3	2.0	7.0	10.8	112.7	
10	Jos. Polster	24.2	23.7	23.4	24.2	6.0	8.5	8.4	4.2	7.5	12.5	142.6	
11	Frant. Fisher	21.6	19.0	22.2	21.0	7.5	6.5	6.4	.2	7.5	9.1	121.0	
12	Jos. Horák	24.8	22.5	23.6	22.5	6.0	7.0	7.3	4.7	9.0	12.7	140.1	
T. J. S. Omaha.													
15	Frant. Laštovica	17.7	15.3	19.3	20.7	6.5	4.0	6.4	.7	10.0	12.1	112.7	
17	Gust. Hupner	22.6	24.8	23.6	18.9	5.5	5.0		1.7		12.4	114.5	
Dorost T. J. S. Omaha.													
48	Čapek			19.6	18.5	6.0		5.2				49.3	
49	Bob. Kuták		19.3	21.3	19.3	6.0		3.2		2.5	13.4	85.0	
50	Vil. Laštovica		15.0	19.1	17.6	1.0					12.1	64.8	
51	Jos. Keček		17.0	19.9	19.5	10.5		8.0		7.5	11.5	93.9	
52	Jos. Holásek		20.5	20.9	19.8	5.5		5.4		1.5	11.3	84.9	

TŘÍDA TŘETÍ.

T. J. S. Tyrš, Omaha.													
18	Vác. Rudolf	21.4	20.0	23.2	20.3	5.5	4.5	8.0	2.6	9.0	11.9	126.4	801.0
19	Frant. Nováček	22.7	24.6	25.4	24.0	8.0	7.0	8.2	2.4	10.0	13.4	145.7	
20	Lad. Tesař	22.5	22.6	24.1	22.2	8.5	6.5	9.5	.9	11.5	13.0	141.3	
21	Vác. Kugler	21.2		21.5	21.4			7.4				71.5	
22	Vác. Langpaul	24.3	24.0	24.0	22.9	4.0	7.0	6.9	2.1	5.0	12.9	133.1	
23	Stan. Janík	23.8	23.0	24.8	23.9	7.0	4.5	7.1	.1	5.0	11.0	130.2	
24	Ant. Učeň	22.2	23.8	22.3	20.9	6.0	3.0	4.0	2.7	6.5	12.9	124.3	
T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha													
25	Jan Radil	19.8	18.7	22.7	20.7	5.5	5.5	9.1	2.2	12.5	11.1	127.8	696.0
26	Miloš Vonásek	13.0	17.9	23.8	20.4	8.5	5.0	8.5	10.1	9.0	12.5	128.7	
27	Jar. Kořisko	7.0	13.7	17.1	11.9	4.5		2.9			12.0	69.1	
28	Alois Kakáček	19.4	19.7	20.8	17.1	2.5		3.6	.1	10.0	12.7	105.9	
29	Boh. Máchal	18.4	18.0	22.3	19.3	3.0		3.4		4.0	10.6	99.0	
30	Jan Fisher	23.2	24.3	24.3	22.7	6.5	4.5	8.8	3.7	13.5	11.7	143.4	
31	Vác. Budka	18.9	13.7	20.5	17.4	1.5	.5	2.0		5.0	11.7	91.2	
T. J. S. Omaha.													
37	Jos. Hanák	19.6	21.2	22.0	18.5	5.0	1.0	5.3		7.5	12.2	112.3	678.5
38	Frant. Janík	20.8	23.2	21.9	18.3	5.5	3.0	6.4		7.5	12.2	118.8	
39	Frant. Prehal	22.5	17.3	23.4	20.4	8.5	2.5	6.5		7.5	12.2	120.8	
40	Leo Laštovica	19.0	19.4	20.3	20.6	5.5	3.5	7.5	3.5	7.0	11.7	118.0	
32	Jos. Maňák (Dodge, Neb.)	19.7	15.5	19.1	17.8	4.0	3.5	6.5	2.7	2.5	9.8	101.1	
33	Al. Verner	18.5	15.4	18.5	17.0	5.0		6.8	6.2	10.0	10.1	107.5	
T. J. S. Howells.													
41	Vil. Novák	23.0	19.1	21.3	19.0	7.5	4.5	7.1	6.3			107.8	686.6
42	Rud. Verner	21.6	20.7	21.7	19.5	3.5	.5	8.3	9.1	10.0	8.3	123.2	
43	Jan Brož	18.7	13.5	18.4	17.5	5.0		4.0		11.5	9.1	95.2	
45	J. A. Staněk	21.1	18.3	21.9	20.8	5.0	5.0	9.2	.7	9.0	11.6	125.1	
44	Bed. Novák	21.4	19.4	20.0	20.5	7.5		8.6	3.8	12.5		113.7	
34	Frant. Vacek (Dodge, Neb.)	21.5	22.8	23.9	21.4	4.5	5.0	5.9		4.5	12.1	121.6	
Jednotlivci													
35	Otto Pilný (Plattsmouth, Neb.)		17.2	18.1	21.2	5.0	4.5	5.2		13.5		84.7	
36	Jar. Sládek (Vyšehrad, Lucas, Kans.)	20.7	14.4	18.8	3.0	3.5		7.7		11.0		79.1	

SOKOLKY.

Jména boreů	Prostná	Body družstva	Jména boreů	Prostná	Body družstva	
Sbor Omaha I.			Sbor Dodge			
Albína Pavlík	29.4	175.9	Marie Srb	26.5	158.8	
Hel. Laštovica	28.3		Marie Studnička	25.7		
Josefina Čapek	28.7		Valerie Bartoš	26.4		
Růž. Másilko	29.6		Mamie Faltin	27.0		
Marie Janák	29.3		Mil. Vnuk	27.6		
Štěpánka Klepetko	29.5		Helena Vecásek	25.6		
Helena Pavlík	29.4		Otilie Brokeniecký	25.0		
Sbor Omaha II.			Emma Vlach	23.5		
Mar. Laštovica	26.2	164.4	A. Studnička	22.5		
Mar. Junek	21.9		Sbor Tyrš I. Omaha.			
Ant. Junek	26.7		Bož. Treybal	13.0	116.8	
Anež. Junek	26.8		Bož. Příbyl	15.8		
Anna Chval	26.5		Anež. Satrapa	24.5		
Eleonora Novák	29.2		Mamie Kyselá	12.0		
Aloisie Tomšů	29.0		Anna Vaněk	25.2		
Sbor Omaha III.			Josefina Prechal	26.3		
Regina Tauchen	29.6	163.3	Sbor Tyrš II. Omaha.			
Emilie Šlegr	28.7		Karla Vaněk	23.9	162.9	
Vlasta Smrkovský	27.3		Brázda	21.1		
Emilie Cechá	28.2		Mar. Victor	20.8		
Antonie Fiala	23.0		A. Ryehlý	21.0		
Růž. Dvořák	26.5		A. Havlík	20.0		
Sbor Omaha IV.			Sbor Plattsmouth			
Růž. Junek	23.5	162.3	M. Svoboda	29.0	162.9	
Irena Tauchen	24.1		Pavlaína Svoboda	24.8		
Růž. Náměstek	28.6		Alma Holý	26.8		
Cecilie Nepodal	28.7		Bož. Holý	28.4		
Lilly Kotva	28.4		Anež. Holý	25.5		
Marie Žabka	29.0		Alžběta Holý	28.4		
Sbor Vlastenky, Schuyler			Otčenému Výk. Výboru N. J. S. a všem bratřím a sestrám!			
Lottie Škarka	28.8	156.8	Sbor Sokolek Sok. Jed. "Blesk" oslaví v den 17. listopadu t. r. dvacetipětileté jubileum svého založení.			
Julie Št'astný	28.1		Dvacet pět roků práce poctivé, ku dobru všeho pokroku vždy směřující, konaly a konají Sokolky baltimorské v tichosti a skromnosti, jsouce pamětlivy hesla: "Ni zisk — ni slávu"! Avšak významný tento svátek nechceme slaviti pouze samy mezi sebou, chceme, aby celá N. J. S. s námi se radovala a přehlídla práci naši za 25 let ku dobru Sokolstva a výchově žen a dívek českých vykonanou. Proto srdečně zveme všechny bratry a sestry, aby, možno-li jim k nám v den ten zavítali a s námi se radovali.			
Minie Fiala	22.8		"Na shledanou" a "Na zdar!"			
Anna Krivohlávek	25.3		Rosalie Sticha, starostka. Emma Stupka, tajemnice.			
Marie Bureš	26.1		***			
Anna Št'astný	25.7		PÍSEMNICTVÍ.			
Sbor Líbuše I. So. Omaha.			Pohřební řeči s hlavním zřetelem na potřebu našich ženských spolků, s dodatkem řeči při pojmenování dítky. Napsala Božena Pavlíková. Vydáno nákladem Ženských Listů, 2646 S. Central Park Ave., Chicago, Ill. Cena vázané knížky 50c. — Knížkou touto je vyhověno naléhavé potřebě a jistě přijde vhod interesovaným kruhům spolkovým.			
Kamila Dlask	28.7	175.6	***			
Milada Dienstbier	29.7		BRATŘÍM STAROSTŮM A TAJEMNÍKŮM!			
Bož. Kafka	29.7		Není kázně, není pořádku a bázně. Za dobu mého působení v Župě Západní ještě nebylo jednoho čtvrt roku, a bych nebyl nucen žádat důrazně některé jednoty o zaslání náčelnické zprávy, ale ještě to bylo marné. Proto bratři, čtete-li "Sokola", v zájmu svého jména, když vidíte, že ten váš náčelník nebo podnáčelník nezná svých povinností k Župě, připomenejte mu to! Maličkost činí dokonalost.			
Anna Horák	28.6		Kopecký.			
Anna Kruntorád	29.4					
Libuše Štěrba	29.5					
Sbor Líbuše II. So. Omaha.						
E. Patáček	27.9	168.8				
Hel. Opočenský	29.0					
Bož. Horák	29.7					
A. Vokurka	26.7					
E. Máchal	28.1					
E. Kutílek	27.4					
Sbor Líbuše III. So. Omaha.						
Olga Vonásek	26.7	162.1				
Emma Sedláček	26.3					
Vlasta Vonásek	29.5					
Jiřina Svoboda	28.0					
Marie Kavan	27.2					
Marie Svoboda	24.4					
Sbor Líbuše IV. So. Omaha.						
Bedřiška Svoboda	24.7	149.9				
Bož. Ouřada	25.0					
Růž. Bárta	25.8					
Barb. Bešta	20.2					
Růž. Kopecký	29.2					
Milada Vonásek	25.0					

Zpráva jednatele V. V. za III. čtvrtletí 1915, končící 31. říjnem.

Příjem.

	Příspěvky	Zápisné	Do sjezd. fond.	Úrok z banky	Předplatné	Oznámky	Knihy	Různé	Celkem
Srpen	321.20	2.50	15.00	2.74	1.00	—	.05	2.00	344.49
Září	315.60	5.00	4.60	2.58	3.60	14.00	3.92	—	349.30
Říjen	847.50	5.00	127.79	2.79	2.23	—	3.10	6.40	994.81
Celkem	1,484.30	12.50	147.39	8.11	6.83	14.00	7.07	8.40	1,688.60

Vydání.

	Tisk S. A.	Dodávka	Redakce	Stočky	Procenta	Společ. evič.	Závody	Služné čin.	Poštovné	Tiskopisy	Různé	Různé	Celkem
Srpen	281.60	35.14	60.00	29.85	—	108.51	—	—	—	3.50	69.50	1.95	527.06
Září	239.50	35.14	60.00	5.46	3.50	—	8.20	1.50	—	3.50	—	15.00	434.79
Říjen	226.25	35.14	60.00	6.30	—	—	—	90.00	23.89	17.00	39.50	18.36	516.64
Celkem	747.35	105.42	180.00	41.61	3.50	108.51	8.20	91.50	23.89	24.00	109.00	35.31	1,478.29

Příjem.

Příspěvky	\$1,484.30
Zápisné	12.50
Do fondu sjezdového	147.39
Úrok z banky	8.11
Předplatné na Sok. Amer.	6.83
Za oznámku	14.00
Za knihy	7.07
Do fondu Č. N. S. přisp. knížky	8.40

\$1,688.60

Z minulého ¼letí 2,573.54

Celkem \$4,262.14

Vydání 1,478.29

\$2,783.85

Stav pokladny.

Dluhopisy	\$3,000.00
Hotovost v pokladně	2,783.85
Směnečné pohledávky	1,475.45
Záloha na náradí	768.61
Půjčka T. O.	45.00

\$8,072.91

Vydání.

Tisk Sok. Am.	\$ 747.35
Dodávka	105.42
Redakce	180.00
Stočky	41.61
Procenta	3.50
Společný evičitel	108.51
Závody	8.20
Kurs	1.50
Služné činovníků	90.00
Poštovné a dovozné	23.89
Tiskopisy	24.00
Různé	109.00
Různé	35.31

\$1,478.29

Do fondu sjezdového	\$1,270.96
Do fondu sjezdového směn. dluh	109.00
Základní fond N. J. S.	300.00
Fond úrazový	438.50
Fond kurzový	54.85
Fond ústřední Matice	6.20
Fond pro Č. N. S.	6.10

\$2,185.61

ČESKOAMERICKÝM SPOLKŮM A OSADÁM!

S podzimem přichází do spolkového života nový ruch. Podzim také nejlépe se hodí k přemítání a vzpomínkám. Druhý již podzim zuří v Evropě válka a druhý rok již český lid za mořem trpí. Tisíce krajanů ve stu osadách českoamerických touží po dobrém, upřímném slově českém. V té době podzimní je nejlépe využít volného času večer neb nedělního odpůdne k návštěvě schůze, zvláště pořádá-li se přednáška. Slovo mluvené je účinnější nežli psané. Od srdce k srdci promlouvá řečník a niterné blaho se množí. V těchto chvílích dějinných neměla by žádná osada česká a spolky s uvědomělým členstvem mařit času.

České Národní Sdružení nabízí tímto upřímně všem spolkům a osadám českým uspořádání přednášek všude, kde naši krajané ještě česky cítí, neztratili smysl pro českou věc, a nejsou lhostejní k osudu těžce zkoušeného národa. Je ochotno vyslati kamkoliv své nejlepší pracovníky a řečníky dobře známé z veřejné činnosti.

Všem spolkům chicagským, které o přednášku požádají, uspořádá Č. N. S. přednášku o poměrech ve staré vlasti a o práci za samostatnost českého národa zdarma, je-li spolek členem Č. N. S., nečlenům za libovolný poplatek ve prospěch národního fondu.

Spolky budou povinny hraditi pouze skutečné výdaje (cestovné, po př. noclech a stravu) kdežto jakákoliv odměna řečníku odpadá a žádá se pouze libovolný dar ve prospěch národního fondu pro politickou akci českou a pro trpící vlast. Tam, kde možno v okolí uspořádat více přednášek, budou ovšem výdaje s cestou spojené menší. — Všechny spolky a krajané ve všech českoamerických osadách jsou žádáni, aby laskavě co nejdříve se přihlásili o přednášku na adresu ústředny Českého Národního Sdružení (Bohemian National Alliance), 3639 W. 26th St., Chicago, Ill. Tel. Lawndale 120. Možno si vyžádat přednášku i se světelnými obrazy.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; **Tom. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351;** Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Wm. Oteovský, 2458 So. Kedzie Ave.; V. Houser, 4742 So. Honore St., Tel. Yards 2849; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie Ave., Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300. — Ottilie Splavcová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Stěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2513 Central Park Ave.

Technický Odbor: J. Pokorný, náčelník, 1300—2 So. Karlov Ave.; tajemník: J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obrazejte se přímo na br. K. Krásného.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein; 3531—3rd Ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 307 So. 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426—428 E. 163. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 535 E. 78. St., box 3.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2638 N. Startain St.

T. J. S. Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtiskova, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o půl 5. odpol.; taj. Ant. Smietanský, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tuma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; účetní Ant. Šedina, 135 — 1st Ave.

✽

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všečka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest ave.; jednatel V. J. Stibr, 3251 E. 55. St.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáč. Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland; 2. podnáč. Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincey Ave., S. E.; taj. Lad. Huml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Stibr, 3251 E. 55th St., S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Kasík, 301 Woodward Bldg.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. a 4. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Ant. Skramský, 339 Lyceate Ave. E.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Fr. Hartl, 606 W. 22. St.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Jan W. Novák, Butler Plank Road, Millvale, Pa.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v Síní Č. S. P. S.; taj. Jos. Nový II., R. R. 2, box 79-a.

Zupa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; 1. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; 2. podnáčelník Fr. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. 2. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.: 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago. Schůze 1. pátek v měsíci. Tajemnice E. Sadílek, 2400 S. Sawyer Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v Síní Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Jan Votoček, 1645 N. Winchester Ave.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave. Taj. Jos. Čapek, 1339 S. Tripp Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v Síní patronátu Č.S.P.S. Taj. Mat. Beránek, 2055 W. 51. St.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park). Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bíšek, 4640 N. Crawford Av. Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. Lad. Richter, 1429 W. 18. St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v Síní Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník V. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. F. Šindelář, 1509 Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Em. Žaloudek, 5051 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

T. J. S. St. Louis, Mo. Schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave. Taj. Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v Síní Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v Síní Č. S. P. S., Vandalia St.; taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v Síní Č. S. P. S. Taj. Chas. Lepie, 631 N. Center St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Ant. Kosik, 550 St. Clair St.

Z. O. Sokolek, Marshalltown, Ia. Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia. Schůze 1. pátek v Sokolovně. Tajemnice Marie Engelthaler, 1515 — 7. Ave. E.

T. J. S. La Crosse, Wis. Tajemník stanislav Vondrášek, 618 King St. — Schůze 3. pátek v měsíci.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, box 32, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Václ. Hovorka, 2008 Washington av. So. Schůze 2. neděle v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.

T. J. S. Hopkins, Minn. Schůze 1. středu v Opera Hall v 8 hod. večer. Tajemník Emil Lapič.

T. J. S. Montgomery, Minn. Tajemník Josef Sedivý.

T. J. S. Vrehtický, Marshalltown, Ia. Taj. Jos. Kadner, 821 Anson St. Schůze 1. neděle v měsíci o 2. hod. odpol. v Sokolovně.

T. J. S. New Prague, Minn. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer v síni Z. Č. B. J. — J. Jasan, tajemník.

Župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Starosta Šim. Rokusek; jednatel Jos. Štěrbá, 2014 Q St., So. Omaha, Neb.; pokladník Frant. Říha, 1415 Williams St., Omaha, Neb.; náčelník Frant. Kopecký, 4217 So. 13. St., Omaha, Neb.; podnáčelníci Frant. Kubín a M. Kmentová. Další výbor Frant. Laitner, M. Kapeková, P. Zadáková, O. Dlásková a Bož. Káfkova. Schůze každé 3. pondělí v síni T. J. S. Fuegner-Tyrš, 21. a U ul., So. Omaha, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb. Taj. Chas. Dočekal.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděle; taj. Jar. Maca.

T. J. S. Crete, Neb. Schůze každou druhou neděle v měsíci. Taj. J. J. Eliáš.

T. J. Sokol Omaha, Neb. Schůze každou 2. středu v Sokolovně. Starosta Rud. Havelka, 2921 So. 16. St.; taj. J. F. Prácheňský, 2324 So. 12. St., Omaha.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. Tajemník Jos. Růžička, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Karel Hulla, box 272.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fuegner-Tyrš v So. Omaha, Neb. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer. Taj. J. J. Ohnesorg, 191 So. 24. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jirí z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděle ve 2 hod. odp. v místnosti Z. Č. B. J.; tajemník a účetní Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Frances Kalčík, 1471 So. 16. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb. — Schůze 4. neděle. Taj. Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

Sbor Sokolek Dodge —

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frank V. Fiala.

T. J. S. Ord, Neb. Fr. Miško, účetní. Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma K. Schmid.

Sokol Ravenský. Ravenna, Neb.; taj. Franta Slavětinský.

Sbor Sokolek, Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb. — Taj. Augusta Sedláček.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděle; taj. Jos. Jiříček, R. F. D. 2, Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; 2. a 4. neděle; taj. Vác. Gregor.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník J. S. Vaněk, 23 W. 4th St.

T. J. S. Praha, Okla. Tajemník C. M. Sádlo, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Josef Libal, R. 1, box 75.

Župa Jižní. Sídlo v Ennis, Tex.

Čestřední výbor: Starosta Jos. Buřata, náměstek L. O. Hošek, jednatel Fr. Lažnovský, R. 6, Ennis, Tex., pokladník Fr. Moučka, náčelník Ant. Brožek, organizátor L. O. Hošek; další výbor: K. Moučka. Schůze 1. neděle v měsíci v Sokolovně.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Taj. Frank Moučka, R. 6.

T. J. S. Oenaville, Tex.; taj. Karel Navrátil, R. 1, Burlington, Tex.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. Tajemník Jan Vačura, R. 9, box 26-m.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.; taj. Frances Wasserbauer, 4517 Highland Drive. Schůze 1. neděle v Sokolovně na Carl St.

T. J. S. Houston, Tex. Tajemník Fr. Vacek, 1401 Houston ave.

T. J. S. Jan Amos Komenský. Taj. Tom. Kolaja jr., Guy, Fort Bend Co., Tex.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex. Taj. Jan Faltejsek, 1919 So. 10. St.

T. J. S. Crosby, Tex. Tajemník A. D. Peter, Crosby, Tex.

T. J. S. Fort Worth, Tex. Starosta Ant. Koldín, 2501 Roosevelt Ave. Tajemník Jos. Motz, 1522 E. 19. St.

T. J. S. Galveston, Tex. Taj. Jan Beneš, 4704 — 2.

J. S. Granger, Tex. Taj. J. F. Houžvička

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Schůze v Sokolovně každý měsíc. — Starosta: Frant. Laštovka, náčelník: Luděk Jirsák, jednatel: Josef Tomšovic, 663 Waller St., jemuž veškeré dopisy župy se týkající buďtež zaslány.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Alois Šubr, 801 Alvarado.

T. J. S. Bratři Osvěty, Seio, Oregon; taj. Ant. Liška, Seio, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Ella Jelínek, 3247 Jackson St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. J. F. Mikulášek, 1717 Chestnut St.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy Portland, Oregon. — Jednatel Čeněk Krémář, 594 — 4. St.

Sbor Sokolek Čtenář. Záb. Besedy, Portland, Oregon. Tajemnice J. V. Baškova, 310 E. 9. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.). Schůze 1. a 2. sobotu; schůze vzdělávací 2. sobotu v 8. hod. večer v čís. 4120 So. Park Ave. Tajemník Tom. Vacek, 4212 Camero ave.

Sbor Sokolek Los Angeles, Cal. Taj. Krista Šestáková, 2116 Montana St.

T. J. S. Malin, Oregon. Taj. W. Zumer, Malin, Klamath Co., Oregon.

Sbor Sokolek Eliška Krásnohorská, Malin, Ore. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. Taj. Anna Zumer.

Seznam knih v putovní knihovně.

Den v táboře junáků.
Těl. hry pro divčí školy.
Hrvatský Sokolský Slet v Záhřebu.
Sokol Pražský roč. 1913.
Sokolské Epištoly.
Slov. Sokol Am.
Český skaut.
Z dějin evičení těles. v Čechách.
Cvičební látka pro dorost.
Časové úvahy o těl. evič.
Prostná evičení pro VI. slet na korespondenčních lístcích.
Diplom přebornický.
Základové fyziologie těloc.
Náš úkol, směr a cíl.
Těl. evič. pro letní evičiště, osnova evič. běhu.

Cvičení na bradlech.
Sokolské Epištoly.
Cvičení na koni na šíř.
Osnovy k vyučování těl. na školách středních.

Rozvrh pro dorost 14—18 let.
Our Task, Aim and Goal.
Těl. evičení a intelligence.
Praha a Slety všesokolské I. slet Svazu Slov. Sok.

Praha a IV. slet všesokol.
4 roč. S. A. váz. 1911—1910—1913—1914.

Česká O. S. Resoluce volných sjezdů.
Břemena a odpory.

Návod o prvé pomoci.
Snahy o zřízení ústrojí Čes. Sokolstva.
Dorostu Sokolskému.

Tělocvičný Česko Ruský Slovník.
Tělocvik pro školy národní.
Povinnosti Sokolské.

Průvodce výstavou Sokolskou.
Úvahy a řeči dr. M. Tyrše I. a II. díl.
Z brku Sokolského.

Jan Amos Komenský.
O evičení dospělých.

Cvič. večery na hrazdě.
O rohování.

Výchova lidu a Sokolstvo.
šplhání.

O šermu žavli.
Životopis M. Tyrše.

Životopis J. Fuegnara.
O působení těl. na tělo lidské.

Příruční kniha těl. sok.
Sokol. Epištoly XI.

Cvičení na hrazdě.
Sokolské Epištoly (bez titul. str.)

Povely ku evičením pořad.
100 Příkladů evič. prost.

Zápas.
Cvič. na bradlech.

Ženský tělocvik.
Divčí tělocvik (Hanušové).

Podstata Sokolské myšlenky.
Cvičení s kuželi.